

Các bước hướng Christ

Các bước hướng
dẫn học Kinh
thánh về Đấng
Christ

Các bước hướng dẫn học Kinh thánh về Đấng Christ

**Bản quyền (C) 1998 bởi
Merlin Beerman và ấn phẩm Revelation.
Tất cả các quyền trên toàn thế giới.**

Điều kiện cho phép phân phối

Chúng tôi tin chắc rằng nếu bạn không sao chép và chia sẻ điều này với người khác, bạn sẽ phải chịu trách nhiệm trước Chúa, vì vậy chúng tôi khuyến khích bạn chia sẻ và cho phép bạn chia sẻ miễn phí bản quyền trong các điều kiện sau. Tài liệu này có thể được lưu trữ ở định dạng PDF hoặc được sao chụp và in ra để chia sẻ. Nó không thể được bán, hoặc thay đổi theo bất kỳ cách nào và thông báo bản quyền này phải được giữ nguyên trong mỗi bản sao kế tiếp.

**RevelationPublications.com
PublisherForGod@gmail.com**

**Văn bản phỏng theo Steps to Christ
của E.G. White.**

**Phỏng theo tác phẩm việc học Kinh thánh
của**

Merlin Beerman

Hình minh họa - Bản quyền

(C) Justinen Creative

Nhóm Nampa ID www.goodsalt.com

Mục Lục

**Tình yêu của Chúa dành cho con
người – 1**

Nhu cầu rửa tội - 2

Nhận ra số phận của chính mình - 3

Ăn năn - 4

Lời thú tội – 5

Dâng hiến - 6

Niềm tin và sự chấp nhận – 7

Bài kiểm tra về tinh thần môn đệ– 8

Phát triển tâm linh - 9

Công việc và Cuộc sống – 10

Knowledge of God – 11

Quyền cầu nguyện – 12

Sức mạnh của lời cầu nguyện – 13

Phải làm gì với sự nghi ngờ – 14

Vui mừng trong Chúa! – 15

Niềm vui cho bây giờ và vĩnh cửu – 16

Bài 1

Tình yêu của Chúa dành cho con người

(1) LÀM THẾ NÀO ĐỨC CHÚA TRỜI THỂ HIỆN TÌNH YÊU CỦA NGÀI ĐỐI VỚI TẤT CẢ CÁC SINH LINH CỦA NGÀI?

“Con mắt muôn vật đều ngửa-trông Chúa,Chúa ban cho chúng đồ-ăn tùy theo thì.Chúa sè tay ra. Làm cho thỏa nguyện mọi loài sống.” (Thi thiên 145: 15-16)

VẠN-VẬT cũng như Kinh-Thánh đều chứng- minh tình-yêu của Đức Chúa Trời. Thiên- Phụ của chúng ta là nguồn-gốc của sự sống, sự khôn-ngoan và vui-mừng. Hãy nhìn đến những nét mỹ-lệ và nhiệm-mầu của vạn-vật. Hãy suy- tưởng đến mọi ứng-dụng kỳ-diệu của chúng cho mọi nhu-cầu và hạnh-phúc chẳng

riêng cho loài người mà cho mọi sinh-vật dưới thế. Ánh sáng mặt trời và giọt mưa rơi làm đất tươi mới đầy vui-vẻ. Đồi cao, biển cả, đồng xanh đều thấm nhần- nhủ với ta về tình yêu của Đấng Tạo-Hóa. Chính Đức Chúa Trời là Đấng cung- cấp mọi nhu-cầu hằng ngày cho mọi loài thọ-tạo. Tác-giả Thi-thiên đã có những vần-thơ tuyệt-mỹ rằng.

(2) KINH THÁNH MÔ TẢ ĐỨC CHÚA TRỜI BẰNG CÁCH GÌ?

Và chúng tôi đã biết và tin vào tình yêu mà Chúa dành cho chúng tôi. Đức Chúa Trời là tình yêu, và ai sống trong tình yêu, thì ở trong Đức Chúa Trời và Đức Chúa Trời ở trong người ấy. (1 Giăng 4:16)

Đức Chúa Trời đã tạo nên con người hoàn- toàn thánh-khiết và hạnh-phúc, mặt đất tốt tươi khi vừa ra khỏi bàn tay của Đấng Tạo-Hóa, không hề mang vết-tích của sự hư-hoại cũng không hề có bóng của sự rửa-sả. Chính sự vi-phạm luật-pháp của Đức Chúa Trời — tức là luật-pháp yêu-thương — đã đem đến mọi khổ-hạnh và chết-chóc. Tuy- nhiên, giữa mọi lao-khổ là hậu-quả của tội-lỗi, tình yêu của Đức Chúa Trời đã được bày-tỏ sáng rõ. Kinh-Thánh có chép rằng: “Đức Chúa Trời rửa- sả đất vì loài người.” Sáng-thế-ký 3:17. Những gai-gốc và chà-chuôm — những gian-lao thử-thách đã làm cuộc sống của con người đầy lo-âu, vất- vả — được sanh ra vì lợi-ích cho người trong chương-trình đào-luyện cần-thiết của Đức Chúa Trời để nâng-đỡ họ ra khỏi sự đồi bại và tàn-úa do tội-lỗi gây nên. Thời-gian tuy đã

vấp-phạm nhưng đời không phải chỉ đầy sâu-đau khóc-hận. Chính trong thiên-nhiên đã có những sứ-mạng an-ủi và tràn-trề hy-vọng. Chà-chuôm đã nở hoa và hương thơm đã bao-trùm gai-gốc.

Câu “Đức Chúa Trời là tình yêu” đã được viết lên trên mỗi nụ hoa hàm-tiểu và trong mỗi ngọn cỏ xuân-thì. Các loài chim đáng yêu vang-dội từng không với điệu hoan-ca; những đóa hoa mảnh-mai, rực sắc, tỏa hương ngào-ngạt khắp nơi; cây to hùng-vĩ, cành lá sum-suê trong chốn rừng già với màu xanh tươi muôn thuở — tất-cả đều biểu-lộ sự chăm-lo âu-yêm của Đức Chúa Trời với lòng khao-khát muốn bày con Ngài được vui-vẻ.

(3) MỘT SỐ ĐIỂM NỔI BẬT CỦA NHÂN VẬT ĐỨC CHÚA TRỜI LÀ GÌ?

Ai là một Đức Chúa Trời giống như Ngài, Tha thứ cho tội ác và vượt qua sự vi phạm của di sản còn lại của Ngài? Ngài không giữ lại cơn giận của Ngài mãi mãi, Bởi vì Ngài thích thương xót. Ngài sẽ thương xót chúng ta một lần nữa, Và sẽ điều phục tội ác của chúng ta. Bạn sẽ ném mọi tội lỗi của chúng ta xuống đáy biển sâu. (Mi-chê 7: 18-19)

Chúa đã kết chặt lòng ta với lòng Ngài bằng hằng-hà-sa-số chứng-cớ trong trời đất. Ngài đã tự bày-tỏ Ngài cho ta qua thiên-nhiên và qua mỗi liên-kết sâu-nhiệm êm-ái nhất trần đời mà lòng người có thể hiểu thấu. Tuy vậy, những sự việc ấy chỉ diễn-tả được tình yêu của Ngài cách mù-mờ. Dầu mọi chứng-cớ dường ấy được phô-bay, kể

thù điều thiện vẫn làm mờ-tối tâm-thần loài người đến nỗi họ nhìn lên Chúa với niềm sợ-hãi, họ nghĩ rằng Ngài là Đấng nghiêm-khắc và cố-chấp. Sa-tan đã gây cho loài người tưởng-tượng Đức Chúa Trời là nhân-vật có thái — độ khắc-nghiệt — một quan tòa không hề thương-xót, một chủ nợ tàn-nhẫn. Nó hình-dung Đức Chúa Trời là Đấng dò-xét soi- bới với cặp mắt ganh-tị, tìm mọi lỗi-lầm của loài người để hành-phạt họ. Chính để phá tan bóng âm- u hãi-hùng này, và để phô-bày cho thế-gian tình yêu vô-lường của Đức Chúa Trời mà Đức Chúa Jêsus đã giáng-lâm để sống với người phàm..

(4) LÀM THẾ NÀO ĐỂ CHÚNG TA CÓ THỂ NHÌN THẤY CHÚA NẾU CHÚNG TA KHÔNG BIẾT ÔNG ẤY, THAY VÌ CHỌN TIN VÀO LỜI BUỘC TỘI SAI TRÁI CỦA SATAN NHẪM CHỐNG LẠI CHÚA?

*Chúng sẽ liếm bụi như một con rắn;
Chúng sẽ chui từ lỗ của chúng như rắn trên đất. Họ sẽ kính sợ CHÚA, Đức Chúa Trời của chúng ta, Và sẽ kính sợ vì Ngài.
(Mi-chê 7:17)*

Sa-tan làm việc chăm chỉ để làm cho tâm trí chúng ta mù quáng không nhìn thấy các phước lành của chúng ta và mặc dù chúng ta nhận được chúng, nhiều người -trong chúng ta nhìn vào Đức Chúa Trời với vẻ sợ hãi và nghĩ rằng Ngài nghiêm khắc và không khoan nhượng. Sa-tan đã lừa nhiều người nghĩ rằng mục tiêu chính của Đức Chúa Trời là trừng phạt họ. Anh ấy muốn mọi người tin rằng- Chúa là một thẩm phán

ng nghiêm khắc, kẻ hoạt động -như một chủ nợ nhân tâm xấu tính. Ma quỷ muốn chúng ta hình dung ra Đấng Tạo Hóa luôn theo dõi sát sao mọi lỗi lầm mà chúng ta có thể mắc phải để Ngài có thể trừng phạt chúng ta. Chúa Giê-xu -đến sống ở đây với chúng ta trên thế gian để loại bỏ những niềm tin sai lầm này và bày tỏ tình yêu thương vô bờ bến của Đức Chúa Trời.

(5) NHỮNG ĐẶC QUYỀN NÀO MÀ CON NGƯỜI ĐÃ MẤT ĐI SAU KHI PHẠM TỘI?

“Đức Chúa Trời không ai thấy, chỉ Một người ở trong lòng Cha, là đã giải thích Cha cho chúng ta biết.

(6) LÀM SAO CHÚNG TA BIẾT ĐƯỢC CHA LÀ NHƯ THẾ NÀO?

“Nếu bạn đã biết Ta (Chúa Giê Su Ky Tô), bạn cũng sẽ biết Cha Ta; và từ nay các người biết Ngài và đã thấy Ngài. ”
(Giăng 14: 7)

Con Đức Chúa Trời đã giảng-lâm để bày-tỏ Đức Chúa Cha: “Chẳng hề ai thấy Đức Chúa Trời, chỉ Con Một ở trong lòng Cha, là Đấng đã giải- bày Cha cho chúng ta biết.” Giăng 1:18 “Ngoài Con và người nào mà Con muốn tỏ ra cùng, thì cũng không biết Cha”. Ma-thi ơ 11:27. Khi một môn-đồ Phi-líp — hỏi: “Lạy Chúa, xin chỉ Cha cho chúng con”, thì Đức Chúa Jêsus đáp: “Hỡi Phi- líp, Ta ở cùng các con đã lâu thay, mà con chưa biết Ta! Ai đã thấy Ta, tức là thấy Cha. Sao con lại nói rằng; “Xin chỉ Cha cho chúng con”? Giăng 14:8, 9.

(7) CHÚA JESUS CŨNG ĐẾN TRÁI ĐẤT VÌ NHỮNG LÍ DO NÀO?

“Thánh Linh của Chúa ở trên Ta, vì Ngài đã xức dầu cho Ta để rao giảng phúc âm cho người nghèo; Ngài đã sai Ta đến để chữa lành những kẻ tan nát, để công bố quyền tự do cho những người bị giam cầm và phục hồi thị giác cho những người mù, để trả tự do cho những người bị áp bức; để công bố năm được Chúa chấp nhận. ” (Lu-ca 4: 18-19)

Đây là công — việc của Ngài. Ngài đi ra làm điều thiện, để chữa lành những kẻ bị Sa-tan áp- bức. Lúc bấy giờ có những làng-mạc mà người ta không hề nghe một tiếng rên-siết bởi bệnh-tật, vì Chúa đã đi qua và chữa lành mọi tật — bệnh rồi. Việc làm Ngài là chứng-cớ của thiên-chức Ngài. Lúc bấy giờ có những làng-mạc mà người ta không hề nghe một tiếng rên-siết bởi bệnh-tật, vì Chúa đã đi qua và chữa lành mọi tật — bệnh rồi. Lòng bác-ái, mối từ-tâm và sự cảm-thương đều được bộc-lộ trong mỗi hành-vi của Ngài và lòng Chúa chứa-chan mối cảm-thông ưu-ái đối với con- cái loài người. Ngài mặc lấy hình-hài của người cốt để hiểu thấu mọi nhu — cầu của con người. Những kẻ nghèo-khó đơn-sơ nhút không hề thấy sợ-hãi Ngài” Ngay đến trẻ thơ cũng bị thu-hút lại với Chúa. Chúng thích leo ngồi trên gối mà nhìn vào nét mặt trầm-tư chan-hòa tình yêu của Ngài.

(8) CHRIST ĐÃ THỂ HIỆN BẢN THÂN NHƯ THỂ NÀO VÀ THÔNG ĐIỆP CỦA GOSPEL?

Và Ngôi Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta, và chúng ta nhìn thấy sự vinh hiển của Ngài, sự vinh hiển như con một của Cha, đầy ân điển và lẽ thật. (Giăng 1:14)

Đức Chúa Jêsus không hề giấu bớt một chút lẽ-thật nào cả, nhưng Ngài luôn thốt ra trong ưu- ái. Trong mọi sự giao-tiếp với dân chúng, Ngài đều tỏ thái-độ khéo léo và nhã-nhận. Chúa không hề sỗ-sàng, không hề nói một lời nghiêm-khắc cách vô cớ, không hề làm tổn-thương vô-ích một linh-hồn nhạy cảm. Chúa không chỉ — trích sự nhu — yếu của con người. Ngài nói ra sự thật nhưng luôn đượm tình yêu. Ngài lột mặt nạ sự giả-hình, tố- giác lòng bất-tín và phạm-pháp; nhưng mỗi lần khiển-trách, lệ thương luôn ghen lời Ngài. Chúa khóc về thành Giê-ru-sa-lem là thành Chúa yêu vì nó phủ-nhận Ngài là đường đi, lẽ thật và sự sống. Họ đã chối-bỏ Chúa là Đấng Cứu-Thế, nhưng Ngài vẫn thương-xót, trùu-mến họ. Đời sống Chúa là một đời tận tụy hy-sinh vị-tha. Trước mặt Ngài mọi linh-hồn đều quý-báu. Trong khi mang lấy phẩm — cách thiên — thượng, Ngài vẫn âu-yêm nghiêng mình trước mỗi gia-nhân của Đức Chúa Trời. Ngài thấy trong mỗi người một linh — hồn sa-ngã mà Ngài có sứ-mạng cứu-vớt họ. Bản-tánh Đức Chúa Jêsus được bày-tỏ trong đời sống Ngài là như vậy. Đây cũng là bản-tánh của Đức Chúa Trời. Dòng suối từ-bi tuôn tràn từ lòng Đức Chúa Cha, qua Đấng Christ, để thấm-nhuần nhân-loại. Đức Chúa Jêsus, tức Đấng hiền-lành, tức Chúa Cứu-thế đầy lòng

thương-xót, là Đức Chúa Trời “tổ ra trong xác-thịt.” 1 Ti-mô-thê 3:16.

(9) CHÚA JESUS ĐÃ LÀM NHỮNG VIỆC GÌ CHO TRÁI ĐẤT CỦA CHÚNG TA?

Anh ta bị khinh thường và bị từ chối bởi những người đàn ông, Một người đàn ông của nỗi buồn và quen thuộc với đau buồn. Và chúng tôi đã giấu mặt mình khỏi Ngài; Ngài bị khinh thường, và chúng tôi không kính trọng Ngài. Chắc chắn Ngài đã gánh chịu nỗi đau buồn của chúng ta Và mang nỗi buồn của chúng ta; Tuy nhiên, chúng tôi kính trọng Ngài, bị Đức Chúa Trời bắt chước, và đau khổ. Nhưng Ngài đã bị thương vì sự vi phạm của chúng ta, Ngài bị bầm dập vì tội ác của chúng ta; Sự trừng phạt cho sự bình an của chúng ta đã ở trên Ngài, Và nhờ những đường kẻ của Ngài mà chúng ta được chữa lành. (Ê-sai 53: 3-5)

Chính vì để cứu-chuộc chúng ta mà Đức Chúa Jêsus đã giáng-lâm để sống, chịu thương-khó và chịu chết. Ngài đã trở nên “người đau-khổ” để chúng ta hưởng vui-vẻ đời-đời. Đức Chúa Trời dành lòng để cho Con yêu-dấu của Ngài là Đấng đầy ơn cùng lễ thật là miền vinh-hiến khôn tả đến thế-gian tàn-úa vì tội-lỗi, âm-u bởi bóng sự chết và rửa-sả. Ngài dành để Con Ngài là bỏ chốn yêu-thương bên lòng Ngài, từ-chối sự sùng-kính của thiên-sứ để chịu mọi nhục-nhã, sỉ-vả, chưởi-mắng, thù-hằn và giết chết. “Bởi sự sửa-phạt Người chịu chúng ta được bình-an, bởi lần roi Người chúng

ta được lành bệnh.” Ê-Sai 53:5. Hãy nhìn xem Ngài lúc ở trong đồng vắng, trong vườn Ghết-sê-ma-nê, trên thập-tự-giá! Kìa, Con tinh-sạch của Đức Chúa Trời đã tự mang lấy mọi gánh nặng của tội-lỗi. Đáng vốn là một với Đức Chúa Trời đã cảm thấy sự phân-cách ghê-gớm giữa Đức Chúa Trời và người ta do tội-lỗi gây ra, để buột miệng kêu lên tiếng đau-thương: “Đức Chúa Trời con ôi! Đức Chúa Trời con ôi! Sao Ngài lìa bỏ con”? Ma-thi-ơ 27:46. Chính gánh nặng tội — lỗi cùng sự kinh-khiếp tội cùng của nó, và sự cảm thấy bị phân- cách khỏi Đức Chúa Cha đã làm cõi lòng Con Đức Chúa Trời tan-nát.

(10) NHỮNG LỜI NÀO MÀ JESUS ĐÃ NÓI TRONG SỰ HẤP HỐI VỚI CHA?

Vào khoảng giờ thứ chín, Chúa Giê-su lớn tiếng kêu lên rằng: “Eli, Eli, lama sabachthani?” đó là, "ĐỨC CHÚA TRỜI CỦA TÔI, THIÊN CHÚA CỦA TÔI, TẠI SAO BẠN ĐÃ QUÊN TÔI?" (Ma-thi-ơ 27:46)

Chính gánh nặng của tội lỗi, ý thức về những tác động- khủng khiếp của nó, sự xa cách linh hồn khỏi - Đức Chúa Trời đã làm tan nát trái tim của Con Đức Chúa Trời.

(11) ĐÂU LÀ HAI LÝ DO CHÍNH MÀ CHÚA ĐÃ ĐƯA CON TRAI MÌNH ĐẾN TRÁI ĐẤT NÀY?

Bởi vì Đức Chúa Trời yêu thương thế giới, đến nỗi đã khuất Con một mình, hầu hết mọi người tin Con ấy

***không bị hư hỏng mà được sống đời.
(Giăng 3:16)***

***... Nghĩa, Đức Chúa Trời ở trong sự
kết hợp của họ với chính họ hòa giải
thế giới, không phạm vi và đã cam kết
chúng ta hòa giải. (2 Cô-rinh-tô 5:19)***

Nhưng sự hy-sinh to-tát này mà Đức Chúa Jêsus đã chịu lấy không phải để gọi tâm lòng yêu- thương của Đức Chúa Cha đối với nhân-loại, cũng không phải để thúc-đẩy Ngài muốn cứu-vớt nhân- loại. Không, không đâu! “Vì Đức Chúa Trời yêu- thương thế-gian đến nỗi đã ban Con Một của Ngài.” Giăng 3:16. Vì Đức Chúa Trời yêu chúng ta không phải vì của lễ chuộc tội rất lớn mà chính vì yêu chúng ta nên Ngài đã sẵn sàng của-lễ chuộc tội rất lớn ấy. Đấng Christ là phương-tiện mà nhờ đó Đức Chúa Trời mới có thể tuôn-đổ tình yêu vô- tận của Ngài trên thế-gian. “Đức Chúa Trời vốn ở trong Đấng Christ, làm cho thế-gian lại hòa với Ngài”. 2 Cô-rinh-tô 5; 19. Đức Chúa Trời đồng chịu đau-đớn với Con Ngài. Trong cơn. thống-khổ nơi vườn Ghết-sê-ma-nê, lúc chịu chết trên cây thập-tự, chính lòng bác-ái vô-hạn đã trả giá cứu- chuộc cho chúng ta.

**(12) CHÚA GIÊSU ĐÃ MÔ TẢ SỰ
THAM GIA CỦA NGÀI TRONG
HÀNH ĐỘNG CỨU LẤY NHÂN
CÁCH BỊ SA SÚT NHƯ THẾ NÀO
VÀ CÂU TRẢ LỜI CỦA CHA?**

***... Rằng Đức Chúa Trời ở trong Đấng
Christ đã hòa giải thế giới với chính***

Ngài, không gây ra sự xâm phạm của họ cho họ, và đã cam kết với chúng ta lời hòa giải. (2 Cô 5:19)

Đức Chúa Jêsus từng thổ-lộ: “Này, tại sao Cha yêu Ta? Ấy vì Ta phó sự sống mình để được lấy lại.” Giăng 10: 17. Chính là “Cha Ta rất mực yêu các con nên khi Ta phó mạng sống mình để cứu chuộc các con thì Ngài lại yêu Ta hơn. Ta càng được Cha yêu thấm-thiết hơn khi Ta phó mạng sống mình để trở nên người Bảo lãnh và Bảo đảm bằng cách mang lấy mọi sự phạm-pháp cùng mọi hình-phạt cho các con; bởi sự hy-sinh của Ta mà Đức Chúa Trời có thể vừa giữ mực công-bình, vừa là Đấng xưng công-bình cho mọi kẻ tin Ta là Jêsus vậy.”

Ngoài Con Đức Chúa Trời không ai có thể hoàn-thành nổi việc cứu-chuộc chúng ta, vì chỉ một mình Đấng ở trong lòng Cha mới có thể giải-bày Ngài ra. Chỉ một mình Đấng thấu — triệt chiều cao và chiều sâu của lòng bác-ái Đức Chúa Trời mới diễn-tả tỏ-tường được. Chỉ có lòng hy- sinh vô-tận của Đức Chúa Jêsus vì con người vấp- phạm mới bày — tỏ nổi tình — yêu của Đức Chúa Cha đối với nhân-loại chết mất này.

“Đức Chúa Trời yêu-thương thế-gian đến nỗi đã ban Con Một của Ngài!

“Ngài ban Con Ngài không phải để sống trong vòng nhân — loại, mang tội-lỗi thay họ và chết thế cho họ thôi đâu, nhưng để tự đặt mình Ngài vào mọi nhu cầu và quyền- lợi của họ. Đấng vốn hiệp một với Đức Chúa Trời đã tự liên-kết với nhân-loại bằng sợi dây không hề đứt mất. Ngài không thẹn mà gọi những kẻ đó là anh em”. Hê-bơ-rơ 2:11. Đức Chúa Jêsus là Sinh-lễ, là Trạng-sư, là

Anh của chúng ta, mang lấy hình-hài con người mà đứng trước ngôi Đức Chúa Cha, đòi-đòi hiệp một với giống người mà Ngài đã cứu — chuộc — Ngài là Con-Người vậy. Ngài làm mọi việc ấy cốt để nâng loài người lên khỏi địa-vị suy-đồi hư-mất của tội-lỗi, hầu cho họ phản-chiếu tình yêu của Đức Chúa Trời và chung hưởng sự vui-mừng thánh-khiết.

(13) JESUS KHÔNG XẤU HỔ GỌI CHÚNG TA LÀ GÌ?

Vì Đấng thánh hóa và những người được thánh hóa đều là một, vì lẽ đó, Ngài không xấu hổ khi gọi họ là anh em, (Hê 2:11)

“Đức Chúa Trời yêu-thương thế-gian đến nỗi đã ban Con Một của Ngài! “Ngài ban Con Ngài không phải để sống trong vòng nhân — loại, mang tội-lỗi thay họ và chết thế cho họ thối đậu, nhưng để tự đặt mình Ngài vào mọi nhu cầu và quyền-lợi của họ. Đấng vốn hiệp một với Đức Chúa Trời đã tự liên-kết với nhân-loại bằng sợi dây không hề đứt mất. Ngài không thẹn mà gọi những kẻ đó là anh em”. Hê-bơ-rơ 2:11. Đức Chúa Jêsus là Sinh-lễ, là Trạng-sư, là Anh của chúng ta, mang lấy hình-hài con người mà đứng trước ngôi Đức Chúa Cha, đòi-đòi hiệp một với giống người mà Ngài đã cứu — chuộc — Ngài là Con-Người vậy. Ngài làm mọi việc ấy cốt để nâng loài người lên khỏi địa-vị suy-đồi hư-mất của tội-lỗi, hầu cho họ phản-chiếu tình yêu của Đức Chúa Trời và chung hưởng sự vui-mừng thánh-khiết.

(14) TRONG TÌNH YÊU TUYỆT VỜI CỦA ÔNG ẤY, DANH GIÁ TO

LỚN NÀO MÀ CHA ĐÃ BAN CHO CHÚNG TA?

Kìa tình yêu thương mà Cha đã ban cho chúng ta, để chúng ta được gọi là con của Đức Chúa Trời! Vì vậy, thế gian không biết chúng ta, bởi vì nó không biết Ngài. (1 Giăng 3: 1)

Cái giá đã trả để cứu-chuộc chúng ta, tức sự hy-sinh vô-tận của Thiên — Phụ đã ban Con Ngài giáng phàm để chết cho chúng ta, phải cho chúng ta một ý-niệm cao-cả và địa-vị của mình sẽ nhận được trong Đấng Christ. Khi sứ-đồ Giăng được soi-dẫn để ngắm xem chiều cao, chiều sâu, chiều rộng của tình yêu của Đức Chúa Cha đối với nhân-loại chết mất, sứ-đồ cảm thấy lòng đầy sùng-bái và kính-phục, không thể tìm được lời nào đủ nghĩa để diễn-tả sự cao-cả và diệu-hiền của tình-yêu này, đành kêu lên: “Hãy xem Đức Chúa Cha đã tỏ cho chúng ta sự yêu-thương dường nào mà chúng ta được xưng là con-cái Đức Chúa Trời.” 1 Giăng 3:1. Cao-quí thay cái giá-trị đã ban cho loài người! Vì phạm-pháp loài người đã trở nên tội-mọi của Sa-tan. Nhờ đức-tin trong của-lễ chuộc — tội của Đấng Christ mà con cháu A-đam được trở thành con- cái Đức Chúa Trời. Đức Chúa Jêsus mặc lấy hình-thể loài người để nâng cao họ. Qua sự chấp-nối của Đấng Christ mà con người tội — lỗi đáng được mang danh-hiệu “con-cái Đức Chúa Trời”.

(15) CHÚNG TA TRỞ THÀNH CON CỦA CHÚA NHƯ THẾ NÀO?

Nhưng bao nhiêu người đã tiếp nhận Ngài, thì Ngài ban quyền trở thành con

***cái Đức Chúa Trời cho những ai tin
danh Ngài: (Giăng 1:12)***

Thật là một tình yêu vô-đôi! Con của Vua Trời! Một lời hứa quý-báu thay! Thật là một luận-đề sâu-nhiệm mà ta suy-tưởng không cùng! Không gì sánh được tình — yêu của Đức Chúa Trời đối với thế — gian không hề yêu- mến Ngài. Nếu ta suy-gẫm về điều ấy thì ý-tưởng có một năng-lực chế-ngự trên tâm — hồn và đưa tâm-trí ta đầu-phục thánh ý của Đức Chúa Trời. Chúng ta càng nghiên-cứu về thần-tánh của Chúa trong ánh-sáng của thập — tự — giá, thì càng nhìn thấy lòng từ-bi, âu-yếm, khoan-dung hòa lẫn vô-tư và công-bình, lại càng thấy rõ hơn nữa hằng-hà-sa-số chứng-cớ của một tình yêu vô bờ-bến cùng một sự cảm-thương vượt quá lòng thương — xót của một bà mẹ đối với đứa con lạc-loài vậy

Tôi biết ơn Cha trên trời của chúng ta đã ban vẻ đẹp của thiên nhiên và cung cấp cho nhu cầu của bản thân tôi và nhu cầu của tất cả các sinh vật sống.

Khoanh tròn: Có Chưa quyết định

Tôi tràn ngập tình yêu thương khi tôi nhận ra lòng nhân từ, sự nhịn nhục và lòng trắc ẩn mà Ngài đã bày tỏ cho tôi trong món quà là Con yêu dấu của Ngài.

Khoanh tròn: Có Chưa quyết định

Tôi ngạc nhiên khi nhận ra cách Chúa Jesus đến thế gian này và bày tỏ tình yêu thương của Ngài bằng cách chữa lành người bệnh, cho người mù nhìn

thấy, an ủi kẻ tan nát, và ban sự sống của Ngài để cứu lấy nhân loại sa ngã.

Khoanh tròn: Có Chưa quyết định

Tôi mong muốn dành nhiều thời gian hơn trong Lời của Chúa để tôi có thể hiểu rõ hơn về tình yêu thương của Ngài và cách tôi có thể trở thành con của Ngài.

Khoanh tròn: Có Chưa quyết định

[illegible]

Bài 2

Những đức tính của Chúa

(1) NHỮNG ĐỨC HẠNH NÀO ĐƯỢC TẠO NẾU CHÚNG TA TÔN TRỌNG ĐỨC CHÚA TRỜI VÀ PHỤC VỤ NGÀI?

Sự kính sợ CHÚA là khởi đầu của sự khôn ngoan; Tất cả những ai làm theo các điều răn của Ngài đều có sự hiểu biết tốt. Lời ca tụng của Ngài tồn tại mãi mãi. (Thi thiên 111: 10)

THOẠT — TIÊN con người được phú-bẩm với với những đặc-tính cao-quí và một trí-tuệ điều- hòa. Con người thật trọn-lành trong thể xác và rất hòa-hợp với Đức Chúa Trời. Tư-tưởng họ thanh — cao. Ý định họ thanh khiết. Nhưng vì không vâng lời mà mọi năng lực của họ đã bị biến-đổi vì lòng ích-kỷ đã chiếm chỗ của vị-tha. Bản chất của họ qua sự phạm pháp đã trở nên kiệt-quệ đến nỗi họ không thể tự dùng năng lực của mình để chống — trả điều-ác. Họ đã chịu

khuất phục dưới Sa — tan, và nếu Đức Chúa Trời không đặc biệt can thiệp vào, họ sẽ phải làm tội mọi cho ma-quỉ đời-đời kiếp- kiếp. Mục-đích của kẻ căm-dỗ là làm hỏng kế-hoạch thiên-thượng trong công-việc tạo-dựng loài người, biến cả thế-gian thành chốn bi-lụy, hoang-vu, rồi nó sẽ vu-cáo rằng mọi khôn-nạn này là kết — quả của việc Đức Chúa Trời dựng nên loài người.

(2) TẠI SAO ADAM VÀ EVE LẤN TRỐN CHÚA?

Vì vậy, anh ta nói: “Tôi nghe tiếng Ngài trong vườn, và tôi sợ vì tôi ở trần; và tôi đã giấu mình ”. (Sáng thế ký 3:10)

Trong tình-trạng vô — tội, loài người đã sống trong sự thông-công hạnh-phúc với Đấng mà “trong Ngài đã giấu kín mọi sự quý — báu về khôn-ngoa và thông-sáng.” Cô-lô-se 2:3. Nhưng sau khi phạm tội rồi họ không còn thể nào tìm thấy niềm vui trong thánh-khiết nữa, nên tìm cách lẩn tránh Đức Chúa Trời. Đó là trạng-thái của những tâm-hồn chưa đổi mới. không hòa-hợp với Đức Chúa Trời cũng không cảm thấy hân-hoan trong việc giao-thông với Ngài.

(3) ĐIỀU GÌ LÀ CÂU TRẢ LỜI KHÔNG THỂ THAY ĐỔI ĐỐI VỚI SỰ HIỆN DIỆN CỦA CHÚA KHI CHÚA TRỞ LẠI?

và nói với núi và đá rằng: Hãy ngã trên chúng tôi và giấu chúng tôi khỏi mặt của Đấng ngự trên ngai và khỏi cơn thịnh nộ của Chiên Con! (Khải Huyền 6:16)

Tội-nhơn không thể cảm thấy sung — sướng trước sự hiện — diện của Đức Chúa Trời, cũng không thể dung-hợp được với các thánh-nhân. Giả- sử như nếu họ được phép vào sống trên thiên — đàng, họ không thể cảm thấy phước-hạnh. Tinh- thần vị-tha đang chế-ngự nơi ấy là nơi mà mọi con tim hòa đáp với lòng bác-ái vô tận, cũng không thể nào rung-cảm được tơ-lòng họ. Những tư-tưởng, dục-vọng và động-lực của họ khác hẳn với người ở chốn ấy. Họ sẽ là nốt nhạc lạc điệu trong trường âm-thanh tuyệt-mỹ của thiên-đàng. Đối với họ, thiên-đàng là nơi khổ — hình. Họ sẽ tìm cách lẫn trốn Đấng là nguồn sáng, và là niềm-vui bất- tuyệt của chốn ấy. Kẻ ác bị loại ra khỏi thiên-đàng không phải là một bản án độc-đoán của Đức Chúa Trời; nhưng chính họ đã tự loại mình ra vì không đủ điều-kiện để sống vui nơi ấy. Sự vinh-hiến của Đức Chúa Trời đối với họ là ngọn lửa thiêu nuốt. Họ sẽ nghinh đón sự hủy-diệt để khỏi nhìn thấy Đấng đã chết để cứu-chuộc họ.

(4) TẠI SAO MỘT NGƯỜI PHẠM TỘI KHÔNG THỂ RỬA SẠCH TRÁI TIM CỦA MÌNH?

Ai có thể mang điều sạch ra khỏi ô uế? Không một ai! (Gióp 14: 4)

Tự mình chúng ta không thể nào thoát khỏi hố sâu của tội-lỗi mà chúng ta đang bị chìm-đắm trong ấy. Lòng chúng ta chỉ toàn điều ác và hại thay, ta không thay-đổi nó được. “Ai có thể từ sự ô-uế mà lấy ra được điều thanh-sạch? Chẳng một ai!” Gióp 14:4. “Sự chăm về xác-thịt nghịch với Đức Chúa Trời: bởi nó

không phục dưới luật-pháp Đức Chúa Trời, lại cũng không thể phục được.” Rô-ma 8:7. Giáo-dục, văn-hóa, việc rèn-luyện ý- chí, sự nỗ lực của nhân-loại thấy đều có lãnh-vực riêng của nó, nhưng đều vô hiệu. Chúng có thể gây nên thái-độ đứng-đắn bề ngoài nhưng không sao thay-đổi lòng người được, vì chúng không thể tinh-luyện mọi nguồn sống. Phải có một năng-lực hoạt-động từ bên trong, một nguồn sống mới từ trên cao ban xuống để đem loài người từ trạng- thái tội-lỗi đổi thành thánh-khiết. Năng — lực ấy chính là Đức Chúa Jêsus. Chỉ có ân-điễn Ngài mới làm sống lại nổi mọi quan-năng của tâm-hồn, để hướng về Đức Chúa Trời và sự thánh-khiết.

(5) ĐIỀU GÌ TẤT YẾU XẢY RA TRONG CUỘC ĐỜI CỦA CHÚNG TA ĐỂ CHUẨN BỊ VÀO VƯƠNG QUỐC CỦA THIÊN CHÚA

Đức Chúa Jêsus đáp rằng: “Tôi bảo anh em, nếu không được sinh lại, thì người ấy không được thấy nước Đức Chúa Trời.” (Giăng 3: 3)

Đấng Cứu-Thế đã phán: “Nếu một người không sanh lại từ trên cao — ngoại trừ khi người nhận được một tấm lòng mới, nguyện-vọng mới, mục- đích và động-lực mới để đưa họ đến nguồn sống mới—thì không thể thấy được nước của Đức Chúa Trời.” Giăng 3:3. Cái ý-tưởng con người chỉ cần phát-triển “tánh bản thiện” của mình là sự lừa- dối nguy-hiểm. “Xác-thị không nhận được những sự thuộc về Thánh-Linh của Đức Chúa Trời;

(6) LÀM NHƯ THẾ NÀO ĐỂ CÓ THỂ HIỂU ĐƯỢC NHỮNG VẤN ĐỀ TINH THẦN?

Nhưng Đức Chúa Trời đã bày tỏ chúng cho chúng ta qua Thánh Linh của Ngài. Vì Thánh Linh dò xét tất cả (1 Cô-rinh-tô 2:10)

Bởi chung người đó coi sự ấy như là sự rò-dại, và không thể hiểu được, vì phải xem-xét cách thiêng — liêng”. 1 Cô 2:14. “Chớ lấy làm lạ về điều Ta đã nói với con. Các con phải sanh lại”. Giăng 4:7. Kinh — Thánh có chép về Đấng Christ thế này: “Trong Ngài có sự sống, sự sống là sự sáng của loài người.” Giăng 1:4. Ngài là “danh” duy-nhứt “ở dưới trời, để chúng ta phải nhờ đó mà được cứu.” Công-vụ Các Sứ-đô 4:12.

(7) TẠI SAO CHÚNG TA CỨ SA NGÃ VÀO TỘI LỖI SAU KHI CHÚNG TA ĐÃ BIẾT ĐƯỢC Ý NGHĨA CỦA SỰ ĐÚNG ĐẮN?

Vì chúng ta biết rằng luật pháp là thuộc linh, nhưng tôi là xác thịt, bị bán theo tội lỗi. (Rô-ma 7:14)

Nhận ra lòng nhân-từ trù-mến của Đức Chúa Trời, nhìn thấy tình ưu — ái của bản-tánh Ngài không; chưa đủ. Phân-biệt được sự khôn-sáng và công-bình của luật-pháp Ngài cùng thấy rõ luật- pháp ấy được lập trên nguyên — tắc trường — cửu của tình yêu, cũng chưa đủ. Sứ — đồ Phao — lô đã thấy rõ mọi điều ấy khi thốt lên: “Tôi nhận biết luật-pháp là tốt-lành... luật-pháp là thánh, điều- răn cũng là thánh, công

bình và tốt-lành “. Nhưng ông lại tiếp thêm với tâm-hồn chua-xót và tuyệt-vọng: “Tôi là tánh xác-thịt đã bị bán cho tội-lỗi.” Rô-ma 7:16, 12, 14. Ông hết lòng trông — mong để được thánh sạch, công-bình, là thứ mà ông không thể nào đạt được với sức — riêng mình, ông mới than rằng: “Khốn-nạn cho tôi! Ai sẽ cứu tôi thoát khỏi thân-thể hay chết này?” Rô-ma 7:24. Đó là tiếng kêu than phát-xuất từ những tâm-hồn nặng trĩu vì ,tội-lỗi ở bất-cứ thế-đại nào. Và đây là câu trả lời chung cho mọi tâm-hồn đau-thương thông- hối ấy: “Kìa, Chiên Con của Đức Chúa Trời là Đáng cất tội-lỗi thế-gian đi.” Giăng 1:29..”

(8) AI LÀ NGƯỜI DUY NHẤT CÓ THỂ TRUYỀN TẢI GIAO TIẾP GIỮA NGƯỜI PHẠM TỘI VÀ CHÚA?

Vì chỉ có một Đức Chúa Trời và một Đấng Trung gian giữa Đức Chúa Trời và loài người, Đức Chúa Jêsus Christ, (1 Ti-mô-thê 2: 5)

Thánh-Linh Đức Chúa Trời đã dùng biết bao hình bóng để minh-họa lẽ-thật này và phô-bầy rõ cho những linh-hồn đang khao — khát được giải- phóng khỏi gánh nặng tội-lỗi. Sau khi lừa-dối Ê-sau, Gia — cướp bỏ nhà chạy trốn, lòng mang nặng mặc-cảm tội -lỗi. Thân cô- đơn trên bước lạc-loài, tự biệt lập khỏi mọi nguồn thân-yêu nhất của cuộc đời, một ý-tưởng trào dâng để đè-nén mọi ý-tưởng khác trong tâm-hồn Gia-cốp, là niềm sợ-hãi vì tội-lỗi mà mình bị tách khỏi sự giao-thông với Đức Chúa-Trời và bị loại bỏ khỏi thiên-đàng. Mang

nặng nổi ưu-tư không nguôi, Gia-cốp nằm dài trên mặt đất trần để nghỉ ngơi giữa chốn cô-tịch với đôi non tứ phía và sao sáng lấp-lánh từng không.

Rong giấc ngủ ông thấy một luồng sáng lạ-lùng rạng chiếu. Từ cánh đồng — nơi Gia-cốp đang nằm — có một cái thang cao vút bắt lên tận cửa trời, có thiên-sứ đi lên đi xuống vô cùng rộn-rịp. Trong khi ấy, giữa vầng hào — quang rực-rỡ trên trời, một giọng nói, một sứ-điệp ủy-lạo và đầy hy-vọng ban xuống cho Gia-cốp. Điều ấy tỏ rõ cho Gia-cốp rằng chỉ có một Đấng Cứu — Thế mới thỏa-mãn được mọi khao-khát của linh-hồn ông. Lòng tràn-ngập hân-hoan và biết ơn khi nhìn thấy có một con đường vạch sẵn cho ông — một tội-nhân xấu — xa — là nhờ đó ông lại được giao- thông với Đức Chúa Trời. Cái thang huyền — bí trong giấc mộng của Gia-cốp chính là Đức Chúa Jê-sus, là phương-tiện giao-thông duy — nhứt giữa Đức Chúa Trời và loài người. Đức Chúa Jê-sus đã nhắc đến cũng chính hình- bóng này, khi Ngài đàm-luận với Na-tha-na-ên. Ngài nhấn-mạnh: “Các con sẽ thấy trời mở ra, và thiên-sứ của Đức Chúa Trời lên xuống trên Con Người.” Giăng 1:51.

(9) CHÚNG TA CÓ THỂ ĐẾN VỚI CHA BẰNG CÁCH NÀO?

Chúa Giê-su nói với anh ta: “Ta là đường đi, lẽ thật và sự sống. Chẳng bởi Ta thì không ai được đến cùng Cha. (Giăng 14: 6)

Loài người đã tự tách xa Đức Chúa Trời bởi sự bội-đạo, và hạ-giới bị lìa hẳn thiên-đàng. Giữa hai bên có một vực thẳm và đã đoạn-tuyệt hẳn nhau. Nhưng

nhờ Đấng Christ mà hạ-giới được giao-thông với thiên — đàng trở lại. Đấng Christ đã dùng công-đức của Ngài để bắt nhịp cầu qua vực thăm do tội-lỗi gây nên, nhờ đó các thiên-thần hộ mạng có thể liên — lạc với loài người. Đấng Christ nối liền với loài người sa-ngã, yếu-đuối, và tuyệt-vọng với nguồn quyền năng vô-biên của Đức Chúa Trời.

(10) TẠI SAO MỌI NỖ LỰC NHẪM CỨU CHÚNG TA KHỎI SỰ SUY GIẢM CỦA NHÂN LOẠI ĐỀU THẤT BẠI?

Vì bởi ân điển, bạn đã được cứu nhờ đức tin, chứ không phải do chính bạn; đó là sự ban cho của Đức Chúa Trời, không phải của việc làm, kẻo có ai phải khoe khoang. (Ephesians 2:8-9)

Nếu người ta xao-lãng cái Nguồn hy-vọng và là Nguồn cứu-trợ của con người vấp — phạm, thì mọi ước-mơ tiến — bộ, mọi cố-gắng để nâng — cao nhân-loại thảy đều ra vô-ích. Vì: “Mọi ân-diển tốt- lành cùng sự ban cho trọn-vẹn” đều bởi Đức Chúa Trời ban xuống. Gia-cơ 1:17. Nếu cách xa Chúa, con người không làm gì có được đức-tánh cao- quý chân-thật cả, Chỉ có con đường duy-nhứt để đến cùng Đức Chúa Trời là Đức Chúa Jêsus — Christ. Ngài nhìn-nhận rằng: “Ta là đường đi, lẽ thật, và sự sống; chẳng bởi Ta thì không ai được đến cùng Cha.” Giăng 14:6.

(11) NHỮNG NỖ LỰC TO LỚN NÀO TỪ THIÊN ĐÀNG ĐÃ TẠO RA ĐỂ ĐỀN BÙ CHO CHÚNG TA?

Sau đó, ông sẽ phải đau khổ thường xuyên kể từ khi sáng thế; nhưng bây giờ, một khi vào cuối thời đại, Ngài đã xuất hiện để xóa bỏ tội lỗi bằng sự hy sinh của chính Ngài. (Hê-bơ-rơ 9:26)

Tấm lòng của Đức Chúa Trời hướng về con- cái Ngài ở hạ-giới chứa-chan một mối tình mãnh- liệt, mạnh hơn cả sự chết. Khi sai Con Ngài giáng thế, Đức Thánh-Linh đã tuôn-đổ mọi ơn — phước thiên-đàng cho chúng ta trong Con ấy. Sự sống, sự chết và cầu thay của Đấng Cứu-Thế, chức-vụ phục- dịch của thiên-sứ, sự kêu-gọi tha — thiết của Đức Thánh-Linh, mọi hành-động và chăm-gìn của Đức Chúa Cha, sự chú ý không ngừng của các Đấng trên thiên-đàng — tất cả đều nhằm vào mục — đích cứu-chuộc nhân-loại.

Hãy cùng nhau lặng ngắm sự hy sinh tuyệt- vời đã thể-hiện cho chúng ta! Hãy cùng nhau thử định giá công-lao và nghị-lực mà thiên — đàng đã dùng để thân-nhận lại kẻ bị chết mất cùng đưa họ trở về nhà Cha. Không còn có động-lực nào mãnh- liệt hơn, cũng không có tác-dụng nào to-tát hơn đã được đem ra xử-dụng. Những phần thưởng rất lớn cho kẻ làm lành, sự vui-thỏa ở thiên-đàng, chung sống với thiên-sứ, ở trong sự giao-thông và tình yêu của Đức Chúa Trời và Con Ngài, sự nâng-cao và khai-hóa mọi năng — lực của chúng ta trong cõi đời-đời; mọi điều ấy há không phải là điều khích-lệ để thúc — đẩy chúng ta dâng lòng phụng-sự Đấng Tạo-Hóa và Cứu-Chuộc ta sao?

Hơn nữa, sự phán — xét của Đức Chúa Trời chống lại tội-lỗi, tức sự trừng-phạt không trốn- tránh được. Sự

suy-đòi của cá-tánh chúng ta và sự hủy-diệt cuối cùng, đều đã được chỉ rõ trong Kinh — Thánh, để cảnh — cáo chúng ta tránh mọi công-việc làm của ma-quỉ vậy. Ta há không nên lưu — tâm đến lòng thương của Đức Chúa Trời sao? Có còn việc chi mà Ngài không làm cho ta? Chúng ta hãy đặt mình vào mối tương-quan với Ngài là Đáng yêu chúng ta với mối tình vô cùng sâu nhiệm. Chúng ta hãy cùng nhau tiếp lấy cơ-hội và phương — tiện đã dành sẵn, hầu có thể được biến — đổi theo hình — ảnh của Chúa, để được phục — hồi vào vòng sứ thánh và sống hòa-thuận với Đức Chúa Cha cùng Đức Chúa Con.

Bây giờ tôi hiểu rằng Đức Chúa Trời đã tạo ra con người hoàn hảo với những quyền năng cao quý và hòa hợp với chính Ngài. Sau đó, chúng ta, thông qua sự không vâng lời, trở nên suy yếu về bản chất và nếu không có sự can thiệp của Đức Chúa Trời sẽ bị Quỷ Satan giam cầm và không thể chống lại cái ác.

Khoanh tròn: Có Chưa quyết định

Tôi nhận ra rằng, vì sự bội đạo này, con người đã tự tách mình ra khỏi Đức Chúa Trời và con đường duy nhất trở về với Đức Chúa Trời là qua Chúa Jesus.

Khoanh tròn: Có Chưa quyết định

Tôi thấy mình bất lực và nhận ra nhu cầu lớn lao của tôi về Chúa Jesus là Chúa cứu thế của tôi.

Khoanh tròn: Có Chưa quyết định

Tôi biết ơn tình yêu của Đức Chúa Trời và kế hoạch cứu đời. Tôi muốn chấp nhận lời đề nghị mà Ngài rất hào phóng ban cho.

Khoanh tròn: Có Chưa quyết định

[illegible]

Bài 3

Nhận ra số phận của chính mình

(1) LÀM SAO ĐỂ NHỮNG KẺ PHẠM TỘI RỬA SẠCH HẾT TỘI LỖI CỦA MÌNH?

Sau đó, Phi-e-rơ nói với họ: “Hãy ăn năn và để mỗi người trong anh em được làm báp-têm nhân danh Đức Chúa Jêsus Christ để được xóa tội; và bạn sẽ nhận được ân tứ của Đức Thánh Linh. (Công vụ 2:38)

LÀM thế nào một người có thể được xưng là công-bình trước mặt Đức Chúa Trời? Làm sao một tội-nhân được kể là trong-sạch? Chúng ta chỉ có thể hòa-hợp với Đức Chúa Trời, với sự thánh-khiết qua Đấng Christ. Nhưng phải đến cùng

Cứu-Chúa bằng cách nào? Ngày nay có biết bao người khi nhận thấy mình phạm tội, nêu lên câu hỏi cũng như đoàn dân đông trong ngày lễ ngũ- tuần. Họ kêu vang: “Chúng tôi phải làm chi?” Tiếng trả lời đầu-tiên của Phao — lô là: “Hãy ăn-năn!” Công — vụ các Sứ-đồ 2:37, 38. Vào dịp khác, cách đó ít lâu, sứ-đồ phán dạy: “Hãy ăn-năn và trở lại, đừng cho tội-lỗi mình được xóa đi.” Công-vụ 3:19.

Sự ăn-năn gồm có buồn-rầu về tội-lỗi đã phạm và chừa-bỏ tội ấy đi. Chúng ta không thể nào từ-bỏ tội-lỗi nếu không nhận thấy tánh-cách tội-lỗi của nó; và nếu không chừa bỏ tội-lỗi ra khỏi lòng chúng ta thì cuộc đời ta chưa có sự cải-thiện thực sự.

Có biết bao người không hiểu bản-chất thật của sự ăn-năn. Hàng muôn vạn người hối-tiếc vì họ đã phạm-tội và sẵn-sàng cải-cách đôi chút thái- độ bề ngoài vì họ ngại cái quả-báo khốc-hại của tội-lỗi mình. Nhưng đó không phải là ăn-năn theo như Kinh — Thánh dạy. Họ kêu than vì sự thống- khổ mình phải chịu chứ không phải vì tội-lỗi

. Đó là sự đau-đớn của Ê-sau khi thấy mình mất quyền trưởng-nam vĩnh-viễn; là mối kinh-hoàng của Ba- la-am khi thấy thiên-sứ với gươm trần đứng chặn đường mình nên nhận tội-lỗi để cứu lấy mạng sống mình chứ không hề có sự ăn-năn thuần-túy, không hoán — cải mục-đích mình, cũng không ghê — tởm điều ác. Sau khi phản-bội Chúa mình, Giu-đa ích- ca-ri-ôt thưa rằng: “Tôi đã phạm-tội, vì nộp huyết vô-tội”. Ma-thi-ơ 27:4.

Lời thú-tội ấy phát — xuất từ một tâm-hồn tội-lỗi của Giu-đa, bởi linh-cảm một sự hình-phạt kinh-khiếp và chờ-đợi một cuộc phán-xét đầy hãi-hùng. Nhìn

thấy cái quả-báo dành sẵn cho mình, Giu-đa vô cùng khiếp-đảm nhưng không có cái buồn-rầu đau-đớn sâu tận đáy lòng vì mình đã phản-bội Con vô-tội của Đức Chúa Trời và đã từ chối Đấng Thánh của Y -sơ-ra-ên.

Pha-ra-ôn xưa kia, khi chịu hình-phạt của Đức Chúa Trời, đã nhìn-nhận tội mình để khỏi bị hình- phạt lâu hơn, nhưng khi tai-họa vừa dứt, vua liền lại thách-thức Đức Chúa Trời. Những người này kêu than vì hậu quả của tội-lỗi chứ không phải than-khóc vì tội-lỗi.

(2) CÂU NÓI CỦA CHÚA ĐÃ CHỈ RA NHỮNG MIÊU TẢ MÀ DỰA TRÊN THÁNH LINH, ĐÃ ĐƯA RA ÁNH SÁNG VÀ TIẾT LỘ NƠI BÍ MẬT TRONG TÂM HỒN

*Đó là Ánh sáng thực sự mang lại ánh sáng cho mọi người đến thế giới.
(Giăng 1: 9)*

Nhưng khi lòng người chịu ảnh-hưởng của Đức Thánh-Linh thì lương-tâm họ bừng tỉnh, họ sẽ nhận thấy phần nào sự sâu-nhiệm và thánh- khiết của luật-pháp Đức Chúa Trời, sẽ nhìn thấy nền-móng, tiêu-chuẩn của quyền thống-trị của Ngài trên trời và cả dưới đất nữa. Sự sáng “khi đến thế-gian soi sáng mọi người” Giăng 1:9, đã chiếu sáng tận nơi kín-đáo nhứt của tâm-hồn, họ cảm thấy được sự công-bình của Đức Giê-hô-va, rất kinh-khiếp vì sợ tội-lỗi dơ-dáy của mình sẽ lộ ra trước mặt Đấng dò-xét lòng người. Họ thấy được tình yêu của Đức Chúa Trời, sự đẹp-đẽ và thánh-khiết, nỗi vui-mừng của sự tinh-sạch, họ

bền ước-ao sẽ được sạch tội-lỗi để được phục-hồi về một mối của thiên-đàng.

(3) CŨNG NHƯ VUA DAVID, LỜI CẦU NGUYỆN CỦA CHÚNG TA SẼ LÀ GÌ NẾU CHÚNG TA THẬT LÒNG XIN LỖI CHO NHỮNG SAI LÂM?

... Hỡi Đức Chúa Trời, xin thương xót tôi, theo lòng nhân từ của Ngài; Theo muôn vàn lòng nhân từ dịu dàng của Ngài, Hãy xóa tan những cơn ác mộng của tôi. Hãy rửa sạch tôi khỏi tội ác của tôi, Và tẩy sạch tôi khỏi tội lỗi của tôi. Vì tôi thừa nhận sự thay đổi của tôi, Và tội lỗi của tôi luôn ở trước mặt tôi. Chỉ chống lại Bạn, Chỉ Bạn, Tôi đã phạm tội, Và đã làm điều ác này trước mắt Bạn — Điều đó Bạn có thể được tìm thấy ngay khi Bạn nói, Và vô tội và khi Bạn phán xét. (Thi-thiên 51: 1-4)

Hỡi Đức Chúa Trời, hãy tạo cho con một tâm lòng trong sạch, và làm mới một tâm hồn kiên định trong con. (Thi-thiên 51:10)

Bài cầu nguyện của vua Đa-vít sau khi phạm tội tiêu-biểu cho bản-chất của người hối lỗi. Sự ăn-năn của vua là sự ăn-năn tận đáy lòng. Vua không tìm cách bào-chữa tội-lỗi, cũng không cố ý trốn-tránh sự hình-phạt đang đe-dọa mình trong bài cầu-nguyện của vua. Đa-vít thấy sự vi-phạm mình quá lớn, linh hồn mình quá nhờ-nhuốc, nên vô cùng kinh-tởm tội-lỗi. Vua cầu-nguyện không phải chỉ để được tha tội mà thôi, lại cầu cho được tâm lòng trong-sạch. Vua khao-khát được hưởng niềm vui thánh-

khiết, được phục-hồi trong sự hòa-hiệp và thông-công với Đức Chúa Trời.

(4) KẾT QUẢ CỦA VIỆC THÚ NHẬN ĐÃ ĂN NĂN SỬA SAI LÀ GÌ?

Phước cho kẻ vi phạm được tha, tội ai được bao che. Thi thiên 32: 1

(5) SỰ THÚ NHẬN TỘI LỖI TRƯỚC ĐÂY ĐI THEO TRÌNH TỰ NÀO?

Hỡi tất cả những ai lao động và nặng nhọc, hãy đến với Ta, và Ta sẽ cho các ngươi được yên nghỉ. Hãy mang lấy ách của Ta trên các ngươi và học nơi Ta, vì Ta hiền lành và hèn mọn, và các ngươi sẽ được yên nghỉ cho linh hồn mình. (Ma-thi-ơ 11: 28-29)

Chính đây là điểm mà nhiều người đã hiểu sai, và vì đó họ không nhận được sự cứu-trợ mà Đấng Christ hằng mong-muốn ban cho họ. Họ nghĩ rằng họ không thể nào đến gần Đấng Christ nếu không ăn-năn trước, mà sự ăn-năn ấy dọn đường cho sự tha tội. Đánh rằng sự ăn-năn phải đi trước sự tha tội, vì chỉ có tấm lòng đau thương tan-nát mới cảm thấy cần Đấng Cứu-Thế, nhưng tội-nhân có cần chờ đợi mình ăn-năn trước đã, rồi mới đến cùng Đức Chúa Jêsus chăng? Sự ăn-năn phải chăng là một chương-ngại-vật ngăn-cản giữa tội-nhân và Cứu-Chúa?

Kinh-Thánh không hề dạy rằng tội-nhân phải ăn-năn trước khi tiếp-nhận lời thỉnh-mời của Đấng Christ: “Hỡi những

kẻ mệt-mỏi và gánh nặng, hãy đến cùng Ta, Ta sẽ cho các con được yên-nghỉ”.

(6) NỖI KHỔ SỞ VỀ NHỮNG TỘI ÁC ĐẾN TỪ ĐÂU?

... Ngài là Đức Chúa Trời đã tôn lên cánh hữu của Ngài để làm Hoàng Tử và Đấng Cứu Rỗi, để ban cho dân Y-sơ-ra-ên ăn năn và tha tội. (Công vụ 5: 30-31)

Chính cái đức-độ phát- xuất từ Đấng Christ hướng-dẫn con người đến sự ăn-năn thật. Sứ-đồ Phi-e-rơ giải-tỏ vấn-đề này trong lời chứng của ông với dân Y-sơ-ra-ên như vậy: “Đức Chúa Trời đã đem Đấng ấy lên bên hữu Ngài, là Vua và Cứu-Chúa để ban lòng ăn-năn và sự tha tội cho dân Y-sơ-ra-ên”. Công-vụ 5:31. Nếu không có thần-linh của Đức Chúa Trời thức-tỉnh lương-tâm, chúng ta không thể nào ăn-năn được, cũng như không có Đấng Christ thì chúng ta không thể được tha tội vậy, Đấng Christ là nguồn-gốc của mọi xung-lực chân-chánh. Ngài là Đấng duy nhất có thể gieo vào lòng người sự thù ghét tội-lỗi. Mọi khao khát để đạt chân-lý và thánh-sạch, mọi sự nhận xét về tình- trạng tội-lỗi chúng ta đều là bằng-chứng chỉ rằng Thánh — Linh Ngài đang hành — động trong lòng chúng ta

(7) VẬY CHÚA BAN CHO AI BẰNG MÓN QUÀ CỦA SỰ BÁC CÁO VÀ CHÀO MỪNG?

Và tôi, nếu tôi được nâng lên khỏi trái đất, sẽ kéo tất cả các dân tộc đến với Chính tôi. " (Giăng 12:32)

Tội-nhân phải nhìn thấy Đấng Christ tức Đấng Cứu-Thế chịu chết để chuộc tội- lỗi cho thế-gian, và khi chúng ta nhìn xem Chiên- Con của Đức Chúa Trời bị treo trên cây thập-tự, bấy giờ sự huyền-bí về chương-trình cứu-rỗi bắt đầu lóe sáng trong tâm-trí chúng ta và sự trọn-lành của Đức Chúa Trời dẫn chúng ta đến sự ăn-năn. , Đức Chúa Jêsus đã bày-tỏ tình yêu không thể am- tường nổi khi Ngài chết thay cho tội-nhân; và khi tội-nhân nhìn thấy tình yêu này, lòng họ mềm dịu lại, một ấn-tượng tốt-đẹp ghi sâu vào tâm-trí họ làm cho họ phải ăn-năn lỗi-lầm mình

Đành rằng đôi khi con người cảm thấy hổ-thẹn về đường lối tội-lỗi mình và chừa-bỏ mọi tập-quán xấu trước khi cảm thấy mình bị thu-hút đến cùng Đấng Christ, nhưng mỗi khi vì thành-thật khao- khát để làm lành mà họ cố-gắng cải cách thì điều đó chính bởi quyền-lực của Đấng Christ thúc-đẩy họ. Có một ảnh-hưởng mà họ hoàn-toàn không hay biết đang hành-động trên tâm-hồn họ, làm cho lương-tâm họ bừng tỉnh và cuộc đời được cải-quá. Khi Đấng Christ hướng cặp mắt họ đến thập-tự-giá Ngài để nhìn xem Đấng vì tội-lỗi họ mà bị đâm, thì điều-răn của Đức Chúa Trời trở về cùng lương- tâm họ. Bấy giờ sẽ nhìn thấy cuộc đời gian-ác mình và tội-lỗi đã ăn sâu trong lòng, họ mới bắt đầu có một khái-niệm về sự công-bình của Đấng Christ, nên than rằng: “Tội-lỗi là cái gì mà nó lại đòi-hỏi một sự hy-sinh dường ấy để cứu-chuộc tội-nhân? Có phải nó đòi-hỏi tình yêu, sự thông-khở và sĩ- nhục dường ấy để chúng ta khỏi chết và được sự sống đời đời chăng?”

Tội-nhân có thể chống-trả lòng bác — ái này, có thể từ-chối để khỏi bị lôi-kéo đến cùng Đấng Christ, nhưng nếu không chống — trả, người sẽ được kéo đến nơi Ngài ngay. Chính sự hiểu-biết về chương-trình cứu-rỗi sẽ đưa người đến chân thập — tự, khiến người ăn — năn tội — lỗi mà chính tội-lỗi ấy đã gây nên sự thống-khổ cho Con yêu- dấu của Đức Chúa Trời.

(8) LỜI MỜI THẬT TUYỆT VỜI NÀO CỦA CHÚA CHO PHÉP ĐỔI VỚI NHỮNG AI CÓ KHAO KHÁT HƠN LÀ MỌI THỨ CUỘC SỐNG ĐÃ BAN TẶNG CHO HỌ?

Và Thánh Linh nói, "Hãy đến!" Và hãy để người nghe nói, "Hãy đến!" Và hãy để người khát khao đến. Ai khao khát, hãy để người ấy tự do lấy nước cuộc sống. (Khải Huyền 22:17)

Chính Đấng đang hành-động trên thiên-nhiên đang nhủ vào lòng người, tạo cho họ một sự khao- khát không bày-tỏ được về điều mà họ không có. Mọi vật trong thế-gian không thể làm mãn-nguyện họ được. Đức Thánh-Linh khẩn-cầu họ đi tìm thứ duy-nhứt có thể ban cho họ sự bình-an và yên- nghỉ tức là ân-điển của Đấng Christ, là niềm vui của sự thánh-khiết. Đấng Cứu-Thế luôn luôn cố- gắng hướng tâm-trí con người ra khỏi dục-vọng của tội-lỗi, qua những ảnh-hưởng hữu-hình hoặc vô-hình, và đưa họ đến những ân-phước bất-tận mà họ có thể chiêm-hữu được nếu ở trong Ngài. Có một sứ-điệp thiên-thượng gởi cho mọi tâm-hồn khao-khát đang tìm uống cách vô-ích nơi hồ chứa nước hu

nát của thế-gian rằng: “Ai khát, khá đến. Kẻ nào muốn, khá nhận lấy nước sự sống cách nhưng không “. Khải-huyền 22:17.

Nếu bạn là người thật lòng thiết-tha sự-vật tốt đẹp hơn thế-gian, hãy nhận biết tiếng của Đức Chúa Trời đang phán cho lòng bạn. Hãy cầu xin Ngài ban cho sự ăn-năn, khẩn Ngài bày-tỏ Đấng Christ cho bạn trong tình bác ái bao-la cùng sự thánh-khiết của Ngài.

(9) KHI CHÚNG TÔI NHÌN THẤY CHÚA, NHỮNG NGƯỜI PHẠM TỘI NHƯ CHÚNG TA SẼ LÀM ĐIỀU GÌ?

Nhưng tất cả chúng ta đều giống như một thứ ô uế, Và mọi sự công bình của chúng ta đều giống như giấy rách bản thủ; Tất cả chúng ta đều tàn lụi như một chiếc lá, Và tội ác của chúng ta, như gió, Đã cuốn chúng ta đi. (Ê-sai 64: 6)

Những nguyên tắc của Luật-pháp Đức Chúa Trời—yêu Chúa và yêu nhân-loại—đã thể-hiện trọn-vẹn trong đời sống của Đấng Cứu-Thế. Lòng từ-bi và vị-tha là nguồn sống của tâm-hồn Ngài. Chính lúc chúng ta ngắm xem Ngài, lúc sự sáng từ Cứu-Chúa chan-hòa trên chúng ta là lúc chúng ta nhìn thấy mọi tội-lỗi xấu- xa của lòng mình.

Chúng ta có thể tự tán-tĩnh mình như Ni-cô- đem xưa kia, rằng đời sống của chúng ta là đúng đắn, đạo-đức của chúng ta rất hợp-thức, và nghĩ rằng mình không cần hạ mình xuống trước mặt Đức Chúa Trời như những tội-nhân tầm-thường khác. Nhưng khi nào hào-

quang của Đấng Christ chiếu sáng vào tâm-hồn, chúng ta sẽ thấy mình ô-úế đến chừng nào, sẽ nhận-thức cái động-lực tư-kỷ, sự thù-nghịch, chống-đôi lại Đức Chúa Trời đã làm hoen-ố mọi hành-động của đời ta. Bây giờ chúng ta sẽ nhận biết sự công-bình của chúng ta chẳng qua như một miếng giẻ rách dơ-dáy mà chỉ có huyết của Đấng Christ mới rửa sạch mọi bản-nhơ của tội-lỗi và đổi mới lòng ta theo hình-ảnh Ngài.

Một luồng hào-quang từ Đức Chúa Trời, một tia sáng trong-sạch của Đấng Christ soi thấu tâm- hồn, làm mọi vết nhơ lộ rõ cách đau-đớn và phô trần mọi kém-khuyết, mọi sự xấu-xa của tính-nết con người. Nó bộc-lộ mọi cuồng-vọng trần-tục, sự bất-trung của lòng người, cái khả-ố của đôi môi. Mọi hành-động bất-chính của tội-nhân, mọi sự vi- phạm Luật-pháp Đức Chúa Trời đều được phô-bày ra trước mặt họ, và tâm-thần họ sẽ bị buồn-rầu, khổ-sở vì sự dò-xét của Đức Thánh-Linh. Họ tự kinh-tòem lấy mình khi nhìn thấy sự trong-sạch, không tì-vết của bản-tánh Đấng Christ.

(10) ĐIỀU GÌ SẼ ẢNH HƯỞNG ĐẾN DANIEL KHI ANH ẤY PHÁT HIỆN NHỮNG KHUYẾT ĐIỂM TRONG TÍNH CÁCH CỦA MÌNH?

Vì vậy, tôi bị bỏ lại một mình khi tôi nhìn thấy khái tượng vĩ đại này, và không còn sức lực nào trong tôi; vì sức sống của tôi đã trở nên yếu ớt trong tôi, và tôi không còn sức lực. (Đa-ni-ên 10: 8)

Khi tiên-tri Đa-ni-ên nhìn thấy sự vinh-hiễn bao quanh vị thiên-sứ được

phải xuống cho ông, ông rất đau-
thường vì cảm thấy sự yếu-đuôi và bất-
toàn của mình. Tiên-tri diễn-tả cái ảnh-
hưởng của khung-cảnh diệu-kỳ ấy bằng
những lời lẽ này: “Thấy sự hiện-thấy lớn
đó thì chẳng còn sức nữa. Mặt tôi biến-
sắc cho đến tái đi, và tôi không còn sức
nữa.” Đa-ni-ên 10:8. Một linh-hồn cảm-
xúc như thế sẽ chán-ghét tội-lỗi, ê-chề
lòng vị-kỹ, và sẽ tìm-kiếm sự trong-sạch
trong tâm-hồn qua sự công-bình của
Đấng Christ, vì sự trong- sạch trong
tâm-hồn hòa-hợp với luật-pháp Đức
Chúa Trời và bản-tánh Đấng Christ.

(11) GIỐNG NHƯ PAUL, CHÚNG TA SẼ NÓI GÌ KHI NHÌN THẤY SỰ TINH KHIẾT CỦA CHÚA VÀ NHẬN THỨC ĐÚNG Ý NGHĨA CỦA CÁC NGUYÊN TẮC CỦA THÁNH LỄ THEO LUẬT CỦA CHÚA?

*Tôi đã từng sống mà không có luật
pháp, nhưng khi điều răn đến, tội lỗi
sống lại và tôi chết. (Rô-ma 7: 9)*

Sứ-đồ Phao-Iô nói: “Về sự công-bình
của luật- pháp” như chỉ quan-tâm đến
hành-động bên ngoài thôi—thì ông
“không chỗ trách được.” Phi-líp 3:6.
Nhưng khi phân-biệt tánh-cách thiêng-
liêng của luật-pháp, thì ông tự thấy mình
là một tội-nhân. Nếu xét-đoán theo văn-
tự của luật-pháp như con người đem
ứng-dụng cho đời sống bên ngoài của
họ, thì Phao-lô thật vô-tội. Nhưng sau
khi nhìn sâu vào những giảng-mối
thánh, ông thấy như Chúa thấy ông, nên
ông khiêm-nhường cúi đầu xưng tội
mình ra: “Ngày xưa tôi không có luật-
pháp mà tôi sống, nhưng khi điều-răn

đến, thì tội-lỗi lại sống, còn tôi thì chết.” Rô-ma khi Phao-lô nhìn thấy bản-chất thiêng-liêng của luật-pháp thì tội-lỗi hiện ra với mọi nét ghê-tởm của nó và lòng tự- hào của ông cũng tan-biến đi. Đức Chúa Trời không kể mọi tội-lỗi đều đồng độ với nhau đâu ; nhưng Ngài cũng nhận-định tội-lỗi với mức-độ trầm-trọng khác nhau cũng như con người thường thẩm-định. Nhưng dưới tầm mắt của- con người thì tội nhỏ này, hành-động làm-lạc kia, có thể như không có gì đáng kể, mà trước mặt Đức Chúa Trời không có tội nào là nhỏ-nhen cả. Sự phán-đoán của con người là thiên-tư, là bất- toàn, nhưng Chúa thẩm-định mọi sự đúng với thực trạng của nó. Kẻ say rượu bị khinh-rẻ và được người ta bảo rằng tội của người đã làm cho người bị loại khỏi thiên-đàng; trong khi đó người ta lại bỏ qua mọi kiêu-căng, ích-kỷ và tham-lam..

Tôi biết ơn vì tôi đã chấp nhận lời mời của Chúa Jesus để đến và học hỏi về Ngài để tôi có thể tìm thấy sự yên nghỉ cho tâm hồn mình.

Khoanh tròn: Có Chưa quyết định

Khi thế giới của Chúa hấp dẫn tôi, và tôi dành nhiều thời gian hơn với Ngài trong Lời Chúa, tôi thấy sự công bình của Ngài và nhận ra rằng cuộc sống và tính cách của tôi là không trong sạch và xấu xa.

Khoanh tròn: Có Chưa quyết định

Giờ đây Ngài đang đặt trong lòng tôi mong muốn được giống Ngài hơn

nhưng tôi nhận ra rằng mình bất lực để thay đổi một mình.

Khoanh tròn: Có Chưa quyết định

*Tôi biết ơn vì tôi có thể đến với Ngài
như tôi - tội lỗi, bất lực và lệ thuộc - và
xin Ngài hứa sẽ thực hiện những thay
đổi trong cuộc sống của tôi để mang lại
vinh quang cho Ngài.*

Khoanh tròn: Có Chưa quyết định

Bài 4

Ăn năn

**(1) LỖI LÀM NÀO ĐƯỢC
ĐƯA TA ĐẦU TIÊN TRONG
PHIÊN BẢN NÀY LÀ PHẠT
LÒNG NHẤT TRONG
THIÊN CHÚA?**

*Kính sợ CHÚA là ghét điều ác; Kiêu
căng, ngạo mạn và đường lối xấu xa
Và cái miệng gian tà mà tôi ghét.
(Châm ngôn 8:13)*

Phao-lô nhìn thấy bản-chất thiêng-
liêng của luật-pháp thì tội-lỗi hiện ra với
mọi nét ghê-tởm của nó và lòng tự- hào

của ông cũng tan-biến đi. Đức Chúa Trời không kể mọi tội-lỗi đều đồng độ với nhau đâu ; nhưng Ngài cũng nhận-định tội-lỗi với mức-độ trầm-trọng khác nhau cũng như con người thường thẩm-định. Nhưng dưới tầm mắt của- con người thì tội nhỏ này, hành-động làm-lạc kia, có thể như không có gì đáng kể, mà trước mặt Đức Chúa Trời không có tội nào là nhỏ-nhen cả. Sự phán-đoán của con người là thiên-tư, là bất- toàn, nhưng Chúa thẩm-định mọi sự đúng với thực trạng của nó. Kẻ say rượu bị khinh-rẻ và được người ta bảo rằng tội của người đã làm cho người bị loại khỏi thiên-đàng; trong khi đó người ta lại bỏ qua mọi kiêu-căng, ích-kỷ và tham-lam. Nhưng mọi việc ấy đều là tội-lỗi mà Đức Chúa Trời gớm- ghiết vô cùng, vì thấy đều trái hẳn với lòng thiện của bản tánh Ngài, vì tình yêu vị-tha là không-khí của vũ-trụ không phạm tội. Kẻ bị sa-lạc vào những tội trọng có thể cảm thấy xấu-hổ, khốn-khổ và cần ân-điễn của Đấng Christ; nhưng lòng kiêu-ngạo không cảm thấy những nhu-cầu ấy, và đóng kín cửa lòng mình lại chống với Đấng Christ cùng nguồn phước bất-tận mà Ngài ban cho họ.

(2) NHƯ NHỮNG NGƯỜI CHỦ QUÁN RƯỢU ĂN NĂN KHI ĐƯỢC KẾT ÁN NHỮNG TỘI LỖI, CHÚNG TA NÊN CẦU NGUYỆN ĐIỀU GÌ?

Còn người thu thuế đứng từ xa chẳng thềm ngược mắt lên trời mà đập vào ngực mà nói: ‘Lạy Chúa, xin thương xót con là kẻ phạm tội!’ (Lu-ca 18:13)

Tự xem mình như kẻ đại gian-ác và những người khác cũng không coi mình ra gì; nhưng người ta tự cảm thấy cái nhu-cầu của riêng mình, với gánh nặng của tội-lỗi và nhục-nhã, người đến cùng Đức Chúa Trời để cầu — xin sự thương-xót của Ngài. Cửa lòng người *đã* mở toang để Thánh-Linh Đức Chúa Trời làm phép mầu giải-thoát người khỏi quyền-lực của tội-lỗi. Trái lại, lời cầu-nguyện của người Pha-ri-si khiêu-căng, tự cho rằng mình công-bình, đã đóng kín cửa lòng lại khỏi ảnh-hưởng của Đức Thánh-Linh. Vì có xa cách Đức Chúa Trời, người không tự nhận thấy sự nhơ-nhuộc của tội-lỗi mình sánh với nét trọn-lành của sự thánh-khiết thiên-thượng. Người không cảm thấy thiếu-thốn gì cả, nên không nhận-lãnh được gì cả.

(3) DỰA THEO SỰ PHÁN XÉT VỀ LỖI LÀM, TẠI SAO CHÚNG TA KHÔNG THỂ ÔM NHỮNG PHÁN XÉT CỦA ĐỨC THÁNH CHÚA TRONG CUỘC SỐNG CỦA CHÚNG TA BẰNG NĂNG LỰC CỦA CHÍNH CHÚNG TA?

"Tôi là cây nho và bạn là những nhánh của cây nho. Ai ở trong Ta, và Ta ở trong người ấy, thì sinh nhiều trái; vì không có Tôi, bạn không thể làm gì. (Giăng 15: 5)

Nếu bạn nhận thấy tội-lỗi của mình, đừng chờ-đợi để tự mình làm nên tốt hơn. Thứ hỏi trên đời có bao nhiêu người nghĩ rằng mình được đủ trong-sạch để đến cùng Đấng Christ? Bạn có nghĩ rằng chỉ cần sự cố-gắng bạn sẽ trở

nên tốt hơn chẳng? “Người Ê-thi-ô-bi có thể đổi được da mình, hay là con beo đổi được vằn nó chẳng? Nếu được thì các ngươi là kẻ đã làm dữ quen rồi, sẽ làm lành được.” Giê-rê-mi 13:23. Chỉ có một nguồn tiếp- trợ cho chúng ta là trong Đức Chúa Trời. Chúng ta không cần đợi một sự thuyết-phục nào mãnh- liệt hơn, một cơ-hội nào thuận-tiện hơn hoặc một tánh khí nào thánh-khiết hơn. Vì nếu tự mình chúng ta, chúng ta không làm được gì cả. Mình vốn thế nào, cứ để như thế ấy mà đến cùng Đấng Christ.

(4) TỘI LỖI CÓ ẢNH HƯỞNG GÌ ĐỐI VỚI MỘT NGƯỜI ĐÚNG ĐẮN-NGƯỜI TÌM LẠI SỰ NGAY THẲNG TỪ ĂN NĂN NHƯNG LẠI ĐẾN TỪ THIÊN CHÚA?

“Nhưng khi một người công bình quay lưng lại với sự công bình của mình mà phạm tội ác, và làm theo mọi điều ghê tởm mà kẻ gian ác làm, thì người ấy có được sống không? Tất cả những công bình mà ông đã làm sẽ không được nhớ đến; vì sự bất trung mà anh ta phạm tội và tội lỗi anh ta đã phạm, vì chúng, anh ta sẽ chết. (Ê-xê-chi-ên 18:24)

Nhưng chớ ai để mình tự dối mình với ý-tưởng Đức Chúa Trời, trong tình-yêu bao-la và lòng thương-xót dồi dào, sẽ cứu cả những kẻ từ-chối ân-điễn Ngài. Chỉ trong nguồn sáng của thập-tự-giá người ta mới thấy hết tính-chất khả-ô vô-biên của tội-lỗi. Vậy những người thốt lời rằng Đức Chúa Trời với lòng nhân-từ Ngài, không thể loại- bỏ kẻ tội-lỗi, hãy nhìn lên cây thập-tự. Chính vì

không còn cách nào khác để con người nhờ đó mà được cứu, vì nếu không có sự hy-sinh vô-giá này thì dòng-giống con người không thể nào thoát khỏi quyền-lực nhơ-nhớp của tội-lỗi để được phục-hồi trong sự thông-công với các Đấng Thánh, họ không thể nào trở nên kẻ dự phần vào đời sống thiêng-liêng. Chính vì mọi sự đó mà Đấng Christ phải mang lấy tội bất phục-tòng và chịu đau-đớn thay cho kẻ phạm tội. Tình yêu, sự thống-khổ và sự chết của Con Đức Chúa Trời, tất-cả đều chứng-tỏ tội-lỗi lớn-lao kinh-khiếp dường bao, và người ta không thể nào thoát khỏi quyền-lực của nó, không còn có một niềm hy-vọng cho một cuộc sống cao- quý hơn nếu không đầu-phục linh-hồn mình trong Đấng Christ.

(5) HÌNH TƯỢNG NÀO CHÚNG TA CẦN PHẢI NOI THEO?

Vì vậy, bạn được kêu gọi như vậy, vì Đấng Christ cũng đã chịu đau khổ vì chúng ta, để lại cho chúng ta một tấm gương, rằng bạn nên theo bước Ngài: (1 Phi-e-rơ 2:21)

Kẻ không hối quá đôi khi tự chữa mình bằng cách bình-phẩm những kẻ tự xưng mình là tín-đồ rằng: “Tôi cũng tốt như họ vậy. Họ đâu có tự quên mình hơn, tiết-độ hơn hoặc có hành-vi đứng-đắn hơn tôi. Họ cũng thích lạc-thú và chiều theo nhục- dục như tôi vậy chớ có hơn gì đâu “. Như vậy, họ đã dùng những lỗi lầm của người khác làm có bào- chữa cho những kém-khuyết của mình. Nhưng tội- lỗi và sự sơ xuất của kẻ khác không thể tha tội cho bất cứ một người nào cả, vì Chúa không bảo chúng

ta căn-cứ nơi gương-mẫu hay làm-lạc của loài người. Ngài đã ban Con không tì-vết của Ngài, để làm gương cho chúng ta noi theo, nên những người than-phiền đường-lối sai-lạc của những kẻ tự xưng mình là Cơ-đốc-đô là những kẻ phải bày- tỏ một cuộc sống trọn-lành hơn và là một kiểu người cao-quí hơn. Nếu họ có quan-niệm về đời sông tín-giáo cao-cả hơn mà không làm theo, có phải tội của họ cũng nặng hơn chẳng? Họ biết thế nào là điều phải, vậy mà không làm theo.

(6) VIỆC BỎ QUA LỜI THỈNH CẦU TỪ CHÚA VÀ TỪ BỎ TỘI LỖI SẼ CÓ NHỮNG ẢNH HƯỞNG GÌ?

Sự chính trực của người ngay thẳng sẽ hướng dẫn họ, Nhưng sự nghịch ngợm của kẻ bất trung sẽ tiêu diệt họ. Sự công bình của kẻ không chỗ trách được sẽ hướng đường mình đi, Nhưng kẻ gian ác sẽ gục ngã bởi sự gian ác của mình. (Châm ngôn 11: 3, 5)

Hãy coi chừng sự triền-hoãn. Chớ trì-hoãn sự chừa-bỏ tội-lỗi và tìm-kiếm sự trong-sạch cho tâm hồn qua Chúa Jêsus. Đây là điểm mà hằng ngàn người đã lạc-lối để bị hư mất đời-đời. Tôi không muốn nương-tựa nơi sự ngăn-ngủi và bất-định của đời, nhưng có một sự tối-u nguy-hiểm— sự nguy- hiểm chưa thấu-triệt nổi — trong việc trì — hoãn mà không vâng theo tiếng gọi của Thánh — Linh Đức Chúa Trời, trong việc chọn theo lối sống trong tội-lỗi. Triền-hoãn chính thật là như vậy. Dù cho mình nhận định tội-lỗi có nhỏ — nhen cách mấy đi nữa, nếu dung-túng, sẽ mang lấy hiểm-

họa hư-mất đời-đời. Hễ cái gì chúng ta không thắng nổi, cái ấy sẽ thắng lại chúng ta và tạo nên sự hủy-diệt chúng ta.

A-đam và Ê-va xưa kia đã bụng bảo dạ rằng việc ăn trái cấm là việc nhỏ-nhen, đâu thể nào đưa đến cái hậu-quả kinh-khiếp như Đức Chúa Trời đã phán dạy. Nhưng sự việc nhỏ-nhen này lại là làm trái luật-pháp thánh bất-di-bất-dịch của Đức Chúa Trời, nó đã phân-cách con người khỏi Chúa, đã mở cửa cho sự chết và biết bao tai-ương không lường nổi tràn ngập vào thế-giới của chúng ta.

Từ đời này qua đời kia, từ trái đất của chúng ta đã vang lên tiếng kêu than đau-thương ai-oán, vạn-vật rên-rỉ nã-nùng và đồng sanh-nở trong đau-đớn do hậu-quả của sự bất-tuân của loài người. Chính thiên-đàng cũng cảm thấy ảnh-hưởng của sự phản-loạn nghịch cùng Đức Chúa Trời. Thập-tự-giá mãi-mãi là một biểu-tượng cho sự hy-sinh lạ-lùng cần phải có để chuộc lại sự bội-nghịch luật-pháp thánh. Vì vậy, chúng ta không nên xem thường tội-lỗi.

(7) KẾT QUẢ CỦA VIỆC LỰA CHỌN ĐỂ BIẾT NHỮNG TỘI LỖI TRONG CUỘC SỐNG CỦA CHÚNG TA LÀ GÌ?

Tội ác của chính mình đã quán lấy kẻ gian ác, Và anh ta bị mắc vào dây tội lỗi của mình. (Châm ngôn 5:22)

Mỗi hành-động vi-phạm, mỗi sự xao-lãng hay chối-bỏ ân-điển của Đấng Christ đều phản-ứng lại cho bạn. Nó làm cho lòng bạn cứng đi, ý-chí suy-đồi, làm tê-liệt sự hiểu-biết, và chẳng những

nó làm cho bạn ít muốn đầu-phục, nó làm cho bạn khó thể đầu — phục theo tiếng gọi êm — ái của Thánh-Linh Đức Chúa Trời.

Nhiều người cố làm dịu lương-tâm bị phiền- nhiễu với ý-tưởng rằng họ có thể thay đổi đường- lối gian-ác khi họ muốn, rằng họ có thể đùa-bỏn với lời kêu-gọi đầy thương-xót mà lòng họ vẫn còn có thể mãi được cảm-xúc bởi tiếng Ngài. Họ nghĩ rằng sau khi khinh-dễ Thánh-Linh của ân-điển, sau khi ngã mình qua phe Sa-tan, đến buổi lâm-chung họ vẫn có thể hoán — cải được. Nhưng khổ nỗi việc ấy đâu dễ thực-hiện được. Cái kinh-nghiệm, sự giáo-dục trọn một đời người đã nhào-nặn hẳn cá-tánh của con người nên ít còn ai muốn nhận lấy hình-ảnh của Đấng Christ nữa. Dầu chỉ một nét hư, một ý-xấu, nếu được ưa- chuộng mãi sẽ làm mất quyền-lực của tin-lành. Mọi đắm-say tội-lỗi sẽ làm cho linh — hồn mình chống-trả lại Đức Chúa Trời mãnh-liệt hơn. Nếu ai bày-tò thái-độ bất-trung cứng-cỏi, hay lãnh-đạm với lẽ-thật thiên-thượng, sẽ nhận lấy kết-quả của chính mình gieo ra. Trong trọn bộ Kinh — Thánh không có lời cảnh-cáo về việc đùa-bỏn với tội-ác kinh-khiếp nào bằng lời của nhà thông-thái rằng, kẻ hung-dữ sẽ “bị dây tội-lỗi mình vắn-buộc lấy.”

(8) KHI NÀO CHÚNG TA PHẢI TRẢ LỜI LỜI MỜI CỦA CHÚA?

Vì Ngài nói: "TRONG LÚC NÀO CHẤP NHẬN, TÔI ĐÃ NGHE BẠN, VÀ TRONG NGÀY HẠNH PHÚC TÔI ĐÃ GIÚP BẠN." Kìa, bây giờ là thời

gian được chấp nhận; kìa, bây giờ là ngày cứu rỗi. (2 Cô-rinh-tô 6: 2)

Chúa Christ sẵn lòng giải-thoát chúng ta khỏi tội-lỗi nhưng Ngài không cưỡng-ép ý-chí của chúng ta. Nếu mãi đam-mê theo sự phạm-pháp, ý-chí của chúng ta sẽ hoàn toàn bị uốn theo điều ác, bây giờ chúng ta không còn ham-muốn được giải-thoát. Nếu chúng ta sẽ không tiếp-nhận ân-diễn Ngài, thì Chúa còn có thể làm gì được cho chúng ta? Chúng ta tự hủy-hoại lấy mình bằng cách quyết-định từ- chối tình-yêu của Ngài. “Kìa, hiện nay là thì thuận- tiện; kìa, hiện nay là ngày cứu-rỗi” “Ngày nay nếu các con nghe tiếng Ngài, thì chớ cứng lòng.” 2 Cô-rinh-tô 6:2; Hê-bơ-rơ 3:7, 8.

(9) LỜI CẦU NGUYỆN AN TOÀN DUY NHẤT ĐỂ CHIA SẺ ĐỘNG LỰC, SỰ QUAN TÂM VÀ MỤC ĐÍCH CỦA MỘT TRÁI TIM GIẢ DỐI LÀ GÌ?

Hỡi Đức Chúa Trời, hãy tìm kiếm tôi và biết lòng tôi; Hãy thử tôi, và biết những lo lắng của tôi; Và hãy xem nếu có con đường xấu xa nào trong tôi, Và hãy dẫn dắt tôi trên con đường đời đời. (Thi thiên 139: 23-24)

“Loài người xem bề ngoài, nhưng Đức Giê-hô- và nhìn-thấy trong lòng”. 1 Sa-mu-ên 16:7, Lòng người với những mối cảm-xúc trái-ngược giữa vui buồn; bất nhút, dối-dời, là nơi chứa đầy nhơ nhớp và dối-trá. Nhưng Chúa biết mọi động- lực, ngay cả những mục-đích cố — định của lòng người nữa. Cứ đề y- nguyên tấm lòng bạn — nhơ của bạn

như thế mà đến cùng Ngài. Hãy làm như tác-giả Thi-thiên, mở rộng cửa lòng cho con mắt toàn-tri xem-xét và than lên:

“Đức Chúa Trời ôi! Xin hay tra-xét con, và biết lòng con; hãy thử- thách con và biết tư-tưởng con; Xin xem thử con có lỗi ác nào gì chẳng; Xin dặt con vào con đường đời-đời.” Thi-thiên 139:23, 24.

Nhiều người chỉ tiếp-nhận một thứ tôn — giáo trí-thức, một hình-thức thánh-thiện mà lòng họ vẫn không trong-sạch. Hãy dùng lời này để làm lời cầu-nguyện cho bạn: “Đức Chúa Trời ôi! Xin hãy dựng nên trong con một lòng trong-sạch, và làm mới lại trong con một thần-linh ngay thẳng.” Thi- thiên 51:10. Hãy cư-xử ngay-thẳng với linh-hồn mình. Hãy hết lòng, hãy kiên-chí như đời sống đạo-đức của bạn đang lâm-nguy. Đây là vấn-đề phải giải-quyết giữa Đức Chúa Trời và chính linh-hồn bạn, và giải-quyết mãi-mãi. Một niềm hy-vọng giả-định không căn-cứ gì cả sẽ làm hại đời bạn.

(10) NĂM LỢI ÍCH CỤ THỂ ĐƯỢC ĐƯA RA BẰNG VIỆC CẦU NGUYỆN LỜI CỦA CHÚA SẼ DẪN ĐẾN ĐƯỜNG CHO CHÚNG TÔI ĐẾN SÁM HỎI?

... Từ thời thơ ấu, bạn đã biết Sách Thánh, có thể giúp bạn trở nên khôn ngoan để được cứu nhờ đức tin nơi Chúa Giê-xu Christ. Tất cả Kinh thánh đều được Đức Chúa Trời ban cho sự soi dẫn, và có lợi cho giáo lý, sự khiển trách, sự sửa trị, sự dạy dỗ về sự công bình, hầu cho con người của Đức Chúa Trời được trọn vẹn, được trang bị kỹ lưỡng cho mọi công việc tốt. (2 Ti 3: 15-17)

Hãy nghiên-cứu lời Đức Chúa Trời với lời khấn-nguyện. Lời ấy đang phô-bày trước mặt bạn trong luật-pháp Đức Chúa Trời và đời sống Đấng Christ, những nguyên-tắc thánh-khiết trọng-đại mà nếu thiếu thì “chẳng ai được thấy Đức Chúa Trời”. Hê-bơ-rơ 12:14. Lời Chúa minh-định tội— lỗi, và bày-tỏ con đường cứu-rỗi cách tỏ-tường. Hãy lưu — ý đến điều ấy như là tiếng phán của Đức Chúa Trời cho linh-hồn bạn.

(11) ĐỨC CHÚA LÀM GÌ CHO CHÚNG TA THÔNG QUA CHÚA BẰNG MÓN QUÀ CỦA SỰ SÁM HỐI

... Đức Chúa Trời đã ở trong Đấng Christ để hoà giải thế giới với chính Ngài, không vì phạm họ, và đã cam kết với chúng ta lời hoà giải. (2 Cô-rinh-tô 5:19)

Trong khi bạn thấy sự trọng-đại của tội — lỗi trong khi bạn thấy mình với chính bản-thể thật của mình, chớ vội thất-vọng. Chúa đến thế-gian chính để cứu-vớt kẻ có tội. Chúng ta không phải làm cho Đức Chúa Trời hòa-thuận với chúng ta, nhưng—tâm lòng bác-ái mẫu-nhiệm thay! — Đức Chúa Trời ở trong Đấng Christ “làm cho thế-gian lại hòa với Ngài”. 2 Cô-rinh-tô 5:19. Bởi lòng bác- ái dịu-dàng mà Ngài kéo những đứa con lưu — lạc của Ngài trở về. Không có một bậc cha mẹ nào dưới thế lại có thể kiên-nhẫn với lỗi-làm của con cái bằng Đức Chúa Trời đối với kẻ Ngài đang tìm để cứu-vớt. Không ai khản-khoản với kẻ phạm- pháp cách dịu-dàng êm-ái hơn. Không có đôi môi nào ở trên đời thốt ra những lời thỉnh-mời ngọt-ngào hơn đối với kẻ lãng-du như Chúa đã

thốt. Mọi lời hứa, mọi lời cảnh-cáo đều bộc-lộ một tình-yêu vô bờ bến của Chúa.

(12) CHÚA JESUS ĐẾN ĐỂ BẢO VỆ AI?

Đây là một câu nói trung thành và đáng được mọi người chấp nhận, rằng Chúa Giê Su Ky Tô đã đến thế gian để cứu những người tội lỗi, mà tôi là người đứng đầu. (1 Ti-mô-thê 1:15)

Khi Sa-tan đến để nói cùng bạn rằng bạn là tội-nhân, hãy chăm-nhìn lên Đấng Cứu — thế và ca-tụng công-đức Ngài. Chăm-nhìn lên ánh sáng Ngài tức là nguồn cứu-trợ cho bạn. Hãy nhận tội bạn, nhưng bảo kẻ thù rằng: “Đức Chúa Jêsus-Christ đã đến trong thế gian để cứu-vớt kẻ có tội” 1 Ti-mô-thê 1:15, và bạn được cứu bởi tình-yêu vô đối của Ngài.

(13) AI LÀ NGƯỜI YÊU THƯƠNG CHÚA NHẤT?

Si-môn thưa rằng: Tôi tưởng là người mà chủ nợ đã tha nhiều nợ hơn. Đức Chúa Jêsus rằng: Người đoán phải lắm. (Lu-ca 7:43)

Vậy nên ta nói cùng người, tội lỗi đòn bà nầy nhiều lắm, đã được tha hết, vì người đã yêu mến nhiều; song kẻ được tha ít thì yêu mến ít. (Lu-ca 7:47)

Hãy nhận tội bạn, nhưng bảo kẻ thù rằng: “Đức Chúa Jêsus-Christ đã đến trong thế gian để cứu-vớt kẻ có tội” 1 Ti-mô-thê 1:15, và bạn được cứu bởi tình-yêu vô đối của Ngài. Đức Chúa Jêsus có hỏi Si-môn một câu hỏi có liên-

quan đến hai người mắc nợ. Một người thiếu chủ một số tiền nhỏ và một người thiếu một số tiền rất lớn, nhưng Chủ tha cho hết. Chúa hỏi Si — môn rằng người mắc nợ nào sẽ thương chủ mình nhiều hơn. Si-môn đáp rằng: “Người mà chủ nợ đã tha nhiều nợ hơn.” Luca 7:43. Chúng ta thấy đều là những đại-tội-nhơn, nhưng Đấng Christ đã chết để chúng ta được tha tội. Những công-đức của sự hy sinh Ngài đủ để trình-bày trước mặt Cha xin tha tội cho chúng ta. Những người nào được Ngài tha tội nhiều nhứt sẽ yêu-thương Ngài nhiều nhứt, và sẽ đứng gần ngôi Ngài nhứt để chúc-tụng Ngài về tình-yêu quá lớn cùng sự hy-sinh bất-tận của Ngài. Chỉ khi nào chúng ta hoàn-toàn hiểu-biết về tình-yêu của Đức Chúa Trời, bây giờ chúng ta mới nhận-thức được sự ô-úế của tội-lỗi. Khi thấy được chiều dài của sợi xích từ trời cao đã buông xuống cho chúng ta, khi hiểu được một phần nào sự hy-sinh vô-tận mà Đấng Christ đã thực-hiện cho chúng ta, tâm lòng sẽ tan chảy đi với niềm êm-ái và đầy hồi-hận.

Khi đến gần Đấng Cứu Rỗi của mình, tôi thấy sự công bình của Ngài. Tôi nhận ra rằng cuộc sống và tính cách của tôi là không trong sạch và xấu xa. Đó là ước muốn chân thành của tôi để được giống như Ngài.

Khoanh tròn Có Chưa quyết định

Tôi hiểu rằng sự ăn năn là nỗi buồn thực sự vì tội lỗi chứ không chỉ sợ sự trừng phạt mà nó có thể mang lại.

Khoanh tròn Có Chưa quyết định

*Tôi cảm ơn Chúa Giê-xu về món quà
ăn năn mà Ngài đã đặt trong trái tim
tôi, và tôi đã lựa chọn để hành động
theo điều đó.*

Khoanh tròn Có Chưa quyết định

This image shows a full page of blank, lined paper. It features approximately 28 horizontal black lines spaced evenly across the page, typical of notebook paper. The lines are thin and extend from the left edge to the right edge. There are no margins, text, or other markings on the page.

Bài 5

Lời thú tội

(1) LÀM THẾ NÀO ĐỂ MỘT KẺ TỘI LỖI NHẬN ĐƯỢC SỰ THƯƠNG XÓT?

Ai che đậy tội lỗi mình, sẽ không thịnh vượng, Nhưng ai xưng tội và bỏ mình, sẽ được thương xót. (Châm-ngôn 28:13)

Điều-kiện để được thương-xót của Đức Chúa Trời thật giản — dị, công — bình và hữu-lý. Chúa không hề buộc chúng ta phải làm công việc quan-trọng để được tha tội mình. Chúng ta không cần phải bày ra những cuộc hành-hương dài đằng đẳng và đầy mệt-nhọc, hoặc hành-hạ thể-xác để giao-phó linh-hồn

chúng ta cho Chúa của từng trời hay để loại bỏ sự vi-phạm của chúng ta. Nhưng hễ ai xưng tội mình và lìa-bỏ, nó ắt sẽ được thương-xót.

(2) CHÚNG TA SẼ THÚ TỘI VỚI AI?

Hãy thú nhận những lỗi lầm của bạn với nhau, và cầu nguyện cho nhau, để bạn có thể được chữa lành. Lời cầu nguyện nhiệt thành, hiệu quả của một người công chính có ích nhiều. (Gia-cơ 5:16)

Tôi đã thừa nhận tội lỗi của tôi với Bạn, Và tội ác của tôi tôi đã không che giấu. Tôi nói, "Tôi sẽ thú nhận sự vi phạm của tôi với CHÚA," Và bạn đã tha thứ cho tội lỗi của tôi. Selah (Thi thiên 32: 5)

Đoạn, bạn phải đi tìm-cầu sự tha-tội của Đức Chúa Trời, vì người mà bạn đã làm tổn-thương là tài-sản của Đức Chúa Trời, nên khi làm tổn- hại người ấy tức bạn đã phạm tội với Đấng Tạo- Hóa và Đấng Cứu-Chuộc của người. Trường-hợp ấy phải được trình-bày trước Đấng Trung-Bảo thành-tín duy-nhứt, là Thầy Tế-Lễ thượng-phẩm của chúng ta, là Đấng đã bị “thử-thách trong mọi việc cũng như chúng ta, song chẳng phạm tội” và là Đấng đã “cảm — thương đến sự yếu — đuối của chúng ta, và có thể làm cho chúng ta sạch mọi điều gian-ác.” Hê-bơ-rơ 4:15.

(3) TRONG ĐIỀU KIỆN NÀO TRÁI TIM VÀ TINH THẦN CỦA CHÚNG TA PHẢI CẢM NHẬN SỰ AN YÊN VÀ ĐẾN GẦN HƠN VỚI CHÚA?

CHÚA ở gần những người có trái tim tan nát, Và cứu những người có tinh thần sẵn sàng. (Thi-thiên 34:18)

Những ai không chịu hạ mình xuống trước Đức Chúa Trời để nhìn — nhận tội-lỗi, tức chưa làm trọn được điều — kiện đầu-tiên để được Chúa tha-nhận trở lại. Nếu chúng ta chưa có kinh-nghiệm của sự ăn-năn tức chưa ăn-năn gì cả. Nếu không có sự hạ mình chân-thật với một tâm hồn tan vỡ để xưng tội mình ra cùng ghê-gớm tội-lỗi, tức chúng ta chưa hề hết lòng tìm-kiếm sự tha-tội. Nếu chưa hề tìm-kiếm sẽ không bao giờ nhận được sự bình-an của Đức Chúa Trời. Lý-do duy-nhứt mà chúng ta chưa được tha các tội-lỗi đã qua có nghĩa là ta chưa hạ mình và tuân theo điều-kiện của lẽ thật.

(4) NHỮNG CHI TIẾT NÀO MÀ MỘT NGƯỜI LỖI LÀM NHẬN TỘI NÊN CÓ?

“Và sẽ là, khi anh ta phạm tội trong bất kỳ vấn đề nào trong số này, anh ta sẽ thú nhận rằng anh ta đã phạm tội trong việc đó. (Lê-vi Ký 5: 5)

Vấn-đề này đã được huấn — thị cách minh-bạch. Xưng tội, dầu là ở nơi công-cộng hay trong phòng riêng một mình, đều phải dốc tận đáy lòng và bày-tỏ ra cách cởi-mở. Tội-nhân không cần phải thúc — đẩy để làm việc này. Không nên xưng tội cách khinh-xuất hay bất-cần hoặc cưỡng — bách người chưa nhận-thức được tánh-chất ghê-gớm của tội-lỗi phải xưng tội. Xưng tội tức là bộc-lộ những gì là kín-nhiệm nhứt của tâm hồn

để tìm đường đến cùng Đức Chúa Trời thương-xót vô-cùng tận. Tác-giả Thi-thiên đã nói về điều này như vậy: “Đức Giê-hô-va ở gần những người có lòng đau-thương, và cứu kẻ nào có tâm hồn thống-hối.” Thi thiên 34:-18.

Sự xưng tội thật lúc nào cũng có tánh-cách đặc — biệt và nhận biết rõ tội ấy là tội nào. Nó có tánh-cách đặc-biệt như chỉ đệ-trình cho Đức Chúa Trời mà thôi. Có thể đó là những điều sai-quấy cần phải xưng với từng cá — nhân bị làm tổn-thương hoặc nó có tánh-cách công-khai, cần phải được xưng ra trước mặt công chúng. Dầu sao mặc lòng, lời xưng tội cần phải được rõ-ràng và vào thẳng vấn- đề. Phải nhìn-nhận chính tội mình đã phạm.

(5) NHỮNG LỖI LÀM CHI TIẾT NÀO MÀ NHỮNG ĐỨA TRẺ ISRAEL ĐÃ NHẬN TỘI?

Mọi người thưa cùng Sa-mu-ên rằng: “Hãy cầu nguyện cho tôi tớ Chúa là Đức Chúa Trời của ngươi, hầu cho chúng tôi khỏi chết; vì chúng tôi đã thêm vào mọi tội lỗi của chúng tôi, điều ác khi cầu xin một vị vua cho chính mình. ” (1 Sa-mu-ên 12:19)

Trong thời Sa-mu-ên, dân Y-sơ-ra-ên đã xa lánh Đức Chúa Trời. Họ nhận lấy hậu-quả đau- đớn của tội lỗi, vì mất đức-tin nơi Đức Chúa Trời, không còn nhận thấy quyền-năng và sự khôn- ngoan của Ngài cai-trị muôn dân, mất tin-tưởng nơi khả-năng chống-đỡ của Chúa, không binh-vực duyên-cớ Ngài. Họ lìa-bỏ Đấng cai-trị cả vũ-trụ và ao-ước được cai-trị như các giống dân quanh họ.

Trước khi tìm được sự bình-an, họ đã xưng tội rằng: “Chúng tôi đã thêm lỗi xin một vua vào các tội khác của chúng tôi”. 1 Sa-mu-ên 12:19. Họ xưng ra chính tội họ đã phạm. Sự vong-ân đã đè ép tâm-hồn họ và phân-rẽ họ khỏi Đức Chúa Trời.

(6) ĐỀ LỜI THỨ TỘI CỦA CHÚNG TA ĐƯỢC CHÚA CHẤP NHẬN, NHỮNG YÊU CẦU NÀO CHÚNG TA CẦN PHẢI XÁC ĐỊNH ĐỂ BÀY TỎ SỰ MONG MUỐN ĐƯỢC TA THỨ?

“Hãy tự rửa mình, hãy làm cho mình sạch sẽ; Hãy dẹp bỏ những điều xấu xa của các người khỏi trước mắt Ta. Hãy ngừng làm điều ác, (Ê-sai 1:16)

Sự xưng tội sẽ không được Chúa tiếp-nhận nếu không thật lòng ăn-năn và hoán-cải. Phải có những sự thay-đổi hẳn-hoi trong cuộc đời. Mọi việc không được phù-hợp với Đức Chúa Trời phải được chừa-bỏ hết. Đây phải là một sự thật lòng buồn-rầu tội-lỗi. Phận-sự mà chúng ta phải làm đã nêu rõ trước ta.

“Hãy rửa đi, hãy làm cho sạch! Hãy tránh những việc ác khỏi trước mắt Ta. Đừng làm điều dữ nữa. Hãy học làm lành, tìm- kiếm sự công-bình, hãy đỡ-đần kẻ bị hà-hiếp, làm công-bình cho kẻ mồ-côi, binh vực lẽ của người góa-bụa.” Ê-sai 1:16;17. “Nếu— kẻ dữ—nó trả lại của cấm, đến bồi vật nó đã cướp lấy, bước theo luật-lệ của sự sống, và không phạm sự gian-ác nữa, thì chắc nó sẽ sống và không chết đâu.” Ê-xê- chi-ên 33:15. Khi nói đến việc ăn-năn, Phao-lô thốt ra lời: “Sự buồn-rầu theo ý Đức Chúa Trời sanh ra sự ân-cần trong anh

em là đường nào! Lại có sự chữa-chối, buồn giận, răn-sợ, sốt-sắng, nôn-nã, trách-phạt là đường nào! Anh em đã tỏ ra cho ai này đều biết rằng mình vốn là thanh-sạch trong việc đó.” 2 Cô-rinh-tô 7:11.

(7) NẾU CÓ THỂ, CHÚNG TA CÓ THỂ LÀM GÌ CHO NHỮNG NGƯỜI CHÚNG TA LÃNG QUÊN, THIẾT MẠNG HAY BỊ THƯƠNG?

nếu kẻ ác khôi phục lại lời cam kết, trả lại những gì mình đã đánh cắp, và bước đi trong các quy chế của cuộc sống mà không phạm tội ác, thì chắc chắn hẳn sẽ sống; anh ấy sẽ không chết. (Ê-xê-chi-ên 33:15)

(8) AI MÀ ADAM VÀ EVE KHIỂN TRÁCH CHO NHỮNG HÀNH ĐỘNG CỦA HỌ, LỜI THỨ TỘI CỦA HỌ ĐÃ KHÔNG ĐƯỢC CHÚA CHẤP NHẬN?

Sau đó, người đàn ông nói: "Người phụ nữ mà Ngài đã cho ở cùng tôi, cô ấy đã cho tôi cây, và tôi đã ăn." (Sáng thế ký 3:12)

Và CHÚA, Đức Chúa Trời phán với người phụ nữ, "Cô đã làm gì thế này?" Người phụ nữ nói, "Con rắn đã lừa dối tôi, và tôi đã ăn." (Sáng thế ký 3:13)

Khi tội-lỗi làm chết mọi ý-thức luân- lý, kẻ có tội không nhận thấy những kém-khuyết của bản- tánh mình cũng không ý-thức nổi tánh-cách trầm- trọng của tội mình đã phạm; và nếu người không nghe theo quyền năng sửa phạt của Đức Thánh- Linh, người ta sẽ mãi

như đui-mù về lầm — lẫn mình. Sự xưng tội của người không thành-thật và không hết lòng thì mỗi một lỗi lầm người nhìn- nhận, người lại thêm một lời bào-chữa cho hành động mình, xác — nhận rằng nếu người không ở trong một trạng-huống nào đó, ắt người sẽ không làm vậy và sẽ không bị khiển-trách.

Sau khi A-đam và Ê-va đã ăn trái cây cấm, họ cảm thấy vô-cùng hổ-thẹn và kinh-khiếp. Thoạt- tiên ý-nghĩ duy-nhất của họ là tìm cách chối lỗi và thoát án tử-hình rùng-rợn kia. Khi Đức Chúa Trời hạch-hỏi về tội-lỗi của họ, A-đam đáp lời, qui một phần trách-nhiệm cho Chúa và một phần trách — nhiệm cho người bạn đời của mình rằng “: “Người nữ mà Chúa đã để gần bên tôi cho tôi trái cây đó, và tôi đã ăn rồi “. Người nữ lại qui tội cho con rắn như vậy: “Con rắn dỗ-dành tôi và tôi đã ăn rồi”. Sáng-thế-ký 3:12-13. Tại sao Chúa dựng nên con rắn? Tại sao Chúa để nó vào vườn Ê-đen? Đây là những câu hỏi mà người nữ dùng để chối tội mình, bắt Chúa phải chịu trách-nhiệm về sự sa-ngã của họ. Tinh-thần tự làm mình nên công-bình đã phát-nguyên từ cha của kẻ nói dối và được mọi con trai cùng mọi con gái của A — đam làm theo. Sự xưng tội như vậy không phải do Thánh-Linh thiên-thượng cảm-động và sẽ không được Đức Chúa Trời tiếp-nhận.

(9) NHỮNG NGƯỜI BÁN RƯỢU NHÌN NHẬN BẢN THÂN HỌ NHƯ THẾ NÀO?

Còn người thu thuế, đứng từ xa, chẳng thềm ngược mắt lên trời mà đập vào ngực

**ông ta rằng: “Lạy Chúa, xin thương xót
tôi là kẻ tội lỗi!” (Lu-ca 18:13)**

Tr|Sự ăn-năn thật sẽ đưa con người đến việc mang lấy chính tội- lỗi mình và nhìn-nhận nó mà không giả-hình. Họ cũng như người thu thuế kia, không dám ngước mắt lên trời, nên kêu lên như vậy: “Lạy Đức Chúa Trời, xin thương-xót lấy con là kẻ có tội”. Những kẻ nào nhìn-nhận lấy sự phạm-pháp mình sẽ được xưng công-bình, vì Đức Chúa Jêsus sẽ lấy công-lao huyết-báu Ngài mà khấn-thiết thay cho linh-hồn ăn-năn tội.

(10) NHỮNG CÂU NÓI NÀO MÀ CẢ PAUL VÀ DAVID SỬ DỤNG ĐỂ XÁC ĐỊNH RẰNG SỰ LO ÂU CỦA HỌ CHO NHỮNG TỘI LỖI?

Điều này tôi cũng đã làm ở Giê-ru-sa-lem, và nhiều thánh đồ mà tôi đã đóng cửa trong tù, đã nhận quyền từ các thầy tế lễ cả; và khi họ bị xử tử, tôi bỏ phiếu chống lại họ. Và tôi thường trừng phạt họ trong mọi hội đường và bắt họ phạm thượng; và cực kỳ phẫn nộ chống lại họ, tôi bắt bớ họ thậm chí đến các thành phố nước ngoài. (Công vụ 26: 10-11)

*Vì tôi thừa nhận sự vi phạm của mình,
Và tội lỗi của tôi luôn ở trước mặt tôi.
Chỉ chống lại Bạn, Chỉ Bạn, Tôi đã phạm tội,
Và đã làm điều ác này trước mặt Bạn — Điều đó Bạn có thể được tìm thấy ngay khi Bạn nói, Và vô tội và khi Bạn phán xét. (Thi-thiên 51: 3-4)*

Những gương trong Kinh-Thánh cho chúng ta thấy sự ăn — năn thuần-túy và

hạ mình bày — tỏ tình-thần xưng-tội mà tội-nhơn không hề có lời nào bào-chữa hay biện-hộ cho mình. Sứ-đồ Phao — lô không hề tìm cách che-chở cho mình. Ông bộc-lộ ra tội-lỗi với tất-cả những nét nhor-nhuốc của nó, chớ không hề tìm cách làm giảm tội mình. Ông nói: “Sau khi đã chịu quyền của các thầy tế-lễ cả, thì tôi bỏ tù nhiều người thánh; và lúc họ giết các người đó, tôi cũng đồng một ý. Vả lại, tôi thường trảy đi từ nhà hội này, đến nhà hội kia, hà-hiệp họ, để bắt họ phải nói phạm-thương, tôi lại nổi giận quá bội, bắt-bớ họ cho đến các thành ngoại — quốc.” Công-vụ Các Sứ-đồ 26:10,11. Ông không hề do-dự mà nói rằng: Đức Chúa Jêsus- Christ đã đến trong thế-gian để cứu-vớt kẻ có tội; trong những kẻ có tội đó, tôi là đầu”. 1 Ti-mô-thê 1:15.

(11) NHỮNG LỜI HỨA NÀO CHÚNG TA CÓ THỂ TIN TƯỞNG NẾU CHÚNG TA THẬT SỰ XIN LỖI VỀ NHỮNG TỘI LỖI CỦA MÌNH VÀ THÚ TỘI VỚI CHÚA?

Nếu chúng ta thú nhận tội lỗi của mình, thì Ngài là thành tín công bình để tha tội cho chúng ta và làm cho chúng ta sạch mọi điều gian ác. (1 Giăng 1:9)

Một tâm-hồn khiêm — nhường tan-nát, bị sự ăn-năn thành — thật chế-ngự mới hiểu được một phần nào về tình yêu của Đức Chúa Trời và giá- trị của thập-tự, rồi như một đứa con xưng tội cùng cha, kẻ thật lòng ăn — năn sẽ phô-bày mọi tội-lỗi ra trước Đức Chúa Trời. Kinh-Thánh có chép rằng: “Còn nếu

chúng ta xưng tội mình, thì Ngài là thành-tín công-bình để tha tội cho chúng ta và, làm cho chúng ta sạch mọi điều gian-ác.” 1 Giăng 1:9.

Tôi ngợi khen Chúa vì đã ban cho tôi món quà ăn năn và tôi đang lựa chọn đi theo sự dẫn dắt của Ngài và thú nhận và từ bỏ tội lỗi của mình.

Khoanh tròn Có Chưa quyết định

Tôi hiểu rằng để có được lòng thương xót và có được sự bình an thực sự trong lòng mà tôi hằng ao ước, tôi phải thú nhận tội lỗi cụ thể của mình với Đức Chúa Trời, và khi có thể, với kẻ tôi đã xúc phạm.

Khoanh tròn Có Chưa quyết định

Khi tôi nghiên cứu và được đến gần hơn với Chúa Giê-su, tôi nhận ra rằng trong quá khứ của tôi có những người mà tôi đã xúc phạm, lừa dối hoặc bị thương. Nhờ ân điển của Đức Chúa Trời, tôi cam kết, hết sức có thể, làm cho mọi thứ trở nên đúng đắn.

Khoanh tròn Có Chưa quyết định

Tôi cầu xin huyết quý giá của Ngài để che đậy nhiều sự vi phạm mà tôi đã phạm chống lại Ngài và những kẻ mà Ngài đã tạo ra.

Khoanh tròn Có Chưa quyết định

Lời cầu nguyện của tôi là nếu tôi đi lạc khỏi con đường của Ngài, Đức Chúa Trời sẽ tiếp tục ban cho tôi món quà ăn

năn và dẫn dắt tôi thú nhận tội lỗi của mình để tôi có thể bước đi trong con đường công bình vì danh Ngài.

Khoanh tròn Có Chưa quyết định

[illegible]

Bài 6

Dâng hiến

(1) CHÚNG TA NÊN TÌM CHÚA NHƯ THẾ NÀO ĐỂ CÓ THỂ TÌM THẤY CHÚA VÀ ĐƯỢC THẤY HÌNH ẢNH CỦA CHÚA?

Và bạn sẽ tìm kiếm Ta và tìm thấy Ta, khi bạn tìm kiếm Ta với tất cả trái tim của bạn. (Giê-rê-mi 29:13)

Our sinful nature separates us from God but the desire of His heart is that we should earnestly seek Him. It is only when the whole heart is surrendered that we can be restored into His likeness.

(2) ĐIỀU KIỆN CỦA CHÚNG TA NHƯ THẾ NÀO NẾU KHÔNG CÓ CHÚA?

Còn bạn, Ngài đã làm cho sống lại, những người đã chết vì vi phạm và tội lỗi, (Ep 2: 1)

Chúng ta phải dâng Chúa trọn tâm lòng mình, nếu không sẽ không thể nào có sự biến-đổi trong lòng chúng ta để chúng ta phục-hồi lại hình-ảnh của Ngài. Kể theo bản-tánh tự-nhiên thì chúng ta là kẻ thù-nghịch Ngài. Đức Thánh-Linh đã diễn-tả tình-trạng của chúng ta bằng lời này: “Chết vì lầm-lỗi và tội-ác mình”, “đều đều đau-đớn cả, lòng đều mòn-mỏi cả”; “chẳng có chỗ nào lành”. Chúng ta mắc cứng vào bẫy của Sa-tan “bị ma-qui bắt lấy đặng làm theo ý nó.” Ê-phê-sô 2:1 ; Ê-sai 1:5,6; 2 Ti-mô-thê 2:26.

Trận chiến chống lại bản-ngã là trận chiến lớn nhứt từ xưa nay. Việc dâng mình, đầu-phục hoàn- toàn theo thánh ý Chúa đòi hỏi một cuộc chiến- đấu; nhưng ta phải giao linh-hồn mình cho Chúa trước khi nó được đổi mới trong sự thánh-khiết.

(3) NHỮNG LỜI MỜI NÀO CHÚA ĐƯA RA ĐỂ CHÚA CHO PHÉP CHÚNG TA ĐƯỢC TỰ DO LỰA CHỌN?

“Hãy đến ngay bây giờ, và chúng ta hãy cùng nhau suy luận,” CHÚA nói, “Mặc dù tội lỗi của bạn như ban đỏ, Chúng sẽ trắng như tuyết; Mặc dù chúng có màu đỏ như đỏ thẫm, Chúng sẽ giống như len. (Ê-sai 1:18)

Chánh-sách cai-trị của Đức Chúa Trời không phải như Sa-tan bịa ra cho người tương, là họ phải đầu-phục cách mù — quáng dưới một chế-độ độc-đoán. Chúa kêu gọi nơi trí-tuệ và lương-tâm con người. “Hãy đến, cho chúng ta biện-luận cùng nhau!” Ê-sai 1:18, là lời thỉnh-mời của Đức Chúa Trời cho những sinh — vật thọ-tạo của Ngài.

Chúa không hề cưỡng — bách ý-chí của con người. Ngài không thể nào chịu nhận sự suy-tôn miễn-cưỡng và dốt-nát. Sự phục — tùng cưỡng-bách sẽ ngăn-chặn mọi phát-triển thật của trí-não hoặc cá-tánh, và sẽ biến con người thành một cái máy mà thôi. Mục-đích của Đấng Tạo-Hóa không phải như vậy. Ngài ước muốn rằng con người điếm vinh — quang nhứt trong chương-trình tạo-hóa của Ngài — phải đạt đến mức phát-triển tốt-bực. Ngài đặt trước mặt chúng ta chiều cao của nguồn phước mà Ngài muốn, bởi ân-diên Ngài, sẽ đưa chúng ta đến. Ngài thỉnh mời chúng ta tự dâng-hiến mình cho Ngài hầu cho Ngài có thể hành-động trong chúng ta. Bây giờ chính chúng ta phải tự quyết-định lấy việc mình sẽ được giải-thoát khỏi gông-xiềng của tội-ác và chung hưởng niềm tự-do vinh-hiến của con-cái Đức Chúa Trời hay không.

(4) CHÚNG TA PHẢI SẴN SÀNG LÀM GÌ KHI CHÚNG TA DÂNG HIẾN CHO CHÚA VÀ TRỞ THÀNH MÔN SINH CỦA CHÚA?

Cũng vậy, ai trong các người không từ bỏ tất cả những gì mình có thì không thể làm môn đồ Ta. (Lu-ca 14:33)

Khi hiến mình cho Chúa, chúng ta cần phải cắt bỏ mọi việc gì có thể làm chúng ta ngăn-cách Ngài. Vì vậy Đấng Cứu-Thế đã phán: “Nếu ai trong các người không bỏ mọi sự mình có, thì không được làm môn-đồ Ta.” Lu-ca 14:33. Tất-cả những gì có thể lôi kéo tâm-hồn chúng ta khỏi Đức Chúa Trời cần phải được bỏ hết. Nhiều người tôn-thờ Ma- môn. Sự ham tiền, khao-khát

phú-quí chẳng khác nào chiếc xích vàng trói buộc họ với Sa-tan. Hạng người khác lại tôn-thờ tiếng-tấm và danh — vọng ở đời. Hạng người khác nữa coi sự thanh — nhàn ích-kỷ, tránh mọi trách-nhiệm như là vị thần của mình. Nhưng mọi xiềng — xích này phải bứt bỏ hết. Chúng ta không thể phân mình ra làm hai để một nửa dâng cho Chúa, một nửa dành cho thế- gian. Nếu không hoàn-toàn hiến dâng cho Chúa, ta không thể nào trở nên con-cái của Ngài được.

(5) TẠI SAO CHÚNG TA KHÔNG THỂ TẠO RA SỰ CỨU VỚT TRONG TÂM HỒN

Vì bởi ân điển, bạn đã được cứu nhờ đức tin, chứ không phải do chính bạn; đó là món quà của Đức Chúa Trời, (Ê-phê-sô 2: 8)

Có những người cho rằng mình phụng-sự Đức Chúa Trời trong khi họ chỉ trồng-cây vào mọi năng-lực của họ để tuân-giữ luật-pháp Ngài, để tạo một bản-tánh thích — hợp và bảo-đảm lấy sự cứu-rỗi. Lòng họ không hề cảm-xúc bởi tình-yêu sâu-xa của Đấng Christ, nhưng họ cố tìm cách thi- hành nhiệm-vụ của đời sống tín-giáo vì làm tướng Chúa buộc họ phải làm thế để được vào thiên-đàng. Đạo như thế không đáng kể chút nào cả. Khi Đấng Christ ngự trong lòng, linh-hồn ta sẽ tràn-ngập tình-yêu Ngài, lúc bấy giờ để mãi được hưởng niềm vui trong sự thông — công với Đức Chúa Trời, chúng ta sẽ theo sát Ngài luôn; và càng chiêm-ngưỡng Chúa, ta càng quên mất mình đi. Tình yêu đối với Đấng Christ là nguyên-động- lực cho mọi sự. Những người nào cảm thấy tình yêu của

Đấng Christ thúc — giục, sẽ không bao giờ hỏi thử có gì nhỏ nhút mình cần phải làm để thỏa — mãn mọi điều — kiện của Đức Chúa Trời. Họ sẽ không tìm-kiếm cái mẫu-mực nào thấp-kém nhút, nhưng chăm vào việc hoàn — toàn hòa-hợp với thánh — ý của Đấng Cứu-Thế. Họ thật lòng ao-ước như thế nên bỏ hết mọi sự để mong được cân-xúng một phần nào với giá-trị của mục-tiêu mà họ tìm-kiếm. Sự xưng đạo Đấng Christ mà không có tình yêu thâm-thúy như vậy chẳng qua chỉ là xưng đạo ở môi — miến, là một hình — thức khô — khan và là công — việc quá ư nặng-nề đó thôi.

(6) TẠI SAO TRONG PHIÊN BẢN NÀY MIÊU TẢ NỖI THỐNG KHỔ VÀ ĐIỀU XẤU HỔ MÀ CHÚA ĐÃ CHỊU ĐỰNG CHO SỰ CHUỘC LỖI CỦA CHÚNG TA?

Chắc hẳn bạn sẽ gọi một quốc gia mà bạn không biết, Và những quốc gia không biết bạn sẽ chạy đến với bạn, Bởi vì CHÚA là Thiên Chúa của bạn, Và Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên; Vì Ngài đã tôn vinh bạn. ” Kẻ gian ác bỏ đường đi, Kẻ gian ác nghĩ mình; Hãy để anh ta trở về cùng CHÚA, Và Ngài sẽ thương xót anh ta; Và đối với Đức Chúa Trời của chúng ta, vì Ngài sẽ tha thứ dồi dào. (Ê-sai 55: 5, 7)

Bạn có bao giờ cảm thấy hiển — dương mọi sự cho Chúa là một sự hy-sinh quá lớn đó chẳng? Hãy tự vấn: “Đấng Christ đã làm gì cho ta? Con của Đức Chúa Trời đã ban cho thay — thay — sự sống, lòng bác-ái, chịu thống-khổ — để cứu-chuộc chúng ta. Như vậy có thể nào chúng ta là những kẻ không xứng-đáng

chút nào với tình yêu ấy lại cố giữ lấy lòng mình mà không hiến-dâng cho Ngài sao? Mỗi giây phút trong đời sống mình đều có chia-xẻ những ơn-phước của ân-điển Ngài, và vì có đó không thể nào hoàn-toàn hiểu được sự thâm-độc của dốt-nát và khôn-khở mà chúng ta đã được cứu thoát. Có thể nào nhìn lên Đấng vì chúng ta đã bị đâm mà không đếm-xía gì đến tình yêu bao-la và sự hy-sinh vô bờ-bên của Ngài chẳng? Khi ngắm xem sự hạ mình cả-thể của Chúa của mọi vinh-hiển, chúng ta há còn lăm-bắm vì mình chỉ có thể vào cõi trường-sinh qua sự tranh-đấu và tự hạ như vậy chẳng?

(7) NHỮNG GÁNH NẶNG TO LỚN NÀO CHÚA ĐÃ PHẢI GÁNH VÁC THAY CHÚNG TA ĐÃ DẪN ĐẾN SỰ ẮN NẶN CHO NHỮNG NGƯỜI LÀM LỖI?

Vì vậy, tôi sẽ chia cho Người một phần với kẻ lớn, Và Người sẽ chia phần hư hỏng với kẻ mạnh, Vì Người trút linh hồn mình cho đến chết, Và Người đã được đánh số với những kẻ xuyên không, Và Người mang tội lỗi của nhiều người, Và đã tạo ra sự cầu thay cho những kẻ vi phạm. (Ê-sai 53:12)

Những tâm-hồn kiêu-căng thường nêu lên câu hỏi: “Tại sao tôi phải sám-hối và hạ mình trước khi tôi được bảo-đảm rằng Đức Chúa Trời sẽ tiếp nhận tôi?” Xin những bạn ấy hãy nhìn lên Đức Chúa Jêsus. Ngài là Đấng vô-tội, và hơn thế nữa, là Vua của thiên-đàng, nhưng chỉ vì muốn cứu — chuộc nhân-loại mà đã trở nên có tội. Chúa đã “bị kẻ vào hàng kẻ dữ, đã mang lấy tội-lỗi

những người, và cầu thay cho những kẻ phạm-tội.” Ê sai 53:12.

Nhưng chúng ta chừa-bỏ những gì khi chúng ta dâng hiến mọi sự cho Chúa? Một tấm lòng hoen-ố vì tội-lỗi để Đức Chúa Jêsus làm nên tinh- sạch bởi chính huyết báu Ngài và cứu-vớt bởi tình yêu vô-đối của Ngài. Thế mà con người còn cho rằng từ bỏ như vậy thật là một điều quá khó-khăn. Tôi hồ-then biết bao khi nghe nói như vậy. ngưng-ngừng biết bao khi phải viết về điều này.

(8) MỤC TIÊU CỦA CHÚNG TA LÀ GÌ TRONG MỌI CHUYỆN, KHI CHÚNG TA LÀM ĐIỀU GÌ ĐÓ, CHÚNG TA QUẢ QUYẾT LỜI HỨA NÀO?

Nhưng trước hết hãy tìm kiếm vương quốc của Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài, thì tất cả những điều này sẽ được thêm vào cho bạn. (Ma-thi-ơ 6:33)

Chúa không hề đòi-hỏi chúng ta phải chừa-bỏ những gì mà Chúa thấy giữ lại là có lợi cho chúng ta. Trong bất — cứ việc gì Chúa làm, Ngài cũng nhằm vào mặt ích-lợi cho con-cái Ngài thôi. Ôi! ước gì những người chưa chọn theo Chúa nhận-thức được rằng Ngài còn có muôn-vàn lợi- ích để ban cho họ, trội hơn cả những mà điều họ cố tìm-kiếm lấy một mình. Khi suy-tưởng và hành-động trái lại ý-muốn của Đức Chúa Trời con người đã làm tổn-thương và đối-xử bất-công với chính linh-hồn mình. Không ai tìm được niềm vui thật-sự nào trên con đường cấm của Ngài là Đáng biết rõ những điều gì tốt nhất và hoạch

— định sẵn những gì lợi-ích cho vật Ngài tạo nên. Nhưng con đường phạm — pháp chính là con đường khổ-hạnh và tiêu-diệt mà thôi.

(9) KHI CHÚNG TA TÌM THẤY VƯƠNG QUỐC CỦA CHÚA, LỜI HỨA NÀO CHÚNG TA TUYÊN BỐ NHƯ LÀ CON CỦA CHÚA?

Cũng hãy thỏa mãn mình trong CHÚA, và Ngài sẽ ban cho bạn những ước muốn của lòng bạn. Hãy giao phó con đường của bạn cho CHÚA, cũng hãy tin cậy nơi Ngài, và Ngài sẽ làm cho nó thành công. (Thi-thiên 37: 4-5)

Ý-tưởng cho rằng Đức Chúa Trời rất vui-thỏa mà thấy con-cái Ngài chịu khốn-khổ thật sai-lầm. Cả thiên-đàng đều lưu-tâm đến nguồn hạnh-phúc của con người. Đấng Thiên-Phụ không hề đóng kín các con đường đưa loài thọ-tạo của Ngài đến niềm vui-sướng. Lệ-luật của Chúa kêu-gọi ta phải lánh xa mọi đam-mê có thể đem đến nỗi khổ — đau và thất-vọng cùng đóng kín cánh cửa vào nguồn hạnh-phúc bất-tuyệt của thiên-đàng. Đấng Cứu-Thế tiếp-nhận con người trong chính địa-vị của họ, với mọi sự thiếu-thốn, bất-toàn và yếu-đuối của họ. Ngài chẳng những tẩy sạch tội-lỗi và ban cho sự cứu-rỗi bởi huyết báu Ngài, nhưng lại còn làm thỏa-mãn mọi tâm-hồn khao-khát và mọi ai bằng lòng mang lấy ách của Ngài, mang lấy gánh nặng của Ngài. Mục-đích của Ngài là ban cho sự an-bình và ngơi-nghỉ cho mọi ai tìm đến Ngài để nhận được bánh sự-sống. Ngài chỉ đòi-hỏi chúng ta phải làm những nhiệm — vụ giúp cho chúng

ta càng bước lên cao hơn trên nấc thang phước-hạnh mà sự bất phục- tùng không thể nào thấu-hoạch được. Một cuộc sống chân-chánh và vui-thỏa cho tâm — hồn cần phải tạo thành hình — ảnh của Đấng Christ bên trong, là niềm hy-vọng vinh-hiến vậy.

(10) LÀM THẾ NÀO TÔI CÓ THỂ DẪNG HIẾN CUỘC ĐỜI CHO CHÚA?

Và nếu bạn phụng sự CHÚA là điều ác đối với bạn, hãy chọn cho mình ngày này người bạn sẽ phục vụ, cho dù các vị thần mà tổ phụ bạn đã phục vụ ở bên kia Sông, hay các vị thần của người A-mô-tô, trong đất của bạn. ở. Nhưng về phần tôi và nhà tôi, chúng tôi sẽ phụng sự CHÚA ”. (Giô-suê 24:15)

Nhiều người hỏi rằng: “Làm thế nào tôi có thể hiến mình cho Chúa được?” Bạn muốn hiến mình cho Chúa thật đây, nhưng đức-hạnh còn kém yếu, còn làm tội-mọi cho nghi-ngờ, còn bị những thói-quen của đời sống tội-lỗi kèm-chê. Những lời hứa, những quyết-định của bạn chẳng khác nào chỉ- mảnh-treo-chuông. Bạn không thể nào chế-ngự tư-tưởng, nguyên-động-lực cùng tình-cảm của bạn nữa. Việc nhận thấy những lời hứa bị bội — phản, những lời thệ-đoan không giữ trọn làm giảm lòng tin-tưởng nơi sự thành-tâm của mình, gây cho bạn cái cảm-giác như Đức Chúa Trời không thể nào tiếp-nhận bạn được. Nhưng không nên vì thế mà nản lòng. Điều bạn cần biết là năng-lực thực-hữu của ý-chí. Đây là cái năng-lực chế-ngự bản-tánh

của con người, là năng-lực của quyết-định, của lựa- chọn. Mọi việc đều căn-cứ vào hành-động chánh- đáng của ý-chí. Chính Đức Chúa Trời đã ban năng-lực lựa-chọn cho loài người. Bây giờ nhiệm-vụ của họ là xử-dụng lấy. Đành rằng bạn không thể nào thay-đổi lòng mình, không thể nào tự ý mình đem mọi cảm-xúc cung hiến cho Chúa, nhưng bạn có thể *lựa-chọn* để hầu việc Ngài. Bạn có thể giao cho Ngài ý-chí của bạn, bây giờ Ngài sẽ hành — động trong bạn để bạn muốn và làm theo ý-muốn tốt-lành của Ngài. Như vậy, trong bản-chất của bạn được đặt dưới sự kiểm-soát của Thánh-Linh, mọi tình-cảm của bạn đều tập — trung nơi Ngài, tư- tưởng của bạn sẽ hòa-hợp với Ngài luôn.

Mọi ước-muốn được nhân-từ thánh — khiết đều là chánh-đáng cả nếu bạn làm theo như vậy. Nhưng nếu bạn dừng lại tại đây, chúng sẽ chẳng ích-lợi gì. Nhiều người chết mất trong hy — vọng và *ước-ao* trở nên Cơ-độc-đồ vì họ chưa đến mức hiến mọi ý-chí mình cho Chúa. Họ không *lựa-chọn* để trở nên Cơ-Độc-đồ.

(11) KẾT QUẢ SẼ LÀ GÌ KHI CHÚNG TA ĐÃ HIỂU ĐẦY ĐỦ SẼ VÀ CUỘC SỐNG CỦA CHÚNG TA ĐẾN VỚI CHRIST?

Đừng sợ, vì ta ở cùng ngươi; Đừng thất vọng, vì ta là Chúa của bạn. Ta sẽ thêm sức cho ngươi, Phải, ta sẽ giúp ngươi, dùng cánh tay hữu công bình của Ta nâng đỡ ngươi. ’(Ê-sai 41:10)

Toàn-thể cuộc đời bạn có được thay-đổi hẳn nếu bạn xử-dụng ý-chí cách chánh-đáng. Đầu- phục ý-muốn ta dưới

Đấng Christ, tức tự mình liên-minh với một quyền-lực cao — xa hơn mọi quyền-năng. Bạn sẽ có một mảnh — lực từ trên cao giữ bạn luôn vững — vàng. Vì vậy nếu đầu — phục Chúa không thôi, bạn sẽ sống một đời sống mới, ngay cả một đời sống đầy đức-tin vậy.

Tôi nhận ra rằng chính phủ của Đức Chúa Trời không phải, như Sa-tan sẽ làm cho nó xuất hiện, được thành lập dựa trên sự khuất phục mù quáng hoặc sự kiểm soát vô lý.

Khoanh tròn Có Chưa quyết định

Tôi ngạc nhiên rằng Đấng Tạo Hóa của tôi đã ban cho tất cả cuộc sống, tình yêu và sự đau khổ của Ngài - để cứu chuộc tôi và mong muốn ở trong tôi để chiến thắng sức mạnh tội lỗi này trong cuộc đời tôi.

Khoanh tròn Có Chưa quyết định

Tôi nhận ra rằng khi ý chí của tôi nằm dưới sự kiểm soát của Sa-tan, tôi không thể kiểm soát được suy nghĩ, sự bốc đồng hoặc tình cảm của mình; và những lời hứa và quyết tâm tốt đẹp của tôi giống như những sợi dây cát.

Khoanh tròn Có Chưa quyết định

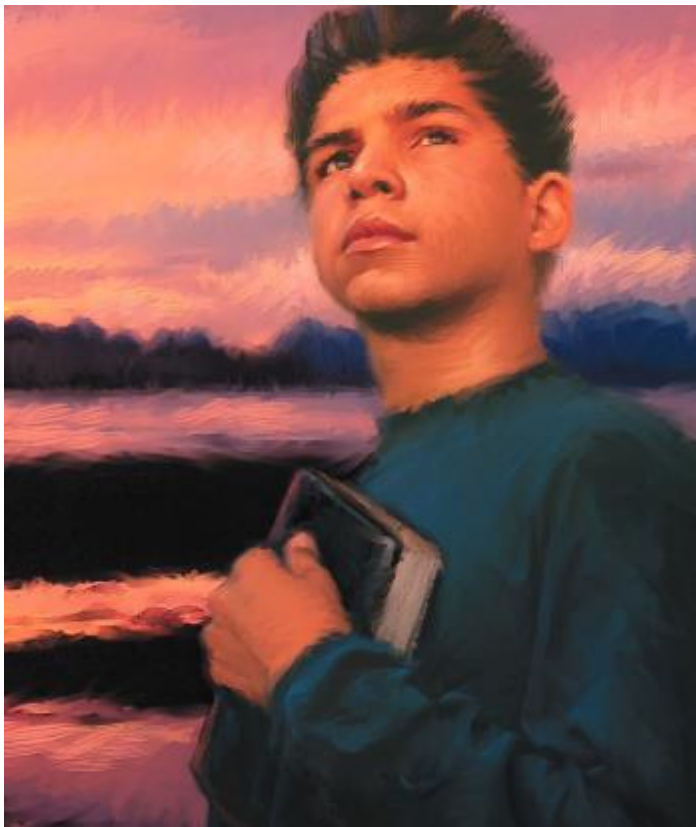
Tôi biết ơn Chúa không ép buộc ý muốn của các tạo vật của Ngài. Tôi vui mừng khi Ngài mời gọi chúng ta dâng ý chí của mình cho Ngài để Ngài có thể giúp chúng ta đạt được sự phát triển cao nhất có thể về tâm trí, thể chất và tính cách.

Khoanh tròn Có Chưa quyết định

Bây giờ tôi đã hiểu rõ hơn về sức mạnh của ý chí, và nhận ra rằng sức mạnh của sự lựa chọn là của tôi, tôi chọn để ý chí của tôi được Thần Khí của Chúa điều khiển.

Khoanh tròn Có Chưa quyết định

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

Bài 7

Niềm tin và sự chấp nhận

(1) NHƯ MONG MUỐN CỦA CHÚNG TA CÓ HÒA BÌNH VÀ HẠNH PHÚC VỚI SỰ PHÁT TRIỂN CỦA CHÚA, CHÚNG TA SẼ PHẢN ỨNG NHƯ THẾ NÀO TRƯỚC NHỮNG ĐIỀU KHÔNG HAY TỪ TỘI LỖI CỦA MÌNH?

Rồi bạn sẽ nhớ đến những đường lối xấu xa và những việc làm không tốt của bạn; và bạn sẽ ghê tởm bản thân mình trước mắt bạn, vì những tội ác và sự ghê tởm của bạn. (Ê-xê-chi-ên 36:31)

KHI lương — tâm bạn được Đức Thánh — Linh thức tỉnh, hẳn bạn thấy rõ tánh-chất khả-ô của tội-ác, quyền-lực tội-lỗi và sự khôn-khỏ của nó, dĩ-nhiên bạn nhìn nó với ghê-sợ. Bạn cảm thấy chính tội-lỗi đã phân-cách bạn khỏi Đức

Chúa Trời và bạn đang bị xiềng-xích bởi quyền- lực của điều-ác. Càng cố tranh-đấu để thoát, bạn càng thấy mình bất-lực. Các nguyên-động-lực của bạn đều nhơ-nhuốc, tấm-lòng đầy ô-úế. Bạn sẽ thấy rằng cả cuộc đời mình chỉ tích-trữ đầy vị-kỷ và tội-ác mà thôi. Bạn trông mong được tha tội, được tẩy sạch, được giải-phóng. Làm sao để hòa- hợp với Đức Chúa Trời, để được giống như Ngài

(2) CHÚA BAN SỰ SỐNG CỦA THA THỨ VÀ HÒA BÌNH ĐẾN AI?

“Hô! Hỡi những ai khát, Hãy đến lấy nước; Còn bạn nào không có tiền, Hãy đến, mua và ăn. Có, hãy đến, mua rượu và sữa mà không cần tiền và không có giá. (Ê-sai 55: 1)

Chính bạn cần một sự bình-an tức là sự tha tội của thiên-đàng và thanh-tĩnh cùng tình yêu chan-chứa trong tâm-hồn. Tiền bạc không thể tạo ra nó, trí-thức không thấu-hoạch được, sự khôn- ngoan không bao giờ đạt đến nó vì do sự cố sức của riêng mình không bao giờ bạn chiếm — hữu được nó cả. Nhưng Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta như một món quà “không cần tiền, không đòi giá.” Ê sai 55:1. Bạn chỉ cần đưa tay ra nắm giữ thì nó thuộc về bạn ngay. Chúa đã phán: “Dầu tội người như hồng-điều, sẽ trở nên trắng như tuyết; dầu đỏ như son, sẽ trở nên trắng như lông chiên.” Ê-sai 1:18. “Ta sẽ ban lòng mới cho các người, và đặt thần mới trong các người.” Ê-xê- chi-ên 36:26.

(3) LỜI HỨA TUYỆT VỜI NÀO CHÚA ĐÃ ĐƯA RA ĐỂ TUYÊN BỐ

VỀ SỰ TÌM KIẾM HÒA BÌNH CỦA CHÚNG TA?

Tôi sẽ cho bạn một trái tim mới và đặt một tinh thần mới trong bạn; Ta sẽ lấy trái tim bằng đá ra khỏi thịt của người và ban cho người một trái tim bằng thịt. (Ê-xê-chi-ên 36:26)

Bạn đã xưng tội mình và dốc lòng chừa bỏ. Bạn đã quyết-định dâng thân mình cho Chúa. Bây giờ hãy đến cùng Ngài, cầu xin Ngài tẩy sạch tội của bạn đi và ban cho bạn một lòng mới, rồi cứ tin rằng Ngài đã thỏa-mãn bạn vì Ngài đã hứa như thế. Đây cũng chính là bài học mà Đức Chúa Jêsus đã dạy khi Ngài còn sống trên đất rằng đối với sự ban cho mà Đức Chúa Trời đã hứa, cứ tin tất nhận được.

(4) TẠI SAO NHỮNG DẤU HIỆU VÀ ĐIỀU KỲ BÍ CỦA CHÚA LẠI ĐƯỢC GHI VÀO KINH THÁNH?

... Những điều này được viết ra để bạn có thể tin rằng Chúa Giê-xu là Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời, và tin rằng bạn có thể có sự sống trong danh Ngài. (Giăng 20:31)

Đức Chúa Jêsus chữa lành bệnh-tật của dân chúng khi họ có đức-tin nơi quyền-lực Ngài. Ngài giúp-đỡ họ những điều mà họ thấy và nhờ đó Ngài làm cho họ vững tin nơi Ngài hơn trong cả những điều họ chưa hề trông thấy tức đưa họ đến mức tin chắc nơi quyền-năng tha tội của Ngài.

(5) CHÚNG TA NHẬN ĐƯỢC ĐIỀU GÌ TỪ VIỆC NHẬN ĐƯỢC SỰ THA THỨ CHO NHỮNG TỘI LỖI?

Vì vậy, tôi nói với bạn, bất cứ điều gì bạn cầu xin khi cầu nguyện, hãy tin rằng bạn nhận được và sẽ có. (Mác 11:24)

Từ nét ghi chép thật đơn-sơ trong Kinh-Thánh về việc Chúa chữa bệnh, chúng ta học được bài học phải tin nơi sự tha tội của Ngài như thế nào rồi. Bây giờ chúng ta hãy trở lại câu chuyện của người bại bên bờ hồ Bê-tết-đa. Thật tội nghiệp cho kẻ khốn-cùng bất-lực kia, chưa hề dùng đến cặp chân suốt 38 năm trời đàng-dăng. Dầu thế Chúa phán với người rằng: “Hãy đứng dậy! Vác lấy giường và đi “. Kẻ tàn-phế có thể thưa rằng: “Lạy Chúa, nếu Chúa chữa lành con, con sẽ vâng theo lời Ngài” Nhưng không, người tin lời phán biểu của Chúa, tin rằng mình đã được chữa lành nên liền nỗ-lực. Người *chủ-định* đi, và đi được. Người hành-động theo lời phán của Đấng Christ, và Đức Chúa Trời ban cho người sức-lực. Người đã được chữa lành.

(6) TẠI SAO CHÚNG TA KHÔNG THỂ MANG LẠI SỰ HẠNH PHÚC CHO TRÁI TIM BẰNG NỖ LỰC CỦA CHÍNH MÌNH?

“Lòng gian dối trên hết mọi sự, Và gian ác tuyệt vọng; Ai có thể biết nó? (Giê-rê-mi 17: 9)

Cũng một thể ấy, bạn là một tội-nhơn. Bạn không thể nào chuộc lại những tội-ác ở quá-khứ của mình được. Bạn không thể thay-đổi tấm lòng và làm mình nên thánh được. Nhưng Đức Chúa Trời có hứa sẽ làm mọi sự ấy cho bạn qua Đấng Christ. Bạn *tin* lời hứa ấy, xưng mọi lỗi-lầm và dâng lòng cho

Chúa. Bạn *chú-ý* hầu việc Ngài, Chúa hoàn-thành lời hứa Ngài đúng y như việc bạn làm. Nếu tin nơi lời hứa — tin rằng bạn được tha-tội và sạch mọi gian-ác — Đức Chúa Trời thực-hiện lời hứa thật, bạn sẽ được trọn-lành như người bại kia tiếp-nhận được năng-lực để đi khi người tin rằng mình đã được chữa lành. Nếu bạn tin, việc thành ngay. Đừng đợi cho đến khi bạn *cảm thấy* mình được trọn — lành, nhưng hãy nói: “Con tin điều ấy, nó *thành-tựu* như vậy không phải vì con cảm thấy thế, nhưng vì Chúa đã hứa thế”.

(7) NẾU CHÚNG TA TIN TƯƠNG NHẬN ĐƯỢC SỰ THA THỨ TỪ CHÚA, TẠI SAO CHÚNG TA TỰ TIN RẰNG CHÚNG TA NHẬN ĐƯỢC ĐIỀU ĐÓ?

Vậy, nếu các người là kẻ xấu xa, biết ban vật tốt cho con cái mình, thì Cha các người ở trên trời còn ban vật tốt cho kẻ cầu xin Ngài biết bao! (Ma-thi-ơ 7:11)

Đức Chúa Jêsus phán: “Mọi điều các con xin trong lúc cầu-nguyện, hãy tin đã được, tất điều đó sẽ ban cho các con”. Mác 11:24. Trong lời hứa này có một điều-kiện—là chúng ta phải cầu-xin tùy theo ý-muốn của Đức Chúa Trời. Chính ý muốn của Đức Chúa Trời là làm sạch mọi tội-ác cho chúng ta, tiếp nhận chúng ta là con-cái của Ngài và giúp chúng ta đủ sức sống một cuộc đời thánh- khiết. Vì thế chúng ta có thể cầu xin những ân-phước này và tin rằng mình nhận được cùng tạ ơn Đức Chúa Trời vì chúng ta đã nhận được. Thật là một đặc-ân rất lớn để chúng ta đến cùng Đức Chúa Jêsus

cho sạch tội mình, cùng đứng trước luật-pháp mà không hề hổ-thẹn hay bị ray-rức. “Cho nên hiện nay chẳng còn có sự đoán-phạt nào cho những kẻ ở trong Đức Chúa Jêsus Christ.” Rô-ma 8:1.

(8) LÀM THẾ NÀO ĐỂ DUY TRÌ MỐI QUAN HỆ VỚI CHÚA?

Vì vậy, bạn đã tiếp nhận Chúa Giê-xu Christ là Chúa, thì hãy bước đi trong Ngài, (Cô-lô-se 2: 6)

Từ đó trở đi bạn không còn là quyền sở-hữu của mình nữa vì đã được mua — chuộc một giá rất cao rồi. “Chẳng phải bởi vật hay hư-nát như bạc hoặc vàng mà anh em đã được chuộc... bèn là bởi huyết báu Đấng Christ, dường như huyết của chiên con không lỗi không vít.” 1 Phi-e-rơ 1:18; 19. Chỉ qua một hành-động đơn-sơ là tin Đức Chúa Trời, Đức Thánh — Linh liền ban một đời mới trong tâm-hồn bạn ngay. Bạn nghiêm-nhiên là đứa con được sanh ra trong gia-đình của Đức Chúa Trời. Ngài yêu bạn như yêu Con Ngài.

Giờ đây bạn đã tự hiến thân mình cho Đấng Christ rồi, đừng thối-lui nữa, đừng tự rút mình ra khỏi Ngài nhưng hằng ngày nên nhủ: “Ta thuộc về Đấng Christ rồi. Ta hiến mình cho Ngài.” Nên cầu xin Chúa ban Thánh-Linh Ngài cho và giữ-gìn bạn trong ân-điển Ngài. Cũng y như việc hiến mình cho *Chúa*, chỉ tin nơi Ngài mà bạn trở nên con-cái Ngài, thì bạn cần phải sống trong Ngài. Sứ — đồ Phao — lô đã nói: “Anh em đã nhận Đức Chúa Jêsus-Christ thế nào, thì hãy bước đi trong Ngài thế ấy.” Cô-lô-se 2:6.

(9) CHÚA BAN CHO NHỮNG NGƯỜI ĐẾN VỚI CHÚA ĐIỀU GÌ?

Hỡi tất cả những ai lao động và nặng nhọc, hãy đến với Ta, và Ta sẽ cho các ngươi được yên nghỉ. (Ma-thi-ơ 11:28)

Có đôi người tin rằng họ phải tập-sự và phải chứng-tỏ với Chúa rằng họ đã cải-biến rồi trước khi nhận được ân-phước Ngài. Nhưng thật ra họ có thể tiếp-nhận ân-phước của Đức Chúa Trời ngay bây giờ đây. Họ cần phải có ân-điền của Ngài, cần Thánh-Linh của Chúa Jêsus để nâng- đỡ trong sự yếu-đuối của họ. Nếu không họ không thể nào chống-trả nổi điều ác. Đức Chúa Jêsus rất muốn chúng ta đến cùng Ngài với sự bất-toàn mà chúng ta hiện mang, dầu đầy tội-lỗi, bất-lực, yếu-đuối. Chúng ta có thể đem mọi yếu-đuối, điên-rồ, tội-lỗi mà sấp mình nơi chân Ngài với lòng sám- hối. Chính vinh-hiển Ngài bao-bọc chúng ta trong vòng tay yêu-thương của Ngài để hàn — gán mọi vết-tích, để rửa sạch mọi ô-úế của chúng ta.

(10) ĐIỀU GÌ CHẮC CHẮN CHÚA SẼ BAN CHO NHỮNG NGƯỜI CÓ TỘI BIẾT ẮN NĂN?

Tôi đã xóa sạch, như một đám mây dày, những vi phạm của bạn, Và như một đám mây, tội lỗi của bạn. Hãy trả lại cho Ta, vì Ta đã cứu chuộc ngươi". (Ê-sai 44:22)

Đây là điểm mà hàng ngàn người đã thất-bại. Họ không tin rằng Đức Chúa Jêsus tha-thứ riêng mình họ như một cá-nhân. Họ không tin lời Chúa. Chính đặc-

ân của mọi kẻ làm đúng theo mọi điều-
kiện là biết rằng sự tha-thứ được ban
cho mọi tội- nhân cách dư-dật. Hãy cất-
bỏ đi sự nghi-ngờ lời hứa của Chúa để
dành cho ai đó chứ không phải cho bạn.
Chính ra lời hứa của Ngài ban cho mọi
kẻ phạm-pháp biết ăn-năn. Năng-lực và
ân — điển đã được dành sẵn qua Đấng
Christ đã được thiên-sứ hộ-vệ đem đến
cho mọi người tin. Không có một ai
phạm tội quá nặng đến không còn tìm
được sức-lực, sự tinh-khiết và công —
bình trong Đức Chúa Jêsus là Đấng đã
chết thay cho họ. Chúa đang chờ-đợi để
cất-bỏ chiếc áo dơ nhuốm dầy ” tội-lỗi
mà họ đang mặc trên mình, để khoác
vào đó chiếc áo trắng tinh của sự công
— bình. Ngài khuyến-cáo họ phải sống
chứ không phải chết.

(11) CHÚA SẼ ĐỔI MẶT VỚI NHỮNG VẤN ĐỀ TỘI LỖI CỦA CHÚNG TA NHƯ THẾ NÀO NẾU CHÚNG TA ĐI THEO ĐƯỜNG ĂN NĂN MÀ CHÚA ĐƯA RA?

*Ngài đã không xử lý chúng ta theo tội
lỗi của chúng ta, Cũng không trừng
phạt chúng ta theo tội ác của chúng ta.
Vì các tầng trời cao trên mặt đất, Lòng
thương xót của Ngài đối với những kẻ
kính sợ Ngài thật lớn lao; Phương đông
xa phương tây, Cho đến nay, Ngài đã
loại bỏ sự vi phạm của chúng ta khỏi
chúng ta. (Thi thiên 103: 10-12)*

Đức Chúa Trời không đối-đãi chúng
ta như loài người đối-đãi với nhau. Ý-
tưởng của Ngài là những ý-tưởng
thương-xót, bác-ái, cảm — thương êm-
dịu nhứt. Ngài phán: “Kẻ ác khá bỏ
đường mình, người bất-nghĩa khá bỏ các

ý-tưởng ; hãy trở lại cùng Đức Giê-hô-va, Ngài sẽ thương-xót cho, hãy đến cùng Đức Chúa Trời chúng ta, vì Ngài tha-thứ dôi-dào.” “Ta đã xóa sự phạm tội con như mây đậm, và tội-lỗi con như đám mây.” Ê-sai 55:7; 44:22.

Chúa Giê-hô-va phán rằng: “Thật vậy! Ta không vui đâu về sự chết của kẻ phải chết, vậy các con hãy xây lại, mà được sống!” Ê-xê-chi-ên 18:32. Sa-tan sẵn-sàng cướp đi ân-phước bảo-đảm của Đức Chúa Trời khỏi chúng ta. Nó ao-ước rút mất đi mọi ánh-lóe của niềm hy-vọng và mọi tia-sáng khỏi lòng bạn ; nhưng bạn đừng cho phép nó làm vậy. Đừng thềm nghe lời của nó cám — dỗ nhưng hãy nói: Đức Chúa Jêsus chết để ta được sống. Ngài yêu ta và không muốn ta chết mất.

(12) CHÚA SẼ ĐỐI XỬ NHƯ THẾ NÀO VỚI NHỮNG ĐỨA CON ƯƠNG NGẠNH MUỐN CHỐNG LẠI CHÚA?

“Và anh ấy sống lại và đến với cha mình. Nhưng khi anh còn chưa đi được bao lâu thì cha anh nhìn thấy anh liền thương tâm, chạy đến gục đầu hôn lên cổ anh. (Lu-ca 15:20)

A có một Thiên-Phụ đầy lòng cảm thương, dầu ta có lạm-dụng tình-yêu của Ngài, dầu mọi ân-phước mà Ngài ban cho ta đã bị phung-phí, ta sẽ đứng dậy, đến cùng Cha và thưa rằng: “Con đã đặng tội với Trời và với Cha, không đáng gọi là con của Cha nữa; xin Cha đãi con như đứa làm mướn của Cha vậy.” Ví-dụ con trai hoang-đàng đã tả cảnh đứa con lạc-lối được tiếp-đón như

thể này: “Khi còn ở đằng xa, cha nó thấy thì động lòng thương- xót, chạy ra ôm lấy cổ mà hôn.” Lu-ca 15:18-20.

Dẫu cho ví-dụ này có êm-ái cảm — động biết mấy cũng không thể nào bộc — lộ hết mỗi cảm- thương vô — hạn của Cha chúng ta ở trên trời. Chúa có qua miệng tiên-tri mà tuyên-bô rằng: “Ta đã lấy sự yêu thương đời-đời mà yêu người ; nên đã *lấy sự nhân-từ mà kéo người đến.*” Giê-rê-mi 31:3. Trong khi tội-nhân hãy còn lạc nẻo ở phương xa, phung-phí tiền của nơi đất lạ, lòng của Từ-Phụ luôn hướng về con, Mọi ước-muốn trở về cùng Chúa nổi dậy trong lòng đưa con là lời thỉnh-mời thiết-tha của Đức Thánh-Linh Ngài. Lời ấy cứ thúc-đẩy, lôi-cuốn và cố kéo nó trở về an-nghỉ bên lòng yêu-thương vô — lượng của Đức Chúa Trời.

(13) LỜI HỨA NÀO ĐƯỢC ĐƯA RA CHO NHỮNG NGƯỜI TÌM THẤY CHÚA?

Tất cả những gì Cha ban cho Ta sẽ đến với Ta, và kẻ đến với Ta, Ta sẽ không loại trừ ai. (Giăng 6:37)

Bao nhiêu lời hứa quý-báu của Kinh-Thánh đã nêu ra trước mặt bạn, có lẽ nào bạn còn nghi- ngờ sao? Bạn có tin rằng khi tội-nhân khốn-cùng hết lòng mong-muốn được trở về, khao — khát được tha tội, Chúa lại nhẫn-tâm cấm cản, không cho người quì mọp dưới chân Ngài để ăn — năn tội-lỗi mình chẳng? Hãy gọi bỏ những tư-tưởng như vậy đi. Không có gì làm hại linh — hồn bạn bằng nuôi-dưỡng ý — tưởng như thế về Cha của chúng ta ở trên trời. Ngài ghét tội-lỗi, nhưng yêu tội-nhân. Ngài đã xả thân trong thân-thể của

Đấng Christ để mọi ai muốn được cứu sẽ được cứu và tận hưởng nguồn phước — hạnh trong nước vinh- hiển của Ngài. Ta còn tìm đâu được lời-Iê mạnh- mẽ hơn, tha-thiết hơn lời Ngài đã dùng để bày-tỏ lòng bác-ái cho chúng ta? Chúa đã tuyên-bố: “Đàn- bà há dễ quên con mình cho bú, không thương đến con trai ruột mình sao? Dầu đàn — bà quên con mình, Ta cũng chẳng quên con.” Ê-sai 49:15.

Hỡi bạn là người còn nghi-ngờ, run-sợ, hãy nhướn mắt nhìn lên, vì Đức Chúa Jêsus hiện đang sống để cầu thay cho chúng ta. Hãy tạ-ơn Đức Chúa Trời về Con yêu-dấu của Ngài và khấn — nguyện rằng Ngài không phải chết cho bạn cách vô-ích. Đức Thánh-Linh đang thỉnh-mời bạn hôm nay. Hãy đem trọn tấm lòng mình mà đến cùng Chúa thì bạn sẽ nhận được ân-phước Ngài.

Khi đọc những lời hứa của Chúa, nên nhớ rằng đó là biểu-hiệu một tình thương vô-biên và lòng thương-xót không bờ không thể thốt thành lời được. Tấm lòng bác-ái vô-tận kia luôn khấn- khít với tội-nhân bằng mỗi cảm — thương không bờ bến. “Chúng ta được cứu — chuộc bởi huyết Ngài, và được tha tội.” Ê-phê-sô 1:7. Phải lắm, bạn chỉ cần tin rằng Đức Chúa Trời là Đấng cứu-giúp bạn. Ngài muốn dựng lại hình — ảnh thiêng-liêng của Ngài trong con người. Trong khi bạn đến gần Chúa với sự xưng tội và ăn-năn, Ngài sẽ đến cùng bạn với sự thương-xót và ơn tha tội vậy.

(14) NHỮNG LỜI HỨA NÀO MÀ NHỮNG ĐỨA CON CỦA CHÚA YÊU CẦU?

“Một người phụ nữ có thể quên đứa con đang bú mẹ của mình, Và không có lòng

**trắc ẩn với đứa con trong bụng mình?
Chắc chắn họ có thể quên, Nhưng tôi sẽ
không quên bạn. (Ê-sai 49:15)**

**Hãy để cho hạnh kiểm của bạn không
có tính tham lam; bằng lòng với những
thứ như bạn có. Vì chính Ngài đã nói,
"TÔI SẼ KHÔNG BAO GIỜ ĐỂ BẠN
BỎ QUA BẠN." (Hê-bơ-rơ 13: 5)**

**Khi học Lời Đức Chúa Trời, tôi cảm
thấy Thánh Linh của Ngài gõ cửa trái
tim tôi (Phác giác 3:20).**

Khoanh tròn Có Chưa quyết định

**Tôi nhận ra rằng tôi là một tội nhân
hư mất cần một Đấng Cứu Rỗi**

Khoanh tròn Có Chưa quyết định

**Tôi ngạc nhiên rằng Đức Chúa Trời đã
thể hiện tình yêu thương của Ngài bằng
cách sai Con Ngài là Chúa Giê-xu đến
cứu tôi khỏi sự hủy diệt (John 3:16, 17)
và tôi biết Ngài là Cánh cửa duy nhất
dẫn đến sự cứu rỗi (John 10: 9).**

Khoanh tròn Có Chưa quyết định

**Tôi hiểu rằng nếu tôi, với tấm lòng chân
thành, thú nhận tội lỗi của mình, huyết
quý giá của Chúa Giê-su sẽ tẩy sạch tôi
khỏi mọi điều gian ác (1 Giăng 1: 9).**

Khoanh tròn Có Chưa quyết định

Nếu bạn trả lời “Có” cho những câu
hỏi trên, tôi mời bạn đưa ra quyết định
quan trọng nhất của cuộc đời mình.
Bằng đức tin, bạn có thể tiếp nhận Chúa
Giê-xu là Đấng Cứu Rỗi của riêng mình

và trải nghiệm sự bình an, quyền năng và tình yêu vững bền tuyệt vời của Ngài trong cuộc đời bạn. Chỉ cần lặp lại lời cầu nguyện sau với tấm lòng chân thành (John1:12):

“Lạy Cha ở trên trời, con biết rằng con là tội nhân và tin rằng Ngài đã sai Con của Ngài đến chết thay cho con. Trong đức tin, tôi cầu xin nhận Chúa Giê-xu là Đấng Cứu Rỗi của tôi và để huyết quý báu của Ngài che đậy nhiều tội lỗi của tôi (càng cụ thể càng tốt). Tôi chọn từ bỏ con đường tội lỗi của tôi và xin Ngài trở thành CHÚA của đời tôi. Nhân danh Chúa Giê-xu, Amen

Xin chúc mừng! Bạn có thể cảm thấy khác biệt hoặc không, nhưng vì đức tin của bạn, bạn LÀ con cái được cứu chuộc của Đức Chúa Trời và là tạo vật mới trong Đấng Christ (John 16:31)! Bây giờ như canh nho, hãy ở trong Ngài mọi khoảnh khắc (Giăng 15: 1-8) và một ngày nào đó Ngài sẽ đến để đưa bạn đến ngôi nhà mới của bạn với Ngài trên thiên đàng. (John 14:1-3).

[illegible]

Bài 8

Bài kiểm tra về tinh thần môn đệ

(1) PHIÊN BẢN NÀY SO SÁNH CÔNG VIỆC CỦA TINH THẦN CỦA CHÚA VỚI ĐIỀU GÌ?

“Gió thổi đến nơi nó muốn, và bạn nghe thấy âm thanh của nó, nhưng không thể biết nó đến từ đâu và đi đâu. Mọi người được Thánh Linh sinh ra cũng vậy ”. (Giăng 3: 8)

Người ta không thể nói đúng nơi nào và lúc nào, hay theo dấu mọi giai — đoạn, trạng-huống trong vấn-đề hỏi-cải. Nhưng điều đó không phải là dấu-chỉ chứng-tỏ người không ăn-năn. Chúa Christ đã phán với Ni-cô-đem như vậy:

“Gió muốn thổi đâu thì thổi, người nghe tiếng động; nhưng chẳng biết gió đến -từ đâu và cũng không biết đi đâu. Hễ người nào sanh bởi Đức Thánh-Linh thì cũng vậy.” Giăng 3:8. Công — việc làm của Đức Thánh-Linh ở trong lòng người cũng như gió, tuy vô-hình nhưng người ta vẫn cảm thấy và nhận biết rõ-ràng. Quyền-năng tái-tạo tuy mắt người không trông thấy, phát-sanh một nguồn sống mới trong tâm-hồn; nó tạo nên một người mới theo hình-ảnh của Đức Chúa Trời. Công-việc làm của Đức Thánh-Linh tuy âm-thầm, lặng-lẽ, nhưng ảnh-hưởng biểu-lộ rõ-ràng. Nếu tấm lòng đã được đổi mới bởi Thánh-Linh của Đức Chúa Trời, cuộc sống sẽ minh-chứng thực — trạch.

(2) CUỘC SỐNG THAY ĐỔI NHƯ THẾ NÀO VÀ TRÁI TIM ĐƯỢC LÀM MỚI NHƯ THẾ NÀO?

Vì vậy, nếu ai ở trong Đấng Christ, thì người ấy là người dựng nên mới; những điều cũ đã qua đi; kìa, tất cả mọi thứ đã trở nên mới. (2 Cô-rinh-tô 5:17)

Trong khi chúng ta không làm được gì cả để biến-đổi lòng ta, hoặc tự đưa mình vào sự hòa — hợp với Đức Chúa Trời; trong khi chúng ta không trông — cậy nơi cá-nhân và công-lao mình, thì đời sống của chúng ta sẽ bộc-lộ việc ân-điền của Đức Chúa Trời có ngự trong lòng chúng ta hay không. Người ta sẽ nhận thấy dễ-dàng có sự biến-đổi nhiệm-màu trong cá-tánh, thói quen và xu-hướng của chúng ta. Sự tương — phản thật rõ-ràng và dứt — khoát giữa

quá-khứ và hiện-tại. Bản-tánh lộ ra không phải do những việc lành hay dữ xen lẫn nhau, mà chính ở cái khuynh-hướng của lời nói và hành-động của chúng ta.

Đành rằng người ta có thể điều-chỉnh được thái-độ bề ngoài mà không cần quyền-năng tái-tạo của Đấng Christ. Vì muốn gây ảnh-hưởng và người khác trọng-vọng, người ta có thể tạo một đời sống ngăn — nắp được. Tánh tự-trọng có thể thúc — đẩy chúng ta tránh những gì tựa như điều-ác. Một người ích — kỷ có thể thi-thố những hành — động phúc — hậu. Như vậy làm thế nào định được chúng ta đang ở phe nào?

Ai chiếm-hữu được tâm-hồn chúng ta? Tư- tưởng chúng ta hướng về ai? Chúng ta thích chuyện — trò với ai? Ai thâm-phục được mối yêu- thương nồng-nàn và năng-lực tốt nhứt của chúng ta? Nếu chúng ta thuộc về Đấng Christ, tư-tưởng của chúng ta ở với Ngài và những ý-nghĩ đẹp nhứt của chúng ta là về Ngài. Cá-nhân chúng ta và mọi vật thuộc về mình đều dâng — hiến cho Ngài cả. Chúng ta ao-ước được mang lấy hình-ảnh Ngài, hấp-thụ lấy Thánh-Linh Ngài, làm theo ý Chúa và thỏa-mãn Ngài trong mọi sự.

(3) NHỮNG TÍNH CÁCH NÀO SẼ TRỞ NÊN RÕ RÀNG NẾU CHÚNG TA ĐƯỢC SINH RA LẦN NỮA?

Nhưng hoa trái của Thánh Linh là tình yêu thương, sự vui vẻ, bình an, nhịn nhục, nhân hậu, tốt lành, trung tín, hiền lành, tiết độ. Chống lại như vậy không có luật. (Ga-la-ti 5: 22-23)

Những người đã được dựng nên mới trong Đức Chúa Jêsus-Christ, sẽ sanh trái của Đức Thánh- Linh là: “Lòng yêu- thương, sự vui — mừng, bình- an, nhin- nhục, nhân-tử, hiền-lành, trung-tín, mềm-mại và tiết-độ”. Ga-la-ti 5:22. Họ không còn chiều theo tư-dục cũ, nhưng bởi đức tin trong Đức Chúa Trời họ sẽ theo dấu chân Ngài, phản-chiếu bản- tánh Ngài và tự làm mình nên thánh- sạch như Chúa vốn thánh-sạch. Những sự trước kia họ chê- ghét, nay lại ham- thích. Tánh kiêu-ngạo, khoác- lác, nay đã trở nên mềm-mại và khiêm-nhường. Kẻ say-sưa trở nên tỉnh-táo, kẻ trụy-lạc trở nên tinh- sạch. Mọi thói-tục vô-ích và kiêu-cách lố-lăng của người đời đều bị dẹp-bỏ hết. Người tín-đồ tìm- kiếm không phải sự “loè-let bề ngoài” nhưng sự trang- sức bên trong “giàu ở trong lòng, tức là sự trong sạch chẳng hư-nát của tâm-thần dịu-dàng im-lặng.” 1 Phi e-rơ 3:3,4.

(4) CHÚNG TA KHAO KHÁT LÀM GÌ CHO NHỮNG NGƯỜI CHÚNG TA ĐÃ TỪNG SAI LẦM NẾU CHÚNG TA ĐƯỢC SINH RA LẦN NỮA?

Sau đó, ông Giakêu đứng lại và thưa với Chúa rằng: Lạy Chúa, xin hãy nhìn xem, con chia một nửa của cải cho người nghèo; và nếu tôi đã lấy bất cứ thứ gì từ bất cứ ai bằng cách buộc tội sai, tôi sẽ khôi phục lại gấp bốn lần.
" (Lu-ca 19: 8)

Không có sự cải-cách, tức không có dấu — chỉ của sự ăn-năn. Nếu người phục — hồi lời hứa, trả lại của cắp, xưng mọi tội mình, yêu Chúa và người

đồng loại, thì tội-nhân có thể chắc-chắn rằng mình đã trải qua sự chết mà bước vào sự sống đời-đời.

Khi còn là kẻ lạc-lỗi và đầy tội-lỗi, chúng ta đến cùng Đấng Christ để hưởng được ơn tha-thứ của Ngài, tình yêu liền nảy-nở trong lòng chúng ta. Mọi gánh nặng đều trở nên nhẹ-nhàng vì ách của Chúa đặt trên chúng ta là dễ-chịu. Nhiệm-vụ trở nên vui-thích và hy-sinh là một lạc-thú. Con đường trước kia dường như bị phủ dày bởi màn âm-u, đã trở nên sáng rực bởi tia nắng của mặt trời công-bình.

(5) AI LÀ CỘI NGUỒN SẼ LẤP ĐẦY, THAY ĐỔI VÀ LÀM TAN CHẤY TRÁI TIM ĐƯỢC LÀM MỚI BẰNG SỰ DUNG THỨ CỦA CHÚA?

Và cầu xin Chúa làm cho anh chị em gia tăng và yêu thương nhau và với tất cả mọi người, giống như chúng tôi đối với anh chị em, (1 Tê-sa-lô-ni-ca 3:12)

Bản-tánh đẹp-đẽ của Đấng Christ sẽ được lộ ra trong môn-đồ Ngài. Chính Ngài rất vui-mừng làm theo ý-muôn của Đức Chúa Trời, tình yêu đối với Đức Chúa Trời, lòng sốt-sắng để làm vinh-hiến Chúa, chính là quyền lực chế-ngự đời sống Đấng Christ. Tình-yêu đã mỹ-lệ và thanh-cao-hóa mọi hành-động Ngài. Tình yêu từ Đức Chúa Trời mà đến. Tấm lòng chưa hiến — dẫu không thể phát- nguồn hay sản-xuất tình-yêu ấy, mà chỉ tìm thấy trong những tâm-hồn nào được Đức Chúa Jêsus ngự-trị. “Chúng ta yêu, vì Chúa đã yêu chúng ta trước.” 1 Giăng 4:19. Tình yêu là nguyên-tắc hành- động của tấm lòng đổi

mới bởi ân — điển thiên- thượng. Nó thay-đổi bản-tánh, chế-ngự động-lực, kiểm-soát dục-vọng, diệt-trừ thù-oán và làm cho lòng thương trở nên cao-quí. Tình yêu này, nếu được ấp-ủ trong tâm-hồn sẽ làm cho cuộc sống trở nên, êm-ái và tỏa ảnh-hưởng thanh-cao ra quanh mình.

(6) CHÚNG TA KHAO KHÁT LÀM GÌ ĐỂ THỂ HIỆN TÌNH YÊU CỦA CHÚNG TA ĐỐI VỚI CHÚA?

“Nếu con yêu mến Ta, hãy tuân giữ các điều răn của Ta. (Giăng 14:15)

(7) TẠI SAO SỰ VÂNG LỜI, BẰNG SỨC MẠNH CỦA CHÚA, LÀ ĐIỀU CẦN THIẾT TRONG MỐI QUAN HỆ CỦA CHÚNG TA VỚI NGÀI?

“Nếu con yêu mến Ta, hãy tuân giữ các điều răn của Ta. (Giăng 14:15) Ai nói: “Tôi biết Ngài” và không tuân giữ các điều răn của Ngài, thì là kẻ nói dối, và lẽ thật không ở trong người ấy. (1 Giăng 2: 4)

Có hai điều sai-lầm mà con-cái Đức Chúa Trời — nhưt là những người mới thọ-lãnh ân-diễn Ngài — cần phải lưu-ý đặc-biệt. Điều thứ nhưt, như đã nói ở phần trên, là trông cậy nơi công-việc riêng mình, trông cậy nơi bất-cứ việc gì người ta có thể làm để tự đem mình đặt vào sự hòa-hợp với Đức Chúa Trời, Bất-cứ người nào cố cậy nơi việc giữ luật-pháp để được nên thánh, tức việc làm không thể thực — hiện được. Nếu ở ngoài Đấng Christ, người ta chỉ có thể nhiễm đầy tánh vị-kỷ và tội-1 ỗi mà thôi. Chính chỉ bởi Đấng Christ qua đức-tin mà chúng ta được nên thánh.

Trái lại, điều thứ hai cũng nguy-hiểm không cùng, là khi ta cho rằng tin Đức Chúa Jê-sus tức giải-thoát con người khỏi sự tuân-giữ luật-pháp Đức Chúa Trời. Vì có chỉ bởi ân-diễn mà chúng ta được hưởng ân — diễn của Đấng Christ, nên những công-việc làm của chúng ta dầu có tốt-đẹp đến đâu cũng không thể cứu-rỗi chúng ta được.

(8) CHÚA HỨA SẼ LÀM GÌ CHO CHÚNG TA NẾU CHÚNG TA ĐƯỢC SINH RA LẦN NỮA?

“đây là điều kỳ diệu mà tôi sẽ làm với họ sau những ngày này, nói với chúa: tôi sẽ đưa luật của tôi vào lòng nghe của họ, và trong tâm của họ, tôi sẽ viết chúng,” (hê-bơ-rơ 10:16)

Hãy chú-ý điểm này, là sự vâng-lời không phải là một cử-chỉ phục-tùng bề ngoài mà thôi, nhưng đó là công — việc yêu-thương. Luật-pháp của Đức Chúa Trời là phản-ảnh của chính bản-tánh Ngài, nó là hiện thân của đại nguyên-tắc bác-ái, và vì vậy nó là nền-tảng của chánh-thể Ngài ở thiên-đàng cũng như hạ-giới vậy. Nếu lòng chúng ta được đổi mới theo hình-ảnh Chúa, nếu tình yêu — thương thượng-giới chôn-sâu vào linh-hồn chúng ta, ta há lại không thi-hành theo luật-pháp Ngài trong đời sống của chúng ta sao? Khi nguyên-tắc của tình yêu đã ghi chặt trong lòng, khi con người được đổi mới theo hình-ảnh Chúa là Đấng đã tạo nên mình, thì lời hứa của giao-ước mới sẽ được thực-hiện: “Ta sẽ để luật-pháp Ta vào lòng chúng nó và ghi- tạc nơi trí-khôn.” Hê-bơ-rơ 10:16. Nếu luật-pháp đã ghi vào lòng, nó

không thay-đổi cách-ăn nết-ở hay sao? Sự vâng lời — là chức-vụ và phục-tùng của tình-yêu—là dấu thật của chức-vụ sứ-đồ. Kinh Thánh có nói về việc ấy như vậy: “Sự yêu-mến Đức Chúa Trời, tức là chúng ta vâng — giữ điều-răn Ngài”. “Kẻ nào nói: Ta biết Ngài, mà không giữ điều-răn Ngài, là người nói dối, lẽ-thật quyết không ở trong người.” 1 Giăng 5:3; 2:4. Đức tin và chỉ đức-tin thôi, làm cho ta được dự phần trong ân — điển của Đấng Christ thay vì làm cho loài người không cần phải phục-tùng nó nữa, và chính đức-tin mới giúp ta vâng theo luật-pháp được.

(9) CÁI GÌ LÀ MỘT NGƯỜI CHỈ ĐỊNH NHỮNG VIỆC CHÚNG TA NÊN LÀM?

Bạn sẽ biết chúng bằng các loại trái cây của họ. Đàn ông hái nho từ bụi gai hay sung từ cây tật lê? (Ma-thi-ơ 7:16)

Do đó bạn sẽ biết chúng bằng trái cây của chúng. (Ma-thi-ơ 7:20)

Chúng ta không bởi vâng lời mà được sự cứu- rỗi vì sự cứu-rỗi là một sự ban-cho nhưng-không của Đức Chúa Trời mà ta nhận-lãnh bởi đức-tin. “Các con biết Đức Chúa Jêsus-Christ đã hiện ra để cất tội-lỗi đi, và biết trong Ngài không có tội-lỗi. Ai ở trong Ngài thì không phạm tội, còn ai phạm- tội, thì chẳng từng thấy Ngài và chẳng từng biết Ngài.” 1 Giăng 3:5,6. Đây mới thật là thử-thách. Nếu chúng ta ở trong Đấng Christ, nếu tình yêu của Đức Chúa Trời ở trong chúng ta, thì cảm-giác, tư-tưởng, mục-đích, hành-vi của chúng ta thấy đều

hòa-hợp với ý-muôn Đức Chúa Trời như đã được bày-tỏ trong các điều — khoản của luật-pháp Ngài vậy. “Hỡi các con bé-mọn, chớ để cho ai lừa-dối mình: kẻ làm sự công-bình là người công-bình, như chính mình Chúa là công-bình.” 1 Giăng 3:7. Sự công-bình đã được định rõ trong mười điều-khoản của bộ luật thánh của Chúa ban ra trên núi Si-na-i.

(10) HAI YẾU TỐ NÀO CẦN PHẢI CÓ TRONG CUỘC SỐNG CỦA CHÚNG TA SAU KHI ĐƯA TRÁI TIM CHO CHÚA?

Vì vậy, tự nó, nếu nó không có tác dụng, thì đức tin đã chết. (Gia-cơ 2:17)

ái mà người ta gọi là đức-tin trong Đấng Christ để giải — thoát con người ra khỏi vòng bó- buộc vâng-phục Đức Chúa Trời, không phải đức- tin mà là lòng tự-phụ liêu-lĩnh. “Ấy là nhờ ân- điển, bởi đức-tin mà anh em được cứu.” Nhưng “nếu đức- tin không sanh ra việc làm, thì tự mình nó chết.” Ê-phê-sô 2:8; Gia-cơ 2:17. Đức Chúa Jêsus tự bày-tỏ trước khi Ngài xuống thế rằng: “Hỡi Đức Chúa Trời Con, Con lấy làm vui-mừng làm theo ý- muốn Chúa, luật-pháp Chúa ở trong lòng Con.” Thi-thiên 40:8. Và ngay trước khi thăng-thiên, Ngài lại tuyên-bố: “Ta đã vâng — giữ các điều — răn của Cha Ta, và cứ ở trong sự yêu-thương Ngài.” Giăng 15:10. Kinh — Thánh có chép rằng: “Chúng ta biết mình đã biết Ngài, ấy là tại chúng ta giữ các điều- răn Ngài... Ai nói mình ở trong Ngài, thì cũng làm theo như chính Ngài đã làm.” 1 Giăng 2:3-6. Đấng Christ cũng đã chịu khổ cho anh em, để lại cho

anh em một gương, hầu cho anh em noi dấu chơn Ngài.” 1 Phi-e-rơ 2:21.

(11) SAU HÌNH MẪU CỦA AI CHÚNG TA NÊN NOI THEO LÒNG TRUNG THÀNH VÀ PHỤC VỤ?

Vì điều này mà bạn được kêu gọi, vì Đấng Christ cũng đã chịu đau khổ vì chúng ta, để lại cho chúng ta một tấm gương, rằng bạn nên theo bước Ngài (1 Phi-e-rơ 2:21)

(12) NHỮNG ĐỨC TÌNH NÀO CHÚNG TA NÊN TÌM KIẾM VÀ ĐƯỢC CHÚA KHUYẾN KHÍCH ĐỐI VỚI NHỮNG NGƯỜI KHAO KHÁT CÓ ĐƯỢC NÓ?

Phước cho kẻ đói khát sự công bình, Vì sẽ được no đủ. (Ma-thi-ơ 5: 6)

Điều-kiện để được sống đời-đời thì ngày nay cũng như xưa kia vậy — cũng y như trong vườn phước-hựu trước khi tổ-phụ đầu-tiên của chúng ta sa-ngã — là vâng-giữ trọn-vẹn luật-pháp Đức Chúa Trời, là công-bình hoàn-toàn. Nếu không cần theo đúng điều-kiện này mà sự sống đời-đời vẫn được ban cho thì hạnh-phúc của toàn-thể vũ-trụ sẽ bị nguy-ngập, nó sẽ mở đường cho tội-lỗi cùng mọi sự rửa-sả, tai-ương và khốn-khổ liên-miên bất-tuyệt.

(13) NHỮNG ĐẶC QUYỀN NÀO CHÚA ĐÃ BAN CHO MỖI CHÚNG TA?

mà đã được ban cho chúng ta những lời hứa vô cùng lớn lao và quý giá, rằng nhờ những điều này, bạn có thể là những

người dự phần vào bản chất thiêng liêng, thoát khỏi sự băng hoại trên thế giới nhờ dục vọng. (2 Phi-e-rơ 1: 4)

(14) MÓN QUÀ NÀO CÓ HAI PHẦN ĐƯỢC BAN TẶNG TỪ MÁU CỦA CHÚA, BẰNG SỰ DUNG THỨ CỦA CHÚA, ĐÃ MANG ĐẾN CHÚNG TA SỰ ĐÚNG ĐẮN?

Trong Ngài, chúng ta có sự cứu chuộc nhờ huyết Ngài, sự tha thứ tội lỗi, tùy theo sự phong phú của ân điển Ngài (Ê-phê-sô 1: 7)

A-đam khi chưa phạm tội có thể tạo nên bản- tánh công-bình bằng cách vâng-giữ luật-pháp Đức Chúa Trời. Nhưng A-đam không làm được điều này. Vì có tội-lỗi của ông nên bản-tánh của chúng ta là vấp-phạm và không thể nào tự làm mình trở nên công-bình được. Chúng ta vốn là tội-lỗi, ô-úế nên chúng ta không thể nào vâng-giữ hoàn-toàn luật-pháp thánh được. Tự mình chúng ta không có được sự công-bình để nhờ đó làm trọn mọi điều- kiện của luật-pháp Đức Chúa Trời. Nhưng Đức Chúa Jêsus đã mở một lối thoát cho chúng ta. Ngài sống trên thế-gian giữa những thử-thách và cám- dỗ như chúng ta phải *gặp*, và Ngài đã sống một đời sống vô-tội. Ngài đã chết cho chúng ta, hiện nay đang thỉnh-mời để mang lấy tội-lỗi cho ta và ban cho ta sự công-bình. Nếu bạn tự hiến mình cho Ngài và tiếp-nhận Ngài là Đấng Cứu-Thế mình, thì dầu bạn có tội-lỗi đầy-dẫy thế nào mặc lòng, Ngài cũng lấy sự công-bình Ngài mà khoác lên cho bạn. Bản-tánh của Chúa sẽ thay-thế bản-tánh của bạn và bạn sẽ

được tiếp-đón trước mặt Đức Chúa Trời như bạn chưa hề phạm-tội bao giờ cả.

(15) SAU KHI CHÚNG TA ĐƯỢC TÁI SINH TRONG CHÚA, CHÚNG TA SẼ TIẾP TỤC LƯU TRÚ VÀ LỚN LÊN NHƯ THẾ NÀO?

Tôi đã bị đóng đinh với Đấng Christ; không còn là tôi sống nữa, nhưng là Đấng Christ sống trong tôi; và cuộc sống mà bây giờ tôi đang sống trong xác thịt, tôi sống bởi đức tin nơi Con Đức Chúa Trời, Đấng đã yêu tôi và hiến chính Ngài vì tôi. (Ga-la-ti 2:20)

Hơn nữa, Chúa Jêsus thay-đổi lòng bạn. Ngài sẽ bởi đức-tin mà ngự vào lòng bạn. Bạn cần phải duy-trì sự liên-quan này với Đấng Christ bằng đức-tin và bằng cách dâng-hiến ý-chí bạn cho Ngài thôi. Hễ khi nào bạn còn làm vậy, Ngài sẽ hành — động trong bạn để bạn vừa muốn vừa làm theo ý tốt- đẹp của Ngài. Như thế bạn có thể nói; “Tôi sống, không phải là tôi sống nữa, nhưng Đấng Christ sống trong tôi: nay tôi còn sống trong xác thịt, ấy là tôi sống trong đức-tin của Con Đức Chúa Trời, là Đấng đã yêu tôi, và đã phó chính mình Ngài vì tôi.” Ga-la-ti 2:20. Vì vậy mà Đức Chúa Jêsus phán cùng môn-đồ Ngài rằng: “Ấy chẳng phải tự các con nói đâu, song là Thánh-Linh của cha các con sẽ từ trong lòng các người nói ra.” Ma-thi-ơ 10:20. Bây giờ với sự hành-động của Đấng Christ ở trong bạn, bạn sẽ biểu-lộ chính tình — thần và làm chính việc thiện như Chúa đã làm tức việc công-bình và vâng-phục vậy.

Xét như thế, ta thấy trong ta không có gì để khoe-khoang cả. Ta không có cái gì để tự-tôn. Mọi hy-vọng duy-nhứt của chúng ta đặt trong sự công- bình mà Đấng Christ đã ban cho, và trong việc làm mà Đức Thánh-Linh hành-động trong chúng ta và qua chúng ta vậy.

(16) CÂU NÓI NÀO TRONG PHẦN NÀY PHÁT GIÁC RẰNG SỰ TIN CẬY KHÁC VỚI NIỀM TIN?

Bạn tin rằng có một Chúa. Bạn làm tốt. Ngay cả những con quỷ cũng tin - và run sợ! (Gia-cơ 2:19)

Khi nói đến đức-tin, tâm-trí ta phải mang lấy sự phân-biệt rõ-ràng này là: có một thứ tin tưởng khác hẳn với đức-tin. Sự thực-hữu và quyền-năng của Đức Chúa Trời, lẽ thật của lời Ngài là những chứng-cớ mà Sa-tan cùng cả qui-sứ nó *cũng* không thể nào chối-cải được. Kinh-Thánh nói rằng: “ma- quỷ cũng tin như vậy và run-sợ”; — Gia-cơ 2:19 — nhưng đó không phải là đức-tin. Đức-tin không phải chỉ tin nơi Lời Chúa nhưng là sự đầu-phục ý muốn Ngài, là sự hiến-dâng trọn-vẹn tấm lòng cho Chúa cùng đặt mọi tình-cảm trên Ngài. Đó là đức-tin — đức-tin hành động bởi tình-yêu và luyện-sạch linh-hồn. Chính nhờ đức-tin này mà tấm lòng được đổi mới trong hình-ảnh Đức Chúa Trời. Tấm lòng chưa ở trong trạng-thái đổi mới không phục luật-pháp của Đức Chúa Trời, cũng không thể phục được, nay lại vui thích theo điều- răn thánh của Ngài như tác-giả Thi — thiên reo lên rằng: “Tôi yêu-mến luật-pháp Chúa biết bao! Trọn ngày tôi suy-gẫm luật-pháp ấy!” Thi-thiên

119:97. Bảy giờ sự công-bình của luật-pháp được trọn trong chúng ta “là kẻ chẳng noi theo xác- thịt, nhưng noi theo Thánh-Linh.” Rô-ma 8:1.

(17) MẤT BAO LÂU ĐỂ CHÚA TIẾP TỤC KIÊN NHẪN RÈN LUYỆN NHÂN CÁCH CỦA CHÚNG TA?

... Tin chắc điều này chính là Đấng đã bắt đầu công việc tốt lành trong bạn, sẽ hoàn thành nó cho đến ngày của Chúa Giê Su Ky Tô; (Phi-líp 1: 6)

Có những người học biết lòng bác-ái đầy thứ- tha của Đấng Christ và thật lòng ham-muốn được trở nên con-cái của Đức Chúa Trời, dầu vậy họ nhận thấy sự bất-toàn của bản-tánh mình, còn đời sống thì kém khuyết, nên họ nghi-ngờ không biết lòng họ đã được đổi mới bởi Đức Thánh — Linh chưa. Với những người ấy tôi muốn nhấn rằng: Chớ hề ngã lòng chúng ta sẽ thường phải quì xuống dưới bệ chân Chúa và khóc-lóc kêu than vì có những kém-khuyết và lỗi-làm của chúng ta, nhưng chúng ta không nên nản lòng. Ví dầu chúng ta có bị thua kẻ thù, chúng ta cũng không bị loại bỏ đâu và Chúa cũng không quên, không khước-từ chúng ta bao giờ. Không. Đấng Christ luôn luôn ở bên phải Đức Chúa Trời là Đấng hằng cầu thay cho chúng ta, Sứ-đồ Giăng có viết: “Ta viết cho các con những điều này, hầu cho các con khỏi phạm tội.

(18) NẾU CHÚNG TA RƠI VÀO TỘI LỖI TRONG QUÁ TRÌNH XÂY DỰNG HÌNH TƯỢNG CỦA MÌNH, LỜI HỨA TUYỆT VỜI NÀO CHÚNG TA CÓ THỂ YÊU CẦU?

Hỡi các con nhỏ của Mẹ, những điều này Mẹ viết cho con, để con không phạm tội. Và nếu có ai phạm tội, chúng ta có một Đấng Bênh vực cùng Cha, Chúa Giê Su Kỵ Tô là Đấng công bình. (1 Giăng 2: 1)

Nếu có ai phạm tội, thì chúng ta có Đấng cầu thay ở nơi Đức Chúa Cha là Đức Chúa Jêsus-Christ tức là Đấng công-bình.” 1 Giăng 2:1. Bạn cũng không nên quên lời của Đấng Christ như vậy: “Chính Cha yêu thương chúng ta.” Giăng 16:27. Ngài muốn gây dựng bạn lại trong Ngài, để thấy chính sự thánh-khiết Ngài phản-chiếu trong bạn. Nếu bạn đã hiến mình cho Chúa là Đấng đã khởi công làm những việc tốt-lành trong bạn, sẽ xúc-tiến mãi việc ấy đến ngày Đức Chúa Jêsus — Christ chúng ta trở lại. Hãy cầu-nguyện sốt-sắng hơn và tin — tưởng trọn — vẹn hơn. Khi chúng ta biết rằng không thể nào trông-cậy vào quyền-lực riêng của mình chúng ta phải trông cậy nơi quyền- năng của Đấng Cứu-Thế, và chúng ta sẽ chúc-tôn Chúa là nguồn sống của chúng ta.

(19) SAU KHI CHÚNG TA ĐƯỢC SINH RA LẦN NỮA VÀ ĐANG TRONG QUÁ TRÌNH PHÁT TRIỂN, CHÚNG TA SẼ NHẬN RA ĐIỀU GÌ?

Nhưng tất cả chúng ta đều giống như một thứ ô uế, Và mọi sự công bình của chúng ta đều giống như giẻ rách bẩn thỉu; Tất cả chúng ta đều tàn lụi như một chiếc lá, Và tội ác của chúng ta, như gió, Đã cuốn chúng ta đi. (Ê-sai 64: 6)

Bạn càng đến gần Đức Chúa Jêsus bao nhiêu, càng thấy mình tội-lỗi bấy nhiêu, vì thị-giác thiêng- liêng của bạn sẽ sáng-tỏ hơn và mọi sự bất-toàn sẽ lộ ra rõ-rệt để tương-phản với sự toàn-vẹn của bản-tánh Ngài. Đó là chứng-cứ tỏ rõ sự quỵên-rủ của Sa-tan đã hết hiệu-lực rồi, và ảnh-hưởng vô cùng linh-hoạt của Đức Thánh-Linh đang vùng dậy trong lòng bạn.

Tình yêu thâm-thúy đối với Đức Chúa Jêsus không thể ở trong tâm lòng không nhìn biết chính tội-lỗi của mình. Linh-hồn được biến-đổi bởi ân- điển của Đấng Christ ca — ngời bản — tánh thiên- thượng của Ngài; nhưng nếu chúng ta không thấy chính sự đòi-bại của mình, đó là bằng chứng rõ- ràng rằng chúng ta chưa trông thấy sự toàn-thiện toàn-mỹ của Đấng Christ.

Chúng ta càng ít đề — cao mình thì càng ưa- chuộng sự trong-sạch tuyệt-đối và lòng bác-ái của Đấng Cứu-Thế mình. Sự nhìn thấy tội—lỗi mình thúc-đẩy chúng ta, đến cùng Chúa là Đấng có thể tha tội cho chúng ta, và khi linh-hồn nhận thấy tình-trạng tuyệt — vọng của mình kêu-cầu Chúa, Ngài sẽ tự bày tỏ trong quyền-năng Ngài. Chúng ta càng bị thúc-đẩy đến cùng Chúa và lời Ngài vì cảm thấy sự thiếu — thốn của mình thì chúng ta càng thấy rõ bản-tánh của Ngài, càng phản-chiếu hình-ảnh Ngài trọn-vẹn hơn.

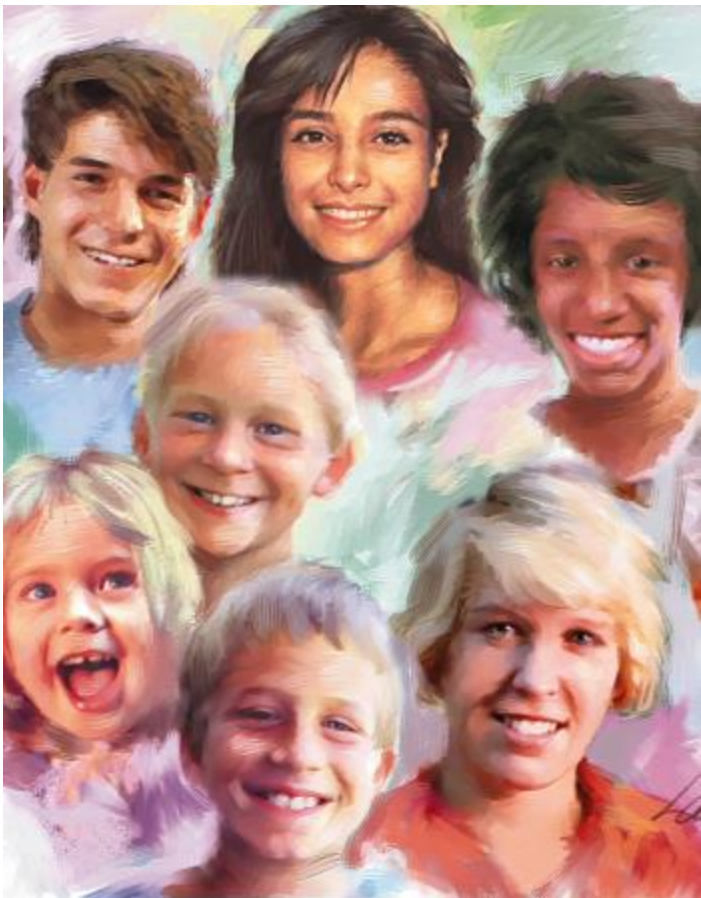
Nhờ ân điển của Ngài, tôi chọn bước đi trong bước chân của Đấng Christ và theo Ngài với tư cách là Chúa và là Chủ của đời tôi.

Khoanh tròn Có Chưa quyết định

Lời cầu nguyện của tôi là hoa trái của Thánh Linh Ngài sẽ được nhìn thấy trong tôi để tôi có thể phản ánh đức tính công bình và thánh khiết của Ngài.

Khoanh tròn Có Chưa quyết định

[illegible]

Bài 9

Phát triển tâm linh

(1) LÀ NHỮNG ĐỨA TRẺ MỚI SINH RA TRONG CHÚA, CHÚNG TA NÊN CÓ KHAO KHÁT GÌ ĐỂ MỐI QUAN HỆ VỚI CHÚA CÓ THỂ PHÁT TRIỂN?

... Như những đứa trẻ sơ sinh, hãy khao khát dòng sữa tinh khiết của lời dạy, để nhờ đó con có thể lớn lên, (1 Phi-e-rơ 2: 2)

KINH-THÁNH ví sự thay-đổi tâm hồn để trở nên con — cái Đức Chúa Trời như một sự sanh-nở. Việc ấy cũng được so — sánh với hột giống nảy mầm trên mảnh đất của người làm vườn. Những người mới trở lại đạo cũng giống như vậy. Họ chẳng khác nào “những

đưa trẻ mới sanh”, để “lớn lên” để được tâm thức vóc-giạc trọn-vẹn của Đấng Christ. 1 Phi-e-rơ 2:2; Ê-phê-sô 4:13. Họ cũng như hạt giống gieo trên cánh đồng, phải lớn lên và đơm bông kết trái. Tiên-tri Ê-sai nói rằng: “Họ sẽ được gọi là cây của sự công-bình, là cây Giê-hô-va đã trồng để được vinh-hiễn.” Ê-sai 61:3. Những ví-dụ này được rút từ thiên-nhiên để giúp chúng ta hiểu rõ hơn những chân-lý nhiệm-mầu của đời sống thiêng-liêng.

Hết thảy sự khôn-ngan và khéo-léo của con người cũng không thể nào tạo nên sự sống cho một vật rất nhỏ trong vạn-vật được. Cây — cỏ và thú- vật sống được là nhờ sự sống của Đức Chúa Trời ban ra cho chúng. Cũng một thể ấy, nhờ sự sống từ Đức Chúa Trời ban ra mà lòng người mới có được sự sống thiêng-liêng. Nếu một người không được “sanh lại từ trên cao”, người không thể nào dự phần được vào sự sống mà Đấng Christ đã xuống thế để ban-bố ra.

(2) TẠI SAO CHÚNG TA KHÔNG THỂ TỰ MÌNH PHÁT TRIỂN TÂM LINH?

Nhưng con người không nhận được những điều của Thánh Linh Đức Chúa Trời, vì họ là sự ngu ngốc đối với Ngài; Ngài cũng không thể biết họ, bởi vì họ là người sáng suốt về mặt tâm linh. (1 Cô-rinh-tô 2:14)

Sống thế nào, lớn lên cũng thế ấy. Chính Đức Chúa Trời làm cho nụ nở hoa và hoa biến thành trái. Cũng chính quyền-năng của Ngài đã làm cho hạt giống nảy mầm và phát-triển “đầu là

cây, kể là bông, đoạn bông kết thành hột.” Mác 4:28. Tiên- tri Ô-sê nói về dân Y-sơ-ra-ên rằng: “Nó trổ hoa như bông huệ”. Chúng nó sẽ tỉnh lại như cây lúa. Chúng nó sẽ trổ hoa như cây nho.” Ô-sê 14:5,7. Đức Chúa Jêsus cũng khuyên-giục chúng ta nên “xem hoa huệ mọc lên như thế nào.” Lu-ca 12:27. Cây- cối và hoa cỏ mọc lên không phải nhờ nơi sự lo- lắng, bòn-chôn và sức cố-gắng của chúng, nhưng bởi tiếp-nhận những cái mà Đức Chúa Trời đã cung-cấp để có lợi cho chúng. Một hài-nhi không phải bởi sự lo-lắng hoặc sức-lực riêng của nó mà lớn lên. Chính bạn cũng không thể nào trông-cậy vào sự lo-toàn và gắng sức của mình mà có được sự lớn lên trong mặt thiêng-liêng.

(3) ĐÂU LÀ HAI NGUỒN NUÔI DƯỠNG CẦN THIẾT CHO MỘT CÁI CÂY PHÁT TRIỂN VÀ ĐƯỢC KÍ HIỆU TRONG PHIÊN BẢN NÀY ĐỂ THỂ HIỆN SỰ ẢNH HƯỞNG CỦA CHÚA ĐẾN VIỆC PHÁT TRIỂN TÂM LINH?

*Vì CHÚA, Đức Chúa Trời là mặt trời và lá chắn; CHÚA sẽ ban ân điển và vinh quang; Sẽ chẳng có điều gì tốt đẹp mà Ngài sẽ giữ lại khỏi những kẻ bước đi ngay thẳng. (Thi-thiên 84:11)
Tôi sẽ giống như sừng cho Israel; Nó sẽ phát triển như hoa huệ, Và dài rễ như Liban. (Ô-sê 14: 5)*

Cây-cỏ và con trẻ thụ-nhận những sự vật quanh chúng đã được tạo nên để phục-vụ cho chúng như: không-khí, ánh-nắng và lương-thực. Những món quà nhưng không này của thiên-nhiên đã

sanh lợi cho con trẻ và cây- côi thế nào, thì Đấng Christ cũng đối với những ai trông — cây nơi Ngài một thế ấy. Ngài là “sự sáng đời đời”, là “mặt trời và cái khiên của họ”, Ê-sai 60.19; Thi-thiên 84:11. Chúa sẽ như là “sương móc cho dân Y-sơ-ra-ên “. Ngài sẽ như “mưa trên cỏ mới phát” Ô-sê 14:5; Thi-thiên 72:6. Ngài là nước sông, là “bánh từ trên trời giáng xuống, ban sự sống cho thế-gian.” Giăng 6:33.

Món quà vô giá mà Đức Chúa Trời ban cho thế-gian là Con Ngài, đã bao-trùm thế-gian bằng ân-diễn cũng thực-hữu như không-khí vận — hành quanh địa-cầu vậy. Mọi ai muốn hấp-thụ không- khí làm cho sống này sẽ sống và lớn lên theo tâm-thức vóc-giác trọn- vẹn của Đấng Christ.

Như hoa thường xoay hướng về mặt trời, nhờ tia sáng kia mà được nảy-nở tươi — thắm và cân — đối, chúng ta cũng cần phải hướng lòng về Mặt Trời Công-Bình, để luồng sáng thiêng-thượng chiếu giọi trên ta, hầu cho bản - tánh của chúng ta sẽ được phát — triển như bản — tánh của Đấng Christ.

(4) LÀM THẾ NÀO CHÚNG TA CÓ THỂ LỚN LÊN TRONG THẾ GIỚI CỦA CHÚA VÀ LÀ MỘT NGƯỜI MANG ĐẾN NHỮNG KẾT QUẢ TỐT ĐẸP?

"Tôi là cây nho và bạn là những nhánh của cây nho. Ai ở trong Ta, và Ta ở trong người ấy, thì sinh nhiều trái; vì không có Tôi, bạn không thể làm gì. (Giăng 15: 5)

Đức Chúa Jêsus cũng giảng-dạy như thế khi Ngài phán rằng: Hãy cứ ở trong

Ta thì Ta sẽ ở trong các con. Như nhánh nho, nếu không dính vào gốc nho, thì không tự mình kết-quả được, cùng một lẽ ấy, nếu các con chẳng cứ ở trong Ta, thì cũng chẳng kết-quả được. Vì ngoài Ta, các con chẳng làm chi được.” Giăng 15:4,5.

(5) WHO IS OUR SOURCE OF FAITH AND HOW DOES IT GROW DURING THE COURSE OF OUR CHRISTIAN EXPERIENCE?

nhìn vào Chúa Giê-xu, tác giả và người hoàn tất đức tin của chúng ta, Đấng vì niềm vui được đặt trước Ngài mà chịu đựng thập tự giá, coi thường sự xấu hổ, và đã ngồi xuống bên hữu ngai Đức Chúa Trời. (Hê-bơ-rơ 12: 2)

Có nhiều người lại tin rằng họ phải tự mình lo một phần trong công-việc này. Họ đã tin Đấng Christ trong việc tha-tội, nay lại gắng sức để sống theo đường ngay lẽ phải. Nhưng mọi cố-gắng như vậy chỉ đưa đến thất-bại mà thôi. Đức Chúa Jêsus đã phán: “Ngoài Ta, các con chẳng làm gì được.” Sự lớn khôn của chúng ta trong ân-điển, sự vui-mừng, sự lợi-ích của ta thấy đều trông-cậy vào sự hiệp nhứt với Đấng Christ. Chính do sự thông- công với Ngài từng ngày, từng giờ, cũng do sự nương — náu trong Ngài mà chúng ta được khôn-lớn trong ân-điển. Đức Chúa Jêsus không phải chỉ là cội-rễ, mà cũng là cuối-cùng của đức-tin chúng ta. Lúc nào cũng phải có Chúa trước hết và sau hết mọi sự. Ngài ở với chúng ta không phải chỉ có đầu và cuối đoạn đường đời, nhưng lại ở trong mọi bước đi nữa. Đa-vít đã nói: “Tôi hằng để Đức Giê-hô-va đứng ở trước mặt tôi; tôi chẳng hề bị

rung-động, vì Ngài ở bên hữu tôi.” Thi-thiên 16:8.

(6) LÀM THẾ NÀO ĐỂ CHÚNG TA CÓ THỂ TIẾP TỤC Ở BÊN TRONG THIÊN CHÚA?

Vì vậy, bạn đã tiếp nhận Đấng Christ là Chúa Giê-xu, thì hãy bước đi trong Ngài, cảm rỗi và xây dựng trong Ngài và thiết lập đức tin như bạn đã được dạy dỗ, hãy dâng tràn trong đó sự tạ ơn. (Cô-lô-se 2: 6-7)

Bạn có thể hỏi: “Làm thế nào tôi nương-náu trong Đấng Christ được? Cũng y như cách bạn tiếp-nhận Ngài ở buổi ban đầu vậy. “Anh em đã nhận Đức Chúa Jê-sus-Christ thế nào, thì hãy bước đi trong Ngài thế ấy.” “Người công-bình của ta sẽ cậy đức-tin mà sống.” Cô-lô-se 2;6; Hê-bơ-rơ 10:38. Bạn đã dâng mình cho Đức Chúa Trời để thuộc về Chúa hoàn-toàn, để hầu việc và vâng-phục Ngài, và nhận Đức Chúa Jê-sus làm Cứu-Chúa mình. Bạn không thể nào tự chuộc lấy tội-lỗi hay biến-đổi lòng mình được, nhưng bởi dâng mình cho Chúa trọn-vẹn, bạn tin rằng Đức Chúa Trời vì Đức Chúa Jê-sus-Christ mà làm mọi điều đó cho bạn. Bởi *đức- tin* mà bạn thuộc về Đấng Christ, cũng bởi đức- tin mà bạn lớn khôn trong Ngài. Bạn *hiến-dâng* hết thảy—tâm lòng, ý-chí, sự phục-vụ—hiến bạn trọn- vẹn cho Ngài để vâng-phục theo mọi điều-kiện của Ngài; rồi bạn phải nhận hết thảy — Đấng Christ, sự trọn-lành của nguồn ơn để ghi chặt trong lòng, để làm nguồn năng, sự công-bình và là nguồn cứu- trợ đời-đời cho bạn — tức để nhờ Ngài ban cho bạn đủ sức để vâng-phục Ngài vậy.

(7) TẠI SAO VIỆC TÌM KIẾM CHÚA VÀ SỰ THÔNG THÁI CỦA NGÀY TRONG CUỘC ĐỜI CHÚNG TA KHI BẮT ĐẦU MỘT NGÀY VÔ CÙNG QUAN TRỌNG?

Tôi yêu những người yêu tôi, Và những ai tìm kiếm tôi siêng năng sẽ tìm thấy tôi. (Châm ngôn 8:17)

Buổi sáng sớm hãy hiến mình cho Chúa; đó là điều bạn phải lo làm trước nhất. Bạn hãy cầu- nguyện như vậy: “Đức Chúa Trời ôi! xin nhận con như là vật sở-hữu Ngài. Con xin dâng mọi chương- trình hoạt-động của con nơi chân Ngài. Xin Chúa ngày nay cứ dùng con trong công-việc Ngài. Nguyện Chúa ở với con và mọi công-việc của con đều sẽ được thực — hiện trong Chúa.” Đây phải là công việc hằng ngày. Mỗi buổi sáng hãy hiến-dâng mình cho Chúa trong ngày ấy. Hãy dâng mọi kế-hoạch cho Chúa để thực-hiện hoặc xóa bỏ tùy theo sự an-bài mà Ngài sẽ chỉ-định. Bằng cách ấy mỗi ngày bạn có thể hiến mình trong tay Chúa, và đời sống bạn càng ngày càng được nhào — nặn theo hình-ảnh của Đấng Christ.

(8) CÁCH ĐỂ MANG LẠI BÌNH YÊN TRONG TRÁI TIM CHÚNG TA LÀ GÌ?

Bạn sẽ giữ người ấy trong sự bình an hoàn hảo, Tâm trí của ai ở trên Bạn, Bởi vì người ấy tin cậy nơi Bạn. Hãy tin cậy nơi CHÚA mãi mãi, Vì trong YAH, CHÚA là sức mạnh đời đời. (Ê-sai 26: 3-4)

Nhưng tất cả chúng ta, với khuôn mặt lộ ra, trông như trong gương là vinh quang của Chúa, đang được biến đổi thành cùng một hình ảnh từ vinh quang đến vinh quang, giống như bởi Thánh Linh của Chúa. (2 Cô-rinh-tô 3:18)

Đời sống trong Đức Chúa Jesus là đời sống đầy thanh-tĩnh, Có thể bạn không có cái cảm-giác xao-động khoái-trá; nhưng phải là một niềm trông — cậy bền-vững và thơ-thái. Niềm hy-vọng của bạn không phải tự đặt trong chính cá-nhân bạn, mà là trong Đấng Christ. Sự yếu-đuối của bạn đã kết-hợp với năng-lực của Chúa, sự ngu-dốt của bạn được ở trong sự khôn-ngon của Ngài, sự mỏng-mạnh của bạn đã kết chặt trong nguồn năng bền- vững của Ngài rồi. Vì có đó, bạn không nên tự nhìn lấy mình, không nên để tâm-trí lo việc riêng của mình mà phải nhìn lên Đấng Christ. Tư-tưởng của bạn phải đặt trên lòng bác-ái, trên nét mỹ-lệ và trọn-lành của bản-tánh Ngài. Đấng Christ trong sự hy-sinh, Đấng Christ trong sự khiêm-nhường, Đấng Christ trong sự trong-sạch và thánh-khiết, Đấng Christ trong tình yêu vô-đôi—phải là những đề-tài cho linh-hồn chiêm-ngưỡng. Chính bởi yêu-mến Ngài, noi gương Ngài và hoàn-toàn trông-cậy Ngài mà bạn được biến-đổi theo hình-ảnh Ngài vậy.

(9) CHÚA ĐÃ GỬI LỜI CHÀO ĐÓN NÀO ĐẾN NHÂN LOẠI?

Hỡi tất cả những ai lao động và nặng nhọc, hãy đến với Ta, và Ta sẽ cho các ngươi được yên nghỉ. (Ma-thi-ơ 11:28)

Đức Chúa Jêsus phán: ” Hãy ở trong Ta “Những lời nói này có ngụ-ý một sự yên-nghĩ, vững- vàng và tin-cậy. Lại nữa, Chúa khuyên-mời chúng ta: “Hãy đến cùng Ta, Ta sẽ cho các con được yên- nghỉ.” Ma-thi-ơ 21:28. Tác-giả Thi-thiên cũng bày- tỏ một ý ấy qua những lời này: “Hãy yên-tĩnh trước mặt Đức Giê-hô-va, và chờ-đợi Ngài.” Thi — thiên 37:7. Ê-sai quả-quyết: “Các ngươi sẽ được rồi, là trở lại và yên-nghỉ”. Ê-sai 30:15. Sự yên-nghỉ ấy không tìm thấy trong sự bất-động, vì lời khuyên- nài của Đấng Cứu-Thế đến lời hứa yên-nghỉ kết chặt với lời kêu — gọi làm việc: “Hãy gánh lấy ách của Ta... thì linh-hồn các con sẽ được yên- nghỉ.” Ma-thi-ơ 11:29. Người nào yên-nghỉ trọn- vẹn trong Đấng Christ sẽ vô-cùng hăng — hái và linh-hoạt làm việc Chúa.

(10) BA CÁCH NÀO MÀ NHỮNG CON QUỶ SANTA ĐÃ NGĂN CHẶN CHÚNG TA KHỎI VIỆC GẶP GỠ VÀ HÒA HỢP VỚI CHÚA?

và sự quan tâm của thế giới này, sự giả dối của sự giàu sang, và những ham muốn về những thứ khác xâm nhập vào lời nói, và nó trở nên không thể tiếp thu được. (Mác 4:19)

Khi tinh-thần cứ chăm về mình, tức là-bỏ Đấng Christ là nguồn-gốc của sức-lực và sự sống. Vì có đó Sa-tan luôn luôn cố-gắng làm cho người ta không còn chú-ý đến Đấng Christ nữa, và làm trở-ngại sự liên-kết và thông công của họ với Chúa. Những khoái-lạc ở đời, lo-lắng về việc mưu-sinh cùng những ưu-tư

phiền-muộn, những lỗi-lầm của kẻ khác, cả những lỗi-lầm và kém-khuyết của mình nữa. là những điểm mà Sa-tân cố gây ra để người ta không còn tập-trung tư-tưởng đến Chúa nữa. Đừng để bị mắc bẫy của ma-quỉ.

(11) CHÚNG TA CÓ THỂ BIẾT RẰNG CHÚNG TA SẼ AN YÊN TRONG CUỘC SỐNG VÌ CHÚNG TA CÓ MỘT CUỘC ĐỜI BẤT DIỆT NHƯ THẾ NÀO?

Ai có Con, thì có sự sống; Ai không có Con Đức Chúa Trời, thì không có sự sống. Những điều này tôi đã viết cho những người tin vào danh của Con Đức Chúa Trời, để bạn có thể biết rằng bạn có sự sống đời đời, và bạn có thể tiếp tục tin vào danh của Con Đức Chúa Trời. (1 Giăng 5: 12-13)

Có nhiều người thành-tâm thật ý, ước-ao được sống cho Đức Chúa Trời, nhưng cũng thường bị ma-quỉ lèo-lái để chú ý vào lỗi-lầm và yếu-đuối của mình, hầu phân-rẽ họ với Đấng Christ để nó toàn thắng. Chớ đặt mình làm trung — tâm của vũ-trụ và cứ mãi lo-âu e-sợ không biết mình có được cứu hay không. Mọi điều ấy chỉ làm cho linh-hồn ta lìa khỏi Nguồn năng của mình thôi. Hãy giao-phó linh-hồn bạn cho Chúa gìn- giữ và vững tin nơi Ngài. Hãy nói và suy-tưởng về Đấng Christ. Hãy để cái tôi biến mất trong Ngài. Hãy gạt-bỏ sự nghi-ngờ và đánh tan lòng lo sợ của bạn đi. Hãy cùng với sứ-đồ Phao-lô mà nói rằng: “Tôi sống, không phải là tôi sống nữa, nhưng Đấng Christ sống trong tôi: nay tôi còn sống trong xác-

thịt, ấy là tôi sống trong đức-tin của Con Đức Chúa Trời, là Đấng đã yêu tôi, và phó chính mình Ngài vì tôi.” Ga-la-ti 2:20. Hãy an-nghỉ trong Đức Chúa Trời. Ngài có thể giữ trọn mọi sự mà bạn giao- phó cho Ngài. Nếu bạn tự đặt trọn mình vào bàn tay Chúa, Ngài sẽ nhờ Đấng yêu-thương đưa bạn đến đắc-thắng vẹn-toàn.

(12) ĐIỀU GÌ SẼ XẢY RA MỘT KHI ĐIỀU ĐÚNG ĐẮN CHUYỂN HƯỚNG THÀNH NHỮNG TỘI LỖI?

“Nhưng khi một người công bình quay lưng lại với sự công bình của mình mà phạm tội ác, và làm theo mọi điều ghê tởm mà kẻ gian ác làm, thì người ấy có được sống không? Tất cả những công bình mà ông đã làm sẽ không được nhớ đến; vì sự bất trung mà anh ta phạm tội và tội lỗi anh ta đã phạm, vì chúng, anh ta sẽ chết. (Ê-xê-chi-ên 18:24)

Khi Đấng Christ mang lấy bản chất của con người vào Ngài, Chúa đã kết chặt loài người vào với Ngài bởi mối dây yêu-thương không một sức- lực nào có thể bứt đứt được, chỉ trừ con người không muốn ở trong Ngài thôi. Sa-tan luôn luôn dụ-dỗ chúng ta để bứt bỏ sợi dây kia, để chúng ta phân-rẽ hấn với Đức Chúa Trời. Đây là điểm mà chúng ta cần lưu-ý, tranh-đấu, khẩn-cầu để không còn bất-cứ điều gì có thể làm cho chúng ta *chọn* một chủ khác, vì chúng ta có trọn quyền hành-động trên vấn-đề này. Chúng ta hãy chăm nhìn lên Đấng Christ thì Ngài sẽ gìn — giữ chúng ta. Chỉ nhìn lên Đức Chúa Jêsus thì ta được

an- toàn. Không có cái gì có thể kéo chúng ta ra khỏi bàn tay Chúa. Luôn luôn ngắm trông Chúa, chúng ta sẽ “hóa nên cùng một ảnh-tượng Ngài, từ vinh-hiễn qua vinh-hiễn, như bởi Ngài, là Thánh- Linh.” 2 Cô-rinh-tô 3:18.

(13) KHI CHÚNG TA NGHE TIẾNG GỌI CỦA CHÚA, CHÚNG TA SẼ TÌM CHÚA NHƯ THẾ NÀO?

Và bạn sẽ tìm kiếm Ta và tìm thấy Ta, khi bạn tìm kiếm Ta với tất cả trái tim của bạn. (Giê-rê-mi 29:13)

Các môn-đồ đầu-tiên trở nên giống như Chúa là bằng cách ấy. Khi họ nghe lời của Đức Chúa Jêsus, họ cảm thấy cần đến Ngài. Họ tìm — kiếm, gặp được, và theo Ngài. Họ cũng ở chung với Chúa trong nhà, nơi bàn tiệc, trong phòng riêng cũng như ngoài đồng. Họ theo Ngài như học trò theo thầy, hằng ngày thu-nhận những bài học lẽ-thật thánh — khiết được thốt ra từ miệng Chúa. Họ ngưỡng-vọng Chúa như tôi-tớ đối với chủ, để học- hỏi nhiệm-vụ họ phải thi-hành. Các môn-đồ xưa cũng chỉ là người “yếu-đuối như chúng ta”, Gia-cơ 5:17. Họ cũng phải tranh-đấu với tội-lỗi y như chúng ta ngày nay. Để sống cuộc đời nên thánh, họ cũng cần ân-điễn Chúa như chúng ta vậy.

(14) CÂU NÀO TRONG VĂN BẢN CŨNG CHO THẤY NGƯỜI ĐÀN ÔNG TRONG ĐỨC CHÚA CŨNG TRẢI QUA CÁM DỖ?

Vì điều tốt tôi muốn làm, tôi không làm; nhưng điều ác tôi sẽ không làm, mà tôi thực hành. (Rô-ma 7:19)

Chính sứ-đô Giăng, người rất được yêu-quí và là người phản-chiếu hình-ảnh của Đấng Cứu-Thế trọn-vẹn nhứt, không phải tự-nhiên mà được cá- tánh đáng chuộng ấy. Ông vốn là người nóng-nảy, háo-thắng, kiêu-căng và rất hung-dữ một khi bị tổn- thương. Nhưng khi bản-tánh của Đấng Thánh đã bày-tỏ trong ông, ông tự nhìn thấy sự kém-khuyết của mình nên rất hổ-thẹn. Sức-lực và kiên-nhẫn, quyền-năng và mềm-mại, oai-nghi và dịu-dàng là những nét ông ngắm xem mỗi ngày trong Con Đức Chúa Trời làm cho tâm-hồn ông đầy mến-phục và ưu-ái. Lòng ông càng ngày càng hướng về Chúa hơn cho đến khi ông không còn nhìn thấy cái “tôi” nữa mà chỉ thấy tình bác-ái sâu rộng của Chúa mình thôi. Tánh hay chống-cự, sự háo-thắng, nông-nổi đều qui-phục dưới quyền-năng nhào-nặn của Đấng Christ. Tấm lòng của ông nhờ quyền-phép tái-sanh của Đấng Christ mà đổi mới. Năng-lực của tình yêu Đấng Christ đã cải-hóa cá-tánh của ông. Đó là kết-quả hẳn-nhiên của việc liên-kết với Đấng Christ. Khi Đấng Christ ngự vào lòng ông, cả bản-chất của ông đều thay-đổi. Thánh-Linh của Đấng Christ, tình yêu của Ngài làm lắng-dịu lòng ông, chiếm lấy linh-hồn, nâng cao tư-tưởng và khát-vọng của ông hướng về Đức Chúa Trời và thiên-đàng.

(15) LỜI HỨA TUYỆT VỜI CỦA CHÚA GIÊSU ĐÃ ĐỂ LẠI CHO NHỮNG NGƯỜI THEO MÌNH KHI NGÀY LÊN THIÊN ĐÀNG?

Dạy chúng tuân theo mọi điều ta đã truyền cho các ngươi; và lo, tôi luôn ở bên bạn, kể cả cho đến cuối thời đại. " Amen. (Ma-thi-ơ 28:20)

Sau khi Chúa thăng-thiên, các môn-đồ thấy như Chúa vẫn còn ở với họ. Sự hiện-diện ấy quá rõ-rệt, đầy tình yêu và bác — ái. Đức Chúa Jêsus, Đấng Cứu-Thế, là Đấng đã từng bước đi, từng nói chuyện, từng cầu-nguyện với họ, là Đấng đã thốt ra lời an-ủi cùng nêu hy-vọng cho lòng họ, đã được cất khỏi họ mà lên thiên — đàng trong khi miệng Ngài vẫn còn thốt ra sứ — mạng bình — an. Trong khi đám mây thiên-sứ vây phủ tiếp-rước Ngài, lời Chúa còn vang lại tai các môn-đồ: “Này, Ta thường ở cùng các con luôn cho đến tận-thế.” Ma — thi — ơ 28:20. Ngài vẫn giữ hình-thể của loài người mà lên trời. Các môn-đồ biết rằng Ngài đã ở trước ngôi Đức Chúa Cha rồi, nhưng vẫn còn là Bạn thiết và là Cứu-Chúa của họ; rằng tình-cảm sâu-xa của Ngài không hề thay-đổi và Ngài vẫn còn kể như mình đang ở giữa vòng nhân — loại đầy khổ-đau. Ngài đem công-lao huyết-báu của Ngài mà dâng Đức Chúa Cha, chỉ cho Cha xem vết-tích còn lưu lại trên bàn tay, bàn chân như là ký-ức của cái giá mà Ngài phải trả để cứu-chuộc nhân-loại. Họ biết rằng Ngài lên trời để chuẩn-bị chỗ ở cho họ, và chắc-chắn Ngài sẽ trở lại đem họ đi với Ngài.

(16) LÀM THẾ NÀO MÀ CHÚA LUÔN Ở TRONG TIM CỦA NGƯỜI THEO ĐẠO?

Và tôi sẽ cầu nguyện Cha, và Ngài sẽ ban cho bạn một Đấng trợ giúp khác, để Ngài ở với bạn mãi mãi— (Giăng 14:16)

Họ kính-cẩn quì xuống cầu-nguyện, nhắc lại lời bảo-đảm của Chúa: “Điều

chỉ các con sẽ cầu xin nơi Cha, thì Ngài sẽ nhơn danh Ta mà ban cho các con. Đến bây giờ mà các con chưa từng nhơn-danh Ta mà cầu xin điều chi hết. Hãy cầu xin đi, các con sẽ được, hầu cho sự vui-mừng các con được trọn-vẹn.”
Giăng 16:23,24. Họ giờ bàn tay đức-tin càng cao hơn với lập luận mạnh — mẽ rằng: “Đức Chúa Jêsus là Đấng đã chết, và cũng đã sống *lại* nữa, Ngài đang ngự bên hữu Đức Chúa Trời, cầu-nguyện thế cho chúng ta.” Rô-ma 8:34. Đến ngày lễ Ngũ-tuần, Đấng An-ủi đến cùng họ, tức là Đấng mà Đức Chúa Jêsus đã phán rằng: “Ta đi là ích-lợi cho các con; vì nếu Ta không đi, Đấng Yên-ủi không đến cùng các con đâu; song nếu Ta đi, thì Ta sẽ sai Ngài đến.” Giăng 16:7. Kể từ đó Đấng Christ ngự luôn trong lòng con cái Ngài qua Đức Thánh-Linh. Sự liên-lạc của họ với Đức Chúa Jêsus càng gần-gũi hơn cả khi Ngài còn sống trên đất với họ. Sự sáng, tình yêu và quyền-năng của Đức Chúa Jêsus cảm-hóa để bày- tỏ ra, nên những kẻ nhìn thấy họ *đều “lấy làm lạ, lại nhận biết họ đã từng ở với Đức Chúa Jêsus.”* Công-vụ Các Sứ-đồ 4:13.

(17) KHI CHÚA CẦU NGUYỆN CHO GIÁO ĐỒ CỦA MÌNH THÌ CHÚA CŨNG ĐÃ CẦU NGUYỆN CHO AI?

“Ta không cầu nguyện cho những điều này một mình, nhưng cũng cầu nguyện cho những ai sẽ tin Ta qua lời của họ; (Ga 17:20)

Tất cả những gì Chúa đối-đãi với các môn- đồ khi xưa, Ngài cũng đối — đãi

với con — cái Ngài hôm nay thế ấy; vì trong khi cầu-nguyện với các môn-đồ lần cuối — cùng, Ngài đã phán: “Ấy chẳng những vì họ mà Con cầu — xin thôi đâu, nhưng cũng vì kẻ sẽ *nghe lời* họ mà tin đến Con nữa.” Giăng 17:20.

(18) NẾU TRONG LÒNG CHÚNG TA LUÔN CÓ CHÚA VÀ SẴN SÀNG CHIA SẺ TÌNH YÊU ĐÍCH THỰC SẼ MANG LẠI HIỆU QUẢ GÌ?

... Nhưng, nói lẽ thật trong tình yêu thương, có thể lớn lên trong mọi sự thành Đấng là đầu — Đấng Christ— (Ê-phê-sô 4:15)

Đức Chúa Jêsus đã cầu-nguyện cho chúng ta và Ngài xin rằng chúng ta có thể hiệp làm một cũng như Ngài đã hiệp làm một với Đức Chúa Cha. Thật là một sự liên-kết tuyệt — đẹp! Đấng Cứu-Thế đã tự nói về mình rằng: “Con chẳng tự mình làm việc gì được. Ấy là Cha ở trong Ta, chính Ngài làm trọn việc riêng của Ngài.” Giăng 5:19; 14:10. Như thế Đấng Christ ở trong lòng chúng ta, Ngài sẽ khiến chúng ta “vừa muốn vừa làm theo ý tốt Ngài.” Phi — líp 2:13. Chúng ta sẽ hành-động như chính Ngài hành-động. Chúng ta cũng bày-tỏ tình-thân như Chúa đã bày-tỏ. Bởi đó chúng ta cứ yêu-mến Chúa và ở trong Ngài, thì “trong mọi việc chúng ta đều được thêm lên trong Đấng làm đầu, tức là Đấng Christ.” Ê-phê- sô 4; 15

Tôi nhận ra rằng khi tôi đến với Chúa, tôi bắt đầu một quá trình trưởng thành mà Ngài hoạt động trong tôi trong suốt cuộc đời của tôi.

Khoanh tròn: Có Chưa quyết định

Trong mỗi quan hệ của tôi với Chúa, tôi không thể làm gì được: không lo lắng cũng không làm việc, điều đó sẽ giúp tôi tăng trưởng thuộc linh.

Khoanh tròn: Có Chưa quyết định

Tôi chọn làm phần của mình để tìm kiếm Ngài và đặt mình vào bầu không khí ban sự sống của Ngài để Ngài giúp tôi trưởng thành.

Khoanh tròn: Có Chưa quyết định

This image shows a blank sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

Bài 10

Công việc và Cuộc sống

(1) NHỮNG NGUYÊN TẮC NÀO CHÚA YÊU CẦU CHÚNG TA NOI THEO?

Ta ban cho các ngươi một điều răn mới, đó là các ngươi hãy yêu thương nhau; như tôi đã yêu bạn, rằng bạn cũng yêu nhau. (Giăng 13:34)

ĐỨC Chúa Trời là nguồn-gốc của sự sống, sự sáng và là niềm vui của vũ-trụ. Ôn-phước của Ngài tuôn — tràn cho loài thọ — tạo chẳng khác nào tia nắng thoát đi từ mặt trời và dòng nước cuộn chảy ra từ nguồn sự sống muôn đời. Và bất-cứ nơi nào nguồn sống của Chúa có ở trong lòng người, nó lại đổ ra cho kẻ khác với tình yêu và ân-huệ.

Niềm vui của Đấng Cứu-Thế là nâng-cao và cứu-chuộc con người tội-lỗi. Để làm việc ấy, Ngài không kể mạng sống

của Ngài là quý, nhưng sẵn- sàng mang lấy thập-tự, khinh điều sỉ-nhục. Vì vậy thiên-sứ lúc nào cũng tham-gia hoạt-động để đem nguồn hạnh-phúc cho kẻ khác. Đây cũng là niềm vui của thiên-binh. Những con người ích-kỷ cho việc phục-vụ những người đói rách, kém phẩm-trật và giai-cấp hơn mình là việc nhục-nhã; nhưng đó lại là công-việc làm của thiên sứ vô-tội. Tinh-thần hy-sinh đầy yêu-thương của Đấng Christ là tinh-thần ở trên trời và đó cũng là yếu-tố của hạnh-phúc trên thiên-đàng vậy. Kẻ theo Chúa phải có tinh-thần như vậy, và đó cũng là việc làm của họ.

Khi tình yêu của Đấng Christ ghi-tạc vào lòng người, nó như mùi hương ngào-ngạt tỏa ra không có cách nào giấu-kín được. Tất-cả những người nào tiếp-xúc với ta cũng đều cảm thấy cái ảnh-hưởng thánh khiết ấy. Tinh-thần của Đấng Christ ở trong tâm-hồn chẳng khác nào dòng suối giữa sa-mạc, tuôn chảy tưới mát và làm tươi-tỉnh mọi người nào đến gần, làm cho người sắp chết-mất ước muốn được giải khát với dòng nước sự sống ấy.

(2) TẠI SAO CHÚA ĐẾN TRÁI ĐẤT?

cũng như Con Người không đến để được phục vụ, nhưng để phục vụ, và ban mạng sống của Ngài làm giá chuộc cho nhiều người". (Ma-thi-ơ 20:28)

Tình yêu đối với Đấng Christ thể-hiện trong việc khao khát hầu việc như Ngài đã hầu việc, để đem ân-phước đến và nâng-cao nhân-loại. Tình yêu ấy sẽ đưa ta đến thương-yêu, mềm-mỏng, triêu mến loài thọ — tạo của Cha chúng ta ở trên trời.

Cuộc sống của Đấng Cứu-Thế ở trên đất không phải nhàn hạ hay sống cho cá nhân mình, nhưng Ngài phải làm việc khổ-nhọc cách nhẫn-nại, hết lòng, cố-gắng không ngừng để cứu-chuộc nhân-loại chết-mất trong tội-lỗi. Từ máng cỏ đến núi sọ, Ngài dần bước trên con đường hy-sinh, không hề tìm cách thoái-thác công-việc khó-khăn, những cuộc hành-trình khổ-nhọc, những mối lo-âu văt- và làm cho Ngài đến kiệt — quệ. Ngài nhìn-nhận: “Con-Người đã đến không phải để người ta hầu việc mình, song để mình hầu việc người ta, và phó sự sống mình làm giá chuộc nhiều người.” Ma-thi-ơ 20:28. Đây chính là mục-đích trọng-đại của đời Ngài. Mọi việc khác đều là phụ-thuộc thôi. Thức-ăn và thức-uống của Ngài chính là làm theo ý-muốn của Đức Chúa Trời và hoàn-thành công-việc của Ngài. Trong công việc làm của Ngài không hề xen lẫn “bản-ngã” và tư-lợi.

(3) KHI CHÚNG TA ĐƯỢC CHÚA BẢO HỘ, CŨNG GIỐNG NHƯ JOIN, THEO LỜI DẪN CỦA CHÚA CHÚNG TA SẼ TUYÊN THỆ NHỮNG GÌ?

Ngày hôm sau, Giảng thấy Chúa Jêsus tiến về phía mình và nói: “Kìa! Chiên Con của Đức Chúa Trời, Đấng mang tội lỗi của thế gian! (Giăng 1:29)

Vì vậy những người dự phần trong ân-diễn của Đấng Christ, sẽ sẵn-sàng để nhận bất-cứ một sự hy-sinh nào hầu cho những người khác mà Chúa đã chết thay cho rồi sẽ được chia — sót ân-tứ thiên-thượng. Họ sẵn-sàng làm bất cứ việc gì

để tạo thế- gian đẹp đẽ hơn vì họ sống trong ấy. Tinh-thần hy- sinh này là kết-quả hẳn-nhiên của một linh-hồn hoán-cải thật sự. Khi vừa tìm gặp Đức Chúa Jêsus, người ấy liền ôm-áp một hoài-bảo trong lòng là bày-tỏ cho người khác Đức Chúa Jêsus là bạn quý mà mình mới tìm gặp. Người không thể nào giấu kín lẽ-thật cứu-rỗi và làm nên thánh. Nếu chúng ta mặc lấy sự công-bình của Đấng Christ và niềm vui của Đức Thánh — Linh ngự đầy-dẫy ở trong lòng, chúng ta không thể giữ lấy sự bình-an riêng cho mình được. Nếu chúng ta đã nếm thử và thấy rằng Đức Chúa Trời là tốt lành, chúng ta chắc- chắn sẽ đi kể lại cho người khác nghe. Cũng như Phi-líp khi tìm được Đấng Cứu-Thế, chúng ta thỉnh-mời những người khác cùng đến với Ngài. Chúng ta sẽ tìm đủ mọi cách để trình-bày cho họ thấy điều khả-ái của Đức Chúa Jêsus cùng thế-giới thực-hữu ở tương-lai mà hiện nay mắt ta chưa thấy được. Chúng ta sẽ thật lòng khao-khát noi theo con đường của Chúa, cũng sẽ hết lòng mong- muốn những kẻ ở xung quanh chúng ta cùng ngắm trông “Chiên Con của Đức Chúa Trời, là Đấng cất tội-lỗi thế-gian đi.” Giăng 1:29.

(4) KẾT QUẢ CỦA VIỆC KHÔNG ÍCH KỈ LÀ GÌ?

Tâm hồn rộng rãi sẽ được giàu có, Ai tươi cũng sẽ được tươi mình. (Châm ngôn 11:25)

Những ơn-phước mà chúng ta cố-gắng đem đến cho kẻ khác cũng đổ lại trên chúng ta. Chính-mục- đích của Đức Chúa Trời là để cho chúng ta được dự phần hoạt-động trong chương-trình cứu

— rồi của Ngài. Ngài đã ban cho con người cơ-hội được dự phần vào bản-tánh thiên-thượng, để họ lại thông truyền ơn-phước cho người đồng-loại. Đây là cái vinh-dự cao-quí nhất, là niềm vui trọng-đại nhất mà Đức Chúa Trời ban xuống cho con người. Những người dự phần trong công-tác bác-ái này đều được đưa đến gần Đấng Tạo-Hóa mình nhứt.

Đức Chúa Trời có thể phó — thác công-việc truyền-bá tin-lành cùng công-tác bác-ái cho thiên- sứ đảm — nhiệm. Ngài cũng có thể dùng những phương — tiện khác để hoàn-thành mục-đích Ngài. Nhưng bởi tình yêu vô-cùng mà Ngài chọn chúng ta làm kẻ đồng — công với Ngài, với Đấng Christ và thiên-binh, hầu cho chúng ta có thể chia-sớt ân-phước, niềm vui, sự tiến-tới trong mặt thiêng- liêng, là kết-quả của chức-vụ bất vụ-lợi này.

(5) NHỮNG VÍ DỤ VỀ ĐỨC HI SINH MÀ CHÚA ĐÃ ĐƯA RA LÀ GÌ?

Vì bạn biết ân điển của Đức Chúa Jêsus Christ, Chúa chúng ta, rằng mặc dù Ngài giàu có, nhưng đối với các bạn, Ngài trở nên nghèo khó, để bạn nhờ sự nghèo khó của Ngài có thể trở nên giàu có. (2 Cô-rinh-tô 8: 9)

Qua sự thông-công với Ngài trong thương-khó mà chúng ta hiểu biết Ngài nhiều hơn. Mọi hành- động vị-tha để đem lợi-ích cho kẻ khác sẽ tăng- cường tinh-thần từ — thiện trong tâm-hồn của kẻ thi-thố, càng liên-kết người ấy chặt-chẽ với Đấng Cứu-Thế hơn, là Đấng “vốn giàu, đã tự làm nên nghèo, hầu cho bởi sự nghèo của Ngài mà chúng ta

được nên giàu.” 2 Cô — rinh-tô 8:9. Chỉ khi nào chúng ta hoàn — thành mục — đích thiên — thượng trong việc sáng-tạo chúng ta, bây giờ sự sống đối với chúng ta mới thật là nguồn phước.

Nếu bạn ra hầu việc như Đấng Christ chỉ-định cho mọi người theo Ngài phải làm để cứu-vớt linh- hồn về cho Ngài, bạn sẽ cảm thấy rằng mình cần một kinh-nghiệm sâu-xa cùng với một sự hiểu biết rộng-rãi hơn về những sự thánh, bạn cũng cảm thấy đói-khát về sự công-bình vậy. Bạn sẽ kêu-van cùng Đức Chúa Trời, đức tin của bạn sẽ vững- chắc hơn và linh-hồn bạn sẽ thỏa-mãn nơi nguồn cứu-rỗi. Những trở-lực và thử-thách mà bạn gặp sẽ thúc-đẩy bạn học-hỏi Kinh — Thánh và cầu — nguyện. Bạn sẽ lớn lên trong ân — điển cùng sự hiểu — biết về Đấng Christ, và sẽ được một kinh-nghiệm phong-phú hơn.

(6) AI CHO CHÚNG TA KHÁT VỌNG HƯỚNG TỚI NGƯỜI XUNG QUANH?

... Vì chính Đức Chúa Trời làm việc trong bạn theo cả ý muốn và làm vì niềm vui tốt đẹp của Ngài. (Phi-líp 2:13)

(7) KẾT QUẢ NGỌT NGÀO DÀNH CHO NHỮNG NGƯỜI CÔNG HIẾN KHÔNG ÍCH KỈ NHỮNG ĐIỀU TỐT ĐẸP ĐẾN CHO NGƯỜI KHÁC?

Nếu bạn mở rộng linh hồn mình cho kẻ đói khát Và thỏa mãn linh hồn đau khổ, thì ánh sáng của bạn sẽ rạng sáng trong bóng tối, Và bóng tối của bạn sẽ như ngày mai. CHÚA sẽ hướng dẫn

bạn liên tục, Và thỏa mãn tâm hồn bạn trong hạn hán, Và làm chắc xương bạn; Bạn sẽ giống như một khu vườn được tưới mát, Và như một suối nước, mà nước không hề suy giảm. (Ês 58: 10-11)

Tinh-thần hầu việc bất vụ-lợi sẽ giúp ta thêm chiều sâu, vững-vàng, được có bản-tánh đáng mến như Đấng Christ, là cũng đem đến cho ta sự bình-an và phước-hạnh. Ước-vọng của ta sẽ thanh-cao. Lòng ta không còn chỗ cho sự biếng-nhác hay tự- kỷ. Những kẻ nào đem thi-thố ân điển của Đấng Christ sẽ được khôn lớn và mạnh-mẽ để hầu việc Đức Chúa Trời. Họ sẽ có được tri-giác thiêng-liêng rõ-ràng hơn, và đức-tin vững-chắc càng khôn lớn và sẽ thêm quyền-lực trong lời cầu-nguyện. Thánh-Linh của Đức Chúa Trời hành-động trong lòng họ, gây nên những tiết-điều hòa-hợp của tâm-hồn để đáp — ứng với sự tiếp-xúc thiêng-thượng, Những ai hy-sinh để phục-vụ vì lợi-ích của kẻ khác tức đang hoạt-động cho chính sự cứu-rỗi của mình.

(8) HAI HÀNH ĐỘNG NÀO, DO CHÚA BAN PHƯỚC CHO CHÚNG TA KHI CHÚNG TA PHÁT TRIỂN TINH THẦN THIÊN CHÚA?

Nhưng ai nhìn vào luật tự do hoàn hảo và tiếp tục trong đó, không phải là người hay quên mà là người thực hiện công việc, người này sẽ được ban phước cho những gì anh ta làm. (Gia-cơ 1:25)

Hội-thánh của Đấng Christ là phương-tiện đã được Đức Chúa Trời chỉ-định lo việc cứu-rỗi con người. Sứ-mạng của hội thánh là đem truyền tin-

lành cho cả thế-gian mà nhiệm-vụ được đặt trên mọi Cơ đốc-đồ. Mọi người đều phải tận-dụng tài năng và phương-tiện của mình để làm xong lệnh truyền của Đấng Cứu Thế. Tình-yêu Đấng Christ đã bày-tỏ cho chúng ta làm cho chúng ta trở nên người mắc nợ đối với những người chưa biết đến Ngài. Sự sáng mà Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta không phải chỉ-dành riêng cho mình đâu, mà là chiếu giọi lại cho người khác nữa.

(9) SỨ MỆNH MÀ CHÚA ĐEM ĐẾN GIÁO HỘI CỦA MÌNH LÀ GÌ?

Vậy, hãy đi và làm cho các môn đồ của mọi dân tộc, làm phép rửa cho họ nhân danh Cha và Con và Thánh Thần, dạy họ tuân giữ mọi điều Ta đã truyền cho các ngươi; và lo, tôi luôn ở bên bạn, kể cả cho đến cuối thời đại. " Amen. (Ma-thi-ơ 28: 19-20)

Nếu môn-đồ Đấng Christ làm trọn bổn-phận mình, thì sẽ có hàng ngàn người rao giảng tin-lành cho xứ ngoại thay vì chỉ có một như hiện — tại. Còn những người không đi rao — giảng trực — tiếp được có thể tham-gia ủng-hộ bằng mọi phương- cách với cảm-tình và lời cầu-nguyện. Ngay trong những nước đã tiếp-nhận đạo Chúa sẽ góp việc cứu-rỗi linh-hồn chuyên-cần hơn.

(10) LÀ CON CỦA CHÚA, NƠI NÀO CHÚNG TA CÓ THỂ NGHE THEO TIẾNG GỌI CỦA CHÚA?

Hỡi anh em, hãy để mỗi người ở lại với Đức Chúa Trời trong tình trạng mà mình được kêu gọi. (1 Cô-rinh-tô 7:24)

Chúng ta không cần phải ra xứ ngoài, hay đi khỏi thành-phố nhỏ-hẹp là nơi ta ở để hầu việc Đấng Christ, mà có thể làm việc ngay trong gia-đình, trong hội-thánh, trong vòng những người ta tiếp-xúc hằng ngày hay có dịp giao-thiếp.

Một phần rất lớn của cuộc đời Đấng Christ khi sống trên đất là làm việc khổ-cực trong xưởng mộc ở Na-xa-rét. Thiên-sứ bảo-vệ theo-dõi mọi bước đường của Chúa Sự Sống khi Ngài cùng đi đường với những nông-dân, những bác nhà-quê mà họ không nhận biết cũng không tôn-vinh Ngài. Khi làm công-việc thấp-kém ở xưởng mộc cũng như khi chữa bệnh hoặc đi trên mặt biển trong cơn bão-táp ở Ga-li-lê, Ngài đều làm việc hết lòng. Vì vậy trong công-việc hèn-hạ nhứt hay trong địa vị thấp kém nhứt ở đời, chúng ta có thể bước đi và làm việc với Đức Chúa Jêsus.

Sứ-đồ Phao-lô đã nói: “Ai nấy khi được gọi ở đẳng-bậc nào, thì phải ở theo đẳng-bậc ấy trước mặt Đức Chúa Trời.” 1 Cô.rinh-tô 7:24. Nếu là thương-gia, bạn phải giao-thương như thế nào để có thể làm hiển-vinh Chúa qua lòng trung-thành của mình. Một người thật lòng theo Chúa sẽ đem tôn-giáo của mình vào mọi việc mình làm để bày-tỏ cho mọi người tinh-thần Đấng Christ. Một người thợ cần-mẫn có thể đại-diện trung-thành cho Đấng đã từng làm công-việc thấp-hèn trong vùng đồi núi Ga-li-lê. Bất-cứ ai mang danh-hiệu Đấng Christ đều phải làm việc như thế nào để những người khác thấy công-việc trọn-lành của mình mà ngợi-khen Đấng Tạo-Hóa và Đấng Cứu-Chuộc mình.

(11) MẶC DÙ CHÚNG TA NÓI RẰNG HỌ RẤT TẦM THƯỜNG, NHƯNG TẠI SAO DÂNG HIẾN CHO CHÚA ĐƯỢC XEM LÀ VÔ CÙNG QUAN TRỌNG?

Mọi nhánh trong Ta không sinh trái, Ngài đều lấy đi; và mọi chi nhánh cây nào sinh hoa kết trái thì Ngài cắt tỉa để nó có thể sinh nhiều trái hơn.
(Giăng 15: 2)

Có nhiều người tìm cách thoái-thoát, không chịu đem năng-khiếu của mình ra hầu việc Chúa, viện lẽ rằng có nhiều người khác tài giỏi hơn mình. Người ta có quan-niệm rằng chỉ có những người tài-năng xuất-chúng mới phải đem tài-lực mình ra lo việc Chúa. Người ta lại tin rằng hạng người này được đặc-ân nên được ban cho nhiều khả-năng thì cần phải hầu việc Chúa, còn hạng người kia không được ban cho nhiều khả — năng, dĩ — nhiên không được dự phần vào cũng như không được ban thưởng. Nhưng trong ví — dụ các ta-lâng, Chúa không hề dạy như thế. Khi chủ nhà gọi tôi-tớ đến thì phân-phát công-việc làm cho mỗi người.

(12) KHI TÌNH YÊU TỪ CHÚA LẤP ĐẦY TRÁI TIM CỦA CHÚNG TA, CHÚNG TA CÓ THỂ ĐẠT ĐẾN NHỮNG ĐIỀU TẦM THƯỜNG TRONG CUỘC SỐNG NHƯ THẾ NÀO?

không phải với người chăm sóc mắt, như những người làm vui lòng đàn ông, nhưng với tư cách là những người gắn bó với Đấng Christ, làm

***theo ý muốn của Đức Chúa Trời từ
tâm lòng, với thiện chí phục vụ như
Chúa, chứ không phải người ta, (Ê-
phê-sô 6: 6-7)***

Với tinh-thần yêu-thương, chúng ta có thể làm những công-việc khiêm-nhường như ở đời “như Chúa đã làm.” Cô-lô se 3:23. Nếu tình yêu của Chúa có thể ở trong lòng, ắt nó sẽ lộ ra trong đời sống. Mùi hương dịu-dàng của Đấng Christ sẽ vây phủ chúng ta, ảnh — hưởng của chúng ta sẽ cao-quí và phước-hạnh hơn.

**(13) NẾU MỐI QUAN HỆ VỚI
CHÚA LÀ ĐÚNG, ĐIỀU GÌ SẼ LÀ
ĐỘNG LỰC CHO CHÚNG TA
TRONG MỌI VIỆC?**

***Và bất cứ điều gì bạn làm, hãy làm
điều đó một cách chân thành, với
Chúa chứ không phải loài người,
(Cô-lô-se 3:23)***

Bạn không cần chờ-đợi những cơ-hội lớn-lao hoặc đòi-hỏi phải có khả-năng xuất-chúng trước khi bắt tay vào công-việc của Đức Chúa Trời. Bạn cũng khỏi cần lưu-tâm đến việc thế-gian sẽ nghĩ thế nào về bạn. Nếu đời sống hằng ngày của bạn là bằng-chứng của sự trong-sạch và là mối thật tâm của đức-tin bạn, thì những người khác mới tin chắc rằng bạn cố-ý làm điều lành cho họ, bấy giờ mọi cố-gắng của bạn mới không phải là vô-ích đâu.

**(14) KẾT QUẢ TỪ VIỆC CÓ MỘT
CUỘC SỐNG CHIA SẺ VÀ THÔNG
CẢM LÀ GÌ?**

Nhưng tôi nói thế này: Ai gieo ít cũng sẽ gặt ít, ai gieo nhiều cũng sẽ gặt nhiều. (2 Cô-rinh-tô 9: 6)

Một môn-đồ nghèo-hèn nhút của Đức Chúa Jêsus có thể là nguồn phước cho kẻ khác. Có thể họ không nhận thấy mình, việc mình làm, một điều lợi-ích đặc-biệt nào cả, nhưng bởi ảnh-hưởng vô-tư của họ, họ đã phát-động những luồng sóng ân-phước cứ càng ngày càng sâu-rộng thêm mà mãi đến ngày ban-thưởng cuối-cùng họ mới biết kết-quả. Họ có thể không cảm cũng không thấy mình có làm bất-cứ một việc quan-trọng nào. Họ không cần quan-tâm, lo-âu đến việc thành, bại. Họ chỉ im-lìm tiến tới, trung-thành làm tròn nhiệm-vụ Đức Chúa Trời phó-thác cho và đời sống của họ thật không phải là vô-ích. Linh-hồn họ sẽ càng ngày càng lớn lên trong hình-ảnh Đấng Christ. Họ là người đồng-công với Đức Chúa Trời trong đời sống hiện-tại, bởi đó càng xứng — hợp hơn trong nhiệm-vụ quan-trọng, cao-quí hơn ; cùng hưởng được niềm vui không gợn chút mây mù của đời sống tương-lai vậy.

Tôi biết ơn Chúa Giê-xu đã để lại vinh quang trên trời để phục vụ nhu cầu của nhân loại.

Khoanh tròn: Có Chưa quyết định

Tôi cầu xin Đức Thánh Linh hướng dẫn tôi theo gương truyền giáo của Chúa: trước hết, hòa đồng với mọi người và làm bạn; thứ hai, thể hiện lòng trắc ẩn đối với nhu cầu thể chất của họ và có được sự tự tin của họ; và sau đó nói cho họ tin mừng của phúc âm.

Khoanh tròn: Có Chưa quyết định

***Tôi nhận ra rằng những ân phước
thiên liêng nhất và sự tăng trưởng sẽ
đến với những ai phụng sự người
khác. Tôi dâng hiến cuộc đời mình để
phụng sự Đức Chúa Trời và cầu
nguyện rằng Ngài sẽ hướng dẫn tôi
làm thánh chức cho người khác.***

Khoanh tròn: Có Chưa quyết định

This image shows a full page of blank handwriting practice paper. It features 20 evenly spaced horizontal black lines across the entire page, providing a guide for letter height and placement. The lines are uniform in thickness and extend from the left edge to the right edge of the page. There are no margins, text, or other markings present.

Bài 11

Kiến thức về Chúa

(1) NGUỒN GỐC HIỆN TẠI ĐÃ CUNG CẤP THÔNG TIN VỀ CHÚA VÀ DANH TIẾNG CỦA CHÚA

Các tầng trời tuyên bố sự vinh hiển của Đức Chúa Trời; Và sự chắc chắn cho thấy công việc của Ngài (Thi thiên 19: 1)

ĐỨC Chúa Trời có rất nhiều phương cách để tự bày-tỏ Ngài cho chúng ta và đưa chúng ta vào mối thông-công với Ngài. Thiên-nhiên bày- tỏ không thôi cho các giác — quan của chúng ta. Những tâm lòng mở rộng sẽ vô-cùng xúc — động trước lòng bác-ái và sự vinh-hiển của Đức Chúa Trời được bày-tỏ qua công-việc của tay Ngài làm. Những lỗ — tai lắng nghe sẽ nhận được và hiểu- biết sự thông-công với Đức Chúa Trời qua vạn-vật. Những nội cỏ xanh-tươi, những thân cây cao-vút, những nụ non mơn — mơn, những đóa-

hoa mỹ-miêu, nào là áng mây bông bành trôi trên cao, từng giọt mưa rơi, tiếng suối reo, những nét rục-rờ của tinh-cầu, thấy đều nói vào lòng ta, thúc-giục ta mau tìm hiểu Đấng đã dựng nên chúng.

Đấng Cứu — Thế của chúng ta đã gói-ghém những bài học vô-giá của Ngài trong thiên-nhiên. Ngàn cây, muôn chim, vạn-hoa của đồng nội, rồi đồi cao, hồ rộng cùng những nét hoa-mỹ của bầu trời, cũng như mọi việc xảy ra trong sự sinh hoạt hằng ngày, thấy đều gắn-bó với chân-lý mà Chúa dùng để giảng — dạy, hầu cho tâm-trí con người thường nhớ đến dầu họ đang lúc bận — rộn nhứt trong cuộc mưu-sinh.

Đức Chúa Trời muốn con Ngài nhận chân giá- trị của công-việc Ngài cùng vui-thích trong nét đơn-sơ, trong cảnh đẹp-đẽ thâm-lặng mà Chúa đã tô — điểm cho thế-gian. Chúa thích những nét đẹp-đẽ, và trên hết mọi sự, Ngài thích vẻ đẹp kín- đáo của tâm — hồn hơn những sự hấp — dẫn hào- nhoáng bề ngoài. Ngài muốn chúng ta đào-luyện sự trong-sạch và đơn-sơ cũng như vẻ kiêu-diễm thâm-lặng của loài hoa.

(2) TRONG CUỘC SỐNG BẠN RỘN CỦA CHÚNG TA, LÀM SAO CHÚNG TA CÓ THỂ NHÌN THẤY VÀ NÓI CHUYỆN CÙNG CHÚA?

Hãy tức giận, và đừng phạm tội. Hãy thiền trong trái tim của bạn trên giường của bạn, và tĩnh lặng. (Thi thiên 4: 4)

Nếu chúng ta chịu lắng tai thì tạo-vật sẽ dạy chúng ta những bài học vô-giá về sự vâng-lời và tin-cậy. Từ những vì sao

vĩ-đại trong quĩ-đạo vô- hình mãi miết theo lộ-trình đã được định sẵn từ muôn đời, cho đến hột nguyên-tử nhỏ-bé, thấy đều tuân theo ý-muốn của Đấng Tạo Hóa.

(3) LÀM THẾ NÀO CHÚA CÓ THỂ PHÁT GIÁC LÒNG TRẮC ẨN VỚI NHỮNG THỨ CHÚA ĐÃ TẠO RA?

Hai con chim sẻ không được bán lấy một đồng sao? Và không một trong số chúng rơi xuống đất ngoài ý muốn của Cha các người. Nhưng những sợi tóc trên đầu bạn đều được đánh số. (Ma-thi-ơ 10:29, 30)

Chúa chăm- sóc và nâng- đỡ mọi vật Ngài đã dựng nên, Chúa vừa nâng- đỡ vô-số thế-giới trong khoảng-không vô tận đồng lúc ấy Ngài đáp- ứng cho mọi nhu-cầu của con chim sẻ nhỏ bé mãi vui reo điệu hát khiêm-nhường không bợn chút hãi-hùng hoặc lo- âu. Khi người mưu-sinh hằng ngày cũng như khi khẩn-nguyện; khi người đặt lưng xuống nghỉ trong đêm cũng như khi bừng tỉnh vào buổi sáng; khi người giàu-sang thết tiệc trong dinh-thự mình, hoặc khi người nghèo-khó dùng bữa cơm lạt với gia-đình, thay-thảy đều được Thiên-Phụ chăm-lo đầy triều-mến. Không một giọt lệ nào nhỏ ra mà Chúa không nhìn thấy. Không một nụ cười nào hé nở mà không được Chúa ghi-dấu.

(4) KHI CHÚNG TA YÊU CHÚA, VÀ TIN TƯỞNG CUỘC SỐNG CHÚNG TA NẪM TRONG TAY CHÚA, CHÚNG TA SẼ ĐƯỢC BẢO VỆ NHỮNG GÌ?

Và chúng ta biết rằng mọi sự hiệp lại làm ích cho những ai yêu mến Đức Chúa Trời, cho những ai được gọi theo ý định của Ngài. (Rô-ma 8:28)

Nếu chúng ta tin như thế thì mọi phiền — lo không chánh-đáng tan-biến đi hết, cuộc đời của ta cũng không quá thất-vọng như hiện nay, vì mọi vật lớn cũng như bé đều đặt trên bàn tay của Đức Chúa Trời là Đấng không bao giờ phiền-trách bởi sự chăm-nom của Ngài cứ chồng-chất thêm mãi, cũng không thôi-thác bởi gánh nặng thêm nhiều. Giờ đây chúng ta vui — hưởng sự thơ — thái của tâm — hồn mà có biết bao nhiêu người chưa hề biết đến.

(5) ĐỨC CHÚA TRỜI SẼ LÀM “TẤT CẢ NHỮNG ĐIỀU” GÌ VÌ LỢI ÍCH CỦA NHỮNG CON CỦA CHÚA ĐỂ MANG LẠI CHO HỌ HẠNH PHÚC HƠN?

Bấy giờ, Đấng ngồi trên ngai nói: “Này, ta làm cho mọi sự trở nên mới mẻ.” Và Ngài nói với tôi, "Hãy viết đi, vì những lời này là chân thật và thành tín." (Khải Huyền 21: 5)

Trong khi các giác-quan của bạn say-sưa trước vẻ quyến-rũ dịu-dàng của thế-gian, hãy suy-tưởng đến thế-giới vị-lai, là nơi chẳng bao giờ có dấu- vết của tội-lỗi và sự chết-chóc, là nơi vạn-vật sẽ chẳng bao giờ mang bóng của sự rửa-sả. Bạn hãy hình-dung ngôi nhà của kẻ được cứu. Nên nhớ rằng nó sẽ muôn phần rực-rỡ hơn hình-ảnh đẹp nhứt mà bạn có thể nghĩ ra. Nhìn những nét đẹp-đẽ mà Đức Chúa Trời đã bày ra trong

thiên-nhiên, chúng ta chỉ thấy hình-ảnh lu-mờ nhút của sự vinh-hiễn trác — tuyệt của Đức Chúa Trời. Kinh — Thánh có chép rằng: “Ấy là sự mắt chưa thấy, tai chưa nghe, và lòng người chưa nghĩ đến, nhưng Đức Chúa Trời đã sắm-sẵn điều ấy cho những người yêu- mến Ngài.” 1 Cô-rinh-tô 2:9.

Các thi-nhân cùng những nhà vạn-vật-học có thể nói rất nhiều về thiên-nhiên, nhưng chính người Cơ-đốc mới thường-thức đúng mức cái đẹp của thiên-nhiên, vì người nhận ra đó là tác-phẩm của Cha mình, người nhìn thấy lòng bác-ái bao-la của Ngài trong đóa hoa, bụi cò, thân cây. Không ai có thể nhận chân được ý-nghĩa của núi-đồi trùng- điệp, của đồng-bằng bao-la cùng sông dài biển rộng nếu họ không nhìn đến những vật như là sự biểu- lộ tình yêu của Đức Chúa Trời cho nhân — loại.

(6) BÀI HỌC ĐƯỢC PHÁT GIÁC KHI CHÚNG TA THEO CHÚA?

*Anh ấy yêu chính nghĩa và công lý;
Trái đất đầy sự tốt lành của CHÚA.
(Thi thiên 33: 5)*

Đức Chúa Trời phán với chúng ta qua những vật do tay Ngài bày-trí và qua ảnh-hưởng của Đức Thánh-Linh hành-động trong lòng mình. Qua hoàn-cảnh cùng những sự biến — chuyển hằng ngày ở quanh ta, và nếu lòng chúng ta mở rộng để nhận thấy thì chúng ta đã học được những bài vô cùng quý-báu. Tác-giả Thi-thiên trong khi dò xem công- việc Đức Chúa Trời, đã thốt

lên: “Đất đầy-dẫy sự nhơn-từ của Đức Giê-hô-va.” “Phàm kẻ nào khôn- ngoan sẽ chú-ý về điều này, và suy-gẫm sự nhơn- từ của Đức Giê-hô-va.” Thi-thiên 33:5; 107:43.

(7) TẠI SAO NHỮNG KINH NGHIỆM CỦA NHÀ TIÊN TRI VÀ TỘC TRƯỞNG LẠI ĐƯỢC GHI LẠI TRONG BÀI THÁNH KINH?

*Vì bất cứ điều gì được viết trước đây đều được viết để chúng ta học hỏi, để chúng ta nhờ sự kiên nhẫn và thoải mái của Kinh thánh có thể có hy vọng.
(Rô-ma 15: 4)*

Chúa dùng Kinh-Thánh để phán cùng ta. Ở đó chúng ta thấy bản-tánh của Ngài được khai — thị rõ-ràng hơn. Chúng ta cũng nhờ Kinh-Thánh mà thấy rõ chương — trình cứu — rỗi của Ngài. Kinh- Thánh cũng bày ra trước mắt thân-thể của các tộc- trưởng, các tiên-tri cùng những thánh-nhân khác ở thời trước. Họ cũng chỉ là những người “yếu-đuôi như chúng ta.” Gia-cơ 5:17. Chúng ta thấy họ cũng phải tranh đấu gay-go với sự nản-lòng như chúng ta, họ cũng vấp-ngã trước sự cám-dỗ như chúng ta thường bị. Tuy vậy họ vẫn bền-chí và nhờ ân-diễn của Đức Chúa Trời mà chiến-thắng thì chúng ta cũng được khích-lệ để cố đạt đến sự công- bình. Trong khi chúng ta đọc những kinh-nghiệm quý-báu của họ, về sự sáng, tình yêu và ân-phước mà họ được vui hưởng, về những công-việc nhờ ân-diễn của Chúa ban cho mà họ làm được, chính Thánh — Linh đã soi — dẫn họ kêu lên ngọn lửa thánh trong lòng chúng ta,

làm cho chúng ta khao — khát được có đức — tánh như họ, và đồng đi với Chúa cũng giống như họ vậy.

(8) HAI ĐIỀU HẠNH PHÚC ĐẶC BIỆT ĐƯỢC PHÁT GIÁC KHI CHÚNG TA HỌC KINH THÁNH?

Bạn tìm kiếm trong Kinh thánh, vì trong đó bạn nghĩ rằng bạn có sự sống vĩnh cửu; và đây là những điều làm chứng về Ta. (Giăng 5:39)

Đức Chúa Jêsus đã phán về Kinh-Thánh Cựu- ước rằng: “Kinh-Thánh làm chứng về Ta” — thì đối với Tân-ước lời ấy càng đúng hơn biết chừng nào — là Đấng Cứu Chuộc, là Đấng mà chúng ta đặt trọn niềm hy-vọng về sự trường-sinh. Giăng 5:39. Đúng thế. Trọn bộ Kinh — Thánh đều nói về Đấng — Christ. Từ lời ghi — chép đầu-tiên về cuộc sáng-tạo—vì “chẳng vật chi đã làm nên mà không bởi Ngài” — cho đến lời hứa cuối cùng: “Này, Ta đến mau-chóng”, chúng ta đọc lời Ngài và nghe tiếng phán của Ngài. Giăng 1:3; Khải-huyền 22:12. Nếu bạn muốn tìm hiểu về Đấng Cứu — Thế, hãy nghiên-cứu Kinh-Thánh.

(9) TẠI SAO HƯỚNG ĐẾN CHÚA THÔNG QUA VIỆC HỌC VÀ ĐIỀU CHỈNH DỰA TRÊN LỜI KHUYÊN CỦA CHÚA THÌ QUAN TRỌNG?

... Những lời tôi nói với bạn là tinh thần, và chúng là cuộc sống. (Giăng 6:63)

Hãy chứa đầy lòng với lời của Đức Chúa Trời. Lời Chúa là nước sự sống sẽ

giải tan cơn khát chết người. Lời Chúa cũng là bánh sự sống từ trời ban xuống. Đức Chúa Jêsus đã tuyên-bố rằng: “Nếu các con không ăn thịt của Con-Người, cũng không uống huyết Ngài, thì chẳng có sự sống trong các con đâu.” Rồi Ngài tự giải-thích về Ngài: “Những lời Ta phán cùng các con đều là thần-linh và sự sống.” Giăng 6:53; 63. Cơ-thể chúng ta đượ-c tạo nên bởi thức — ăn, thức-uống mà chúng ta dùng. Sự cấu-tạo vật — chất của chúng ta thế nào thì sự cấu-tạo thiêng-liêng của chúng ta cũng thế ấy. Những gì chúng ta suy-gẫm sẽ tăng thêm sức-lực cho đời sống thiêng-liêng của chúng ta.

(10) GIỐNG NHƯ PAUL, NHỮNG CHỦ ĐỀ NÀO CỦA KINH THÁNG CHÚNG TA CẦN CHIA SẺ VÀ LƯU Ý?

Vì tôi xác định không biết bất cứ điều gì trong các bạn ngoại trừ Chúa Giê-xu Christ và Ngài bị đóng đinh trên thập tự giá. (1 Cô-rinh-tô 2: 2)

Đầu-đề cứu-rỗi là cái mà thiên-sứ chú-mục vào. Nó cũng là môn học và là bài hát của những kẻ được chuộc trong cõi đời-đời. Như thế có đáng cho chúng ta suy-gẫm cẩn-thận và nghiên-cứu kỹ-càng hiện nay chẳng? Sự thương-xót vô-tận và lòng bác-ái của Đức Chúa Jêsus, sự hy-sinh mà Chúa đã thực-hiện cho chúng ta, đòi-hỏi chúng ta phải suy-gẫm nghiêm-chỉnh và chính-xác nhứt. Chúng ta phải suy-gẫm về bản-tánh Đấng Cứu-Chuộc vừa là Đấng Trung-Bảo của chúng ta. Chúng ta phải chiêm — nghiệm sứ-mạng của Đấng đã xuống thế

để cứu dân Ngài ra khỏi tội. Trong khi chúng ta ngắm xem những sự việc ở thiên-đàng, đức-tin và tình yêu của chúng ta sẽ mạnh hơn, lời cầu-xin của chúng ta càng ngày càng được xứng-hợp với Chúa hơn vì những lời cầu-nguyện ấy càng chan- chứa đức-tin và tình yêu. Đó là những lời cầu-xin khôn-ngoan và sốt-sắng. Chúng ta sẽ có một sự tin- cậy vững-vàng hơn trong Đức Chúa Jêsus và mỗi ngày sẽ thu-thập thêm những kinh — nghiệm linh hoạt về quyền-năng của Ngài để cứu-rỗi toàn-vẹn những kẻ nhờ Ngài mà đến cùng Đức Chúa Trời.

(11) NHỮNG ẢNH HƯỞNG NÀO MÀ KINH THÁNH HƯỚNG CHÚNG TA ĐẾN VIỆC DỪNG LẠI VÀ SUY NGÃM NHÂN CÁCH CỦA MÌNH?

Cuối cùng, anh em ơi, điều gì cũng có thật, điều gì là cao quý, điều gì là chính đáng, điều gì là trong sáng, điều gì là đáng yêu, điều gì có phúc báo, điều gì có đức và điều gì đáng khen - hãy suy ngẫm về những thứ này. (Phi-líp 4: 8)

(12) AS WE GAIN KNOWLEDGE OF GOD BY MEDITATION ON HIS WORD AND HIS HOLINESS, WHAT AFFECT WILL THAT HAVE UPON US AND ULTIMATELY OUR WITNESS TO OTHERS?

Nhưng tất cả chúng ta, với khuôn mặt lộ ra, trông như trong gương là vinh quang của Chúa, đang được biến đổi thành cùng một hình ảnh từ vinh quang đến vinh quang, giống như bởi Thánh Linh của Chúa. (2 Cô-rinh-tô 3:18)

Khi suy-gẫm về điều trọn-lành của Đấng Cứu- Thế, chúng ta ao-ước được biến-đổi hoàn-toàn theo hình-ảnh của sự trong-sạch Ngài. Linh-hồn ta sẽ khao-khát được trở nên như Đấng chúng ta tôn — thờ. Chúng ta càng tư-tưởng đến Đấng Christ bao nhiêu thì chúng ta ca-ngợi và bày-tỏ Ngài cho thế-gian bấy nhiêu.

(13) NHỮNG LỜI NÓI CỦA CHÚA SOI SÁNG CHO AI?

Luật pháp của CHÚA là hoàn hảo, hoán cải linh hồn; Lời chứng của CHÚA là chắc chắn, làm cho sự khôn ngoan trở nên đơn giản (Thi thiên 19: 7)

Kinh — Thánh không phải chỉ được viết cho những người học-thức thôi đâu; trái lại Kinh- Thánh được chỉ-định cho hàng bình-dân. Những lẽ-thật thiết — yếu cho sự cứu — rỗi được giải-bày sáng-tỏ như ban ngày để không ai bị lầm-lẫn và sai-lạc, trừ những kẻ theo sự phán-đoán riêng của mình chớ không theo ý-muốn của Đức Chúa Trời đã được bày-tỏ rõ-ràng.

(14) TẠI SAO VIỆC HỌC NHỮNG LỜI CỦA CHÚA THÌ CẦN THIẾT?

Hãy siêng năng trình bày bản thân đã được chấp thuận trước Đức Chúa Trời, một người làm việc không cần phải xấu hổ, phân chia đúng lời của sự thật. (2 Ti-mô-thê 2:15)

Chúng ta không nên nghe theo lời chứng của bất-cứ một người nào để nói rằng Kinh-Thánh dạy như thế đó, nhưng phải tự mình học lấy lời của Chúa. Nếu chúng ta để cho kẻ khác suy nghĩ thế

cho mình, thì năng-lực của ta sẽ bị tàn-phá và khả- năng sẽ teo-hẹp lại. Sở-năng cao-quí của trí-não có thể bị đèo — đẹt vì không được vận — dụng trên những đầu-đề cần sự tập — trung tư — tưởng, nên không còn khả-năng nhận-thấy những ý-nghĩa sâu- xa của lời Đức Chúa Trời. Trí-não con người sẽ phát-triển nếu nó được xử-dụng để truy-xét những mối tương-quan của các đề-tài trong Kinh-Thánh, so-sánh đoạn này với đoạn kia, việc thiêng-liêng này với việc thiêng-liêng nọ.

Không có chi mở-mang trí-tuệ bằng nghiên cứu Kinh-Thánh. Không có một quyển sách nào khác có thể nâng cao tư-tưởng, bồi-bổ tinh-thần bằng những chân-lý siêu-việt trong Kinh — Thánh. Nếu người ta nghiên-cứu lời của Đức Chúa Trời đúng như cách phải nghiên-cứu, họ sẽ có một tinh- thần quảng-đại, một tánh-tình cao-quí và một lòng cương-nghị là một điều hiếm thấy ở thời-đại này.

(15) NHỮNG BÀI HỌC NÀO CÓ LỢI CHO CHÚNG TA NHẤT?

Lời của bạn tôi đã giấu trong lòng của tôi, Rằng tôi có thể không phạm tội với bạn. (Thi thiên 119: 11)

Đọc Kinh-Thánh cách vội-vả không lợi bao nhiêu. Một người có thể đọc trọn bộ Kinh-Thánh mà không nhìn thấy nét đẹp-đẽ cũng không hiểu ý- nghĩa sâu-nhiệm của sách này. Nếu ta nghiên-cứu một cách kỹ-càng một câu Kinh — Thánh cho đến khi ý-nghĩa của nó sáng tỏ trong tâm-trí ta và mối tương-quan của nó đối với chương-trình cứu-rỗi thật

rõ — ràng, sẽ có lợi hơn là đọc lướt qua hết đoạn này đến đoạn khác mà không có mục-đích nào rõ-rệt cũng không chủ-định một sự dạy-dỗ nào chắc-chắn. Hãy luôn — luôn có Kinh-Thánh bên mình để khi có cơ-hội thuận-tiện, liền đọc ngay và in sâu lời Chúa vào tâm-trí.

(16) NẾU CHÚNG TA CÓ THỂ NHẬN THỨC CHÍNH XÁC SỰ THẬT THÌ VIỆC HỌC THIÊN CHÚA SẼ TIẾP CẬN NHƯ THẾ NÀO?

Vì giới luật phải tuân theo giới luật, giới luật khi giới luật, Từng dòng từng dòng, từng dòng, Ở đây một chút, ở đó một chút”. (Ê-sai 28:10)

Nếu không thật hết lòng chú-ý và học-hỏi với lời cầu-nguyện, chúng ta không thể nào nhận được sự khôn-ngoa. Trong Kinh-Thánh có vài đoạn dễ làm cho người ta hiểu sai, nhưng những chỗ khác thì ý-nghĩa của nó ẩn kín bên trong nên đọc thoáng qua không thể nào nhận ra được. Kinh-Thánh phải được so-sánh với Kinh-Thánh. Để hiểu Kinh-Thánh ta phải tra-xem thật kỹ và suy — gẫm với lời cầu- nguyện. Những cuộc nghiên-cứu như vậy sẽ được đền-bù xứng-đáng. Những kẻ nào chuyên-cần tra- xem lời của Đức Chúa Trời như một kho-tàng giấu kín sẽ tìm thấy lẽ-thật cao-quí như người thợ mỏ khám-phá ra mạch kim-khí ẩn kín dưới mặt đất — là việc mà những kẻ tìm-kiếm lấy lẽ không thể nhìn thấy được. Lời được soi-dẫn của Chúa ghi-tạc vào lòng sẽ như dòng suối triền- miên chảy từ nguồn sự sống vậy.

(17) TẠI SAO LỜI CẦU NGUYỆN VÀ TÍNH MINH BẠCH TRONG TINH THẦN CỦA CHÚA LÀ QUAN TRỌNG TRƯỚC KHI CHÚNG TA HỌC KINH THÁNH?

‘Hãy kêu gọi ta, ta sẽ trả lời các ngươi, và chỉ cho các ngươi những điều lớn lao và quyền năng mà các ngươi chưa biết.’ (Giê-rê-mi 33: 3)

Không bao-giờ nên nghiên-cứu Kinh — Thánh mà không có lời cầu-nguyện cặp theo. Chúng ta phải cầu-xin Đức Thánh-Linh soi-sáng trước khi mở trang sách ra, thì sẽ được như nguyện. Khi Na-tha-na-ên đến cùng Ngài, Đức Chúa Jêsus nói rằng: “Này, một người Y — sơ — ra-ên thật, trong người không có điều dối-trá chi hết.” Na-tha-na-ên thưa rằng: “Bởi đâu Thầy biết con?” Đức Chúa Jêsus đáp: “Trước khi Phi-líp gọi ngươi, Ta đã thấy ngươi lúc ở dưới cây vả.” Giăng 1:47,48. Đức Chúa Jêsus cũng sẽ thấy chúng ta cầu-nguyện trong nơi kín-nhiệm nếu chúng ta tìm-kiếm Ngài để soi-sáng cho hầu biết lẽ-thật. Thiên-sứ từ nơi chói- lòa trên cao sẽ ở với những người hạ lòng mình mong được sự soi-dẫn thiên-thượng.

(18) NHỮNG SỰ THẬT VỀ THÁNH ĐƯỢC PHÁT GIÁC BỞI AI?

Tuy nhiên, khi Ngài, Thần lẽ thật, đã đến, Ngài sẽ dẫn bạn vào mọi lẽ thật; vì Ngài sẽ không nói theo thẩm quyền của mình, nhưng bất cứ điều gì Ngài nghe, Ngài sẽ phán; và Ngài sẽ cho bạn biết những điều sắp xảy ra.
(Giăng 16:13)

Đức Thánh-Linh làm cho sáng-tỏ và về-vang Đấng Cứu-Thế. Nhiệm-vụ của Ngài là trình-bày Đấng Christ ra, sự trong-sạch và công-bình của Ngài, cùng sự cứu — rồi lớn-lao nhờ Ngài mà ta được hưởng. Đức Chúa Jêsus phán: “Ngài sẽ lấy điều thuộc về Ta mà rao-bảo cho các con.” Giăng 16:14. Thánh-Linh của lẽ thật là giáo-sư thích-hợp nhứt để giảng — dạy lẽ thật thiêng thượng. Đức Chúa Trời đã đánh giá con người cao-quí biết bao, vì Ngài đã ban Con Ngài chết thế cho họ, và chỉ- định Thánh-Linh Ngài làm giáo-sư để hướng-dẫn con người không thôi.

Trong Lời Chúa, tôi tìm thấy sự học hỏi, kiên nhẫn, an ủi và hy vọng. Tôi cầu xin Ngài cho một ước muốn cháy bỏng được nghiên cứu nó để tôi có thể giấu lẽ thật của Ngài trong lòng tôi và không phạm tội với Ngài.

Khoanh tròn Có Chưa quyết định

Tôi cầu xin Chúa Thánh Thần làm Thầy của tôi và ban cho tôi một trái tim khiêm nhường. Tôi cầu nguyện cho sự khôn ngoan để tôi có thể đặt từng hàng một và giới luật một cách chính xác và hiểu được lẽ thật.

Khoanh tròn Có Chưa quyết định

Mục tiêu của tôi là tìm kiếm Chúa bằng cả trái tim, trí óc và linh hồn. Lòng tôi mong muốn hiểu được sự dẫn dắt của Đức Thánh Linh để tôi có thể đi theo ánh sáng mà Kinh Thánh đã soi rọi trên con đường sự sống vĩnh cửu.

Khoanh tròn Có Chưa quyết định

Bài 12

Quyền cầu nguyện

(1) TẠI SAO VIỆC LIÊN HỆ VỚI ĐỨC CHÚA TRỜI QUA CẦU NGUYỆN LẠI QUAN TRỌNG NHƯ VẬY?

Sau đó, các bạn sẽ kêu cầu Ta và đi cầu nguyện với Ta, và Ta sẽ lắng nghe các bạn. (Giê-rê-mi 29:12)

ĐỨC Chúa Trời phán với chúng ta qua thiên-nhiên, Kinh-Thánh, sự chăm-gìn của Ngài và ảnh hưởng của Đức Thánh-Linh. Nhưng những phương-tiện này chưa đủ. Chúng ta cần phải dốc lòng mình ra cho Chúa. Muốn được sự-sống và năng-lực thiêng — liêng, chúng ta cần phải có sự thông-công mật-thiết với Thiên — Phụ. Tâm — thần của chúng ta có thể hướng về Chúa, chúng ta có thể suy-gẫm về công-việc của Ngài, sự thương-xót, ơn-phước; nhưng với nghĩa chính-xác

nhút, thì chúng ta chưa thông-công với Ngài. Muốn thông công với Chúa chúng ta cần phải bày-tỏ mọi sinh-hoạt hằng ngày của chúng ta cho Ngài.

Cầu-nguyện là mở lòng ra cho Đức Chúa Trời cũng như cho người bạn thân. Cầu-nguyện không phải tỏ cho Đức Chúa Trời biết chúng ta là người thế nào, nhưng là để dọn mình tiếp-rước Chúa. Cầu- nguyện không phải để đem Chúa hạ xuống tới mực của chúng ta, nhưng là nâng mình lên với Chúa.

(2) CHÚA JESUS MUỐN CHÚNG TA LÀM GÌ KHI CHÚNG TA CẦU NGUYỆN CHÚA?

... Dành tất cả sự quan tâm của bạn cho Ngài, vì Ngài quan tâm đến bạn. (1 Phi-e-rơ 5: 7)

Khi Đức Chúa Jêsus còn sống trên-đất, Ngài dạy các môn-đồ cách cầu-nguyện. Ngài khuyên họ trình-bày mọi nhu-cầu hằng ngày lên cho Chúa và giao-phó mọi phiền-lo cho Ngài. Chúa đã bảo-đảm với các môn-đồ rằng lời cầu-xin của họ sẽ được đoái đến, thì lời bảo-đảm ấy cũng được ứng-dụng cho chúng ta ngày nay vậy.

(3) KHI CHÚA Ở TRÁI ĐẤT, VÍ DỤ NÀO CHÚA ĐÃ ĐƯA RA CHO GIÁO HỘI?

Bây giờ là buổi sáng, đã chỗi dậy từ lâu trước ánh sáng ban ngày, Ngài ra ngoài và khởi hành đến một nơi thanh vắng; và ở đó Ngài đã cầu nguyện. (Mác 1:35)

Trong khi còn sống chung với nhân-loại, chính mình Đức Chúa Jêsus cũng thường cầu — nguyện. Đấng Cứu-Thế của chúng ta cũng hòa mình với mọi nhu-cầu và yếu-đuối của chúng ta. Trong phương- diện đó Chúa là Đấng hay cầu-xin, khẩn khoản tìm cầu với Cha để được thêm sức mới, để có thể mạnh tiến nhận lấy nhiệm-vụ và thử-thách. Chúa là gương-mẫu cho chúng ta trong mọi sự, Ngài là người anh của chúng ta trong khi mình yếu-đuối, “bị thử-thách trong mọi mặt như chúng ta, nhưng không hề phạm tội”, vốn là Đấng vô tội nên bản- tánh của Ngài là chống-trả lại điều ác. Ngài cũng phải chịu những cuộc giao-tranh, những dằn-vật của tâm-hồn trong thế-gian tội-ác này như chúng ta. Vì mang lấy nhân-thể nên Ngài cần phải cầu- nguyện và coi sự cầu-nguyện như là một đặc-ân. Ngài tìm được sự an-ủi và niềm vui trong khi thông-công với Cha Ngài. Nếu Đấng Cứu-Chuộc nhân-loại, tức là Con của Đức Chúa Trời cảm thấy cần phải cầu-nguyện, thì những con người yếu-đuối, đầy tội-lỗi cần phải hết lòng và bền-đo cầu- nguyện hơn biết bao nhiêu.

(4) CHÚNG TA ĐẾN VỚI CHÚA BẰNG VIỆC CẦU NGUYỆN NHƯ THẾ NÀO?

Vì vậy, chúng ta hãy mạnh dạn đến với ngai vàng của ân sủng, để chúng ta có thể nhận được lòng thương xót và tìm thấy ân sủng để giúp đỡ trong lúc cần thiết. (Hê-bơ-rơ 4:16)

Thiên-Phụ đang chờ-đợi để ban ân-phước trọn lành của Ngài cho chúng ta.

Chúng ta hãy hưởng đặc-ân uống nước nơi dòng yêu — thương lai-láng kia. Nhưng lạ-lùng thay, chúng ta lại cầu-nguyện quá ít. Đức Chúa Trời sẵn-sàng muốn nghe những lời cầu-xin thành — thật của bầy con hèn-hạ nhút của Ngài, dầu vậy chúng ta rất miễn-cưỡng khi trình-bày mọi nhu-cầu của chúng ta lên Ngài, Thiên sứ nghĩ thế nào về con người khốn — khó, tuyệt- vọng, phải chịu cám-dỗ, mà lòng bác-ái vô-biên của Đức Chúa Trời hướng về họ, sẵn-sàng ban cho nhiều hơn mọi sự họ cầu-xin hay mơ-tưởng đến, nhưng họ lại cầu — nguyện quá ít và đức-tin cũng chẳng bao nhiêu? Thiên-sứ thích phủ-phục trước mặt Đức Chúa Trời, thích được ở bên Ngài luôn. Họ coi sự thông công với Chúa là niềm vui cao- cả nhút. Mặt khác con người dưới thế cần đến sự tương-trợ của Đức Chúa Trời biết bao nhiêu, lại dường như thỏa lòng dò bước chân đi mà không cần ánh — sáng của Đức Thánh — Linh Ngài, cũng không cần môi giao-tình của sự hiện-diện Ngài.

(5) HAI CHÌA KHÓA QUAN TRỌNG VƯỢT QUA SỰ CÁM DỖ?

Hãy canh thức và cầu nguyện, kéo sa vào cơn cám dỗ. Tinh thần quả là sẵn lòng, nhưng xác thịt thì yếu đuối”.
(Ma-thi-ơ 26:41)

Sự âm u của điều-ác vậy — phủ lấy những kẻ xao-lãng sự cầu-nguyện. Kẻ thù thì-thâm bên tai họ những lời cám-dỗ để xúi-giục họ phạm-tội. Sở-dĩ có mọi điều ấy xảy ra là vì họ không dùng đặc-ân của Đức Chúa Trời ban cho là cầu-nguyện. Trong khi cầu-nguyện là

chìa khóa trong bàn tay đức-tin để mở cửa kho-tàn trên trời, là nơi chứa những quyền-năng bất-tận của Đấng toàn — năng, tại sao con trai và con gái của Đức Chúa Trời lại xao-lãng cầu-nguyện? Nếu chẳng cầu — nguyện không thôi và không liên-tục dè-giữ, chúng ta bị mỗi hiểm nguy dễ trở nên bất-cẩn và lìa xa con đường chánh-đáng. Kẻ đối-địch của chúng ta sẽ không thôi tìm-kiếm mọi cách để ngăn-cản con đường đến ngôi ân-phước, để chúng ta không tiếp nhận được đức-tin, ân-điển và sức-lực hầu chống-trả sự cám-dỗ.

(6) GIỐNG DAVID, ĐIỀU KIỆN TÌNH THẦN NÀO CHÚNG TA PHẢI YÊU CẦU CHÚA TRẢ LỜI NHỮNG CẦU NGUYỆN CỦA CHÚNG TA?

Hỡi Đức Chúa Trời, Ngài là Đức Chúa Trời của tôi; Tôi sẽ sớm tìm kiếm Bạn; Linh hồn tôi khao khát Bạn; Xác thịt tôi khao khát Bạn Trong một vùng đất khô và khát Nơi không có nước. (Thi thiên 63: 1)

Muốn Chúa nghe và đáp lời cầu-nguyện, chúng ta phải thỏa-mãn vài điều-kiện sau đây: Một trong những điều-kiện đầu tiên ấy là chúng ta phải cảm-thấy mình cần được Ngài giúp-đỡ. Chúa đã hứa: “Ta sẽ rót nước trên kẻ khát, cho suối chảy trên đất khô.” Ê-sai 44:3. Những ai đói-khát sự công-bình, trông-mong nơi Đức Chúa Trời, có thể chắc chắn rằng sẽ được no-đủ. Tấm lòng phải mở-rộng để tiếp-đón ảnh — hưởng của Đức Thánh-Linh, nếu không, người

không thể nào tiếp-nhận ân-phước của Đức Chúa Trời được.

(7) CHÚNG TA PHẢI THỰC HIỆN BA BƯỚC NÀO ĐỂ NHẬN ĐƯỢC CÂU TRẢ LỜI CHO LỜI CẦU NGUYỆN?

“VẬY, ta nói cùng người, hãy xin, thì sẽ được ban cho; Tìm kiếm và bạn sẽ tìm thấy; gõ cửa, và nó sẽ được mở cho bạn. (Lu-ca 11: 9)

Chính cái nhu-cầu lớn-lao của chúng ta tự nó đủ là một lý-lẽ vững-chắc để khấn-nguyện cách hùng-hồn cho chúng ta rồi. Nhưng chúng ta phải tìm-câu Đức Chúa Trời để nhờ Ngài thỏa-đáp mọi sự cho ta. Ngài từng phán: “Hãy xin, sẽ được” Lại nữa “Ngài đã không tiếc chính Con mình, nhưng vì chúng ta hết thảy mà phó Con ấy cho, thì Ngài há chẳng cũng sẽ ban mọi sự luôn với Con ấy cho chúng ta sao?” Ma-thi-ơ 7:7; Rô-ma 8:32.

(8) SỰ NỖI LOẠN ẢNH HƯỞNG ĐẾN LỜI CẦU NGUYỆN NHƯ THẾ NÀO?

Kẻ ngoảnh mặt không nghe luật pháp, Ngay cả lời cầu nguyện của mình cũng là một điều ghê tởm. (Châm ngôn 28: 9)

Nếu chúng ta còn giữ sự bất-chánh ở trong lòng, còn khu-khu ôm lấy tội tở-tường, Chúa sẽ chẳng nhận lời xin của chúng ta đâu. Nhưng lời cầu-nguyện của kẻ có tội, của tấm lòng đau-thương thống-hối lúc nào cũng được tiếp-nhận cả. Khi mọi lỗi-làm đã được sửa-chữa,

chúng ta có thể tin chắc rằng Đức Chúa Trời sẽ đáp lời cầu-xin của chúng ta. Những công-đức riêng của chúng ta không thể nào làm mình hưởng được ân-huệ của Chúa.

Chính sự hy-sinh cao — cả của Đức Chúa Jêsus sẽ cứu chúng ta. Huyết Ngài sẽ tẩy sạch mọi tội nhơ của chúng ta. Tuy vậy chúng ta còn có việc phải làm để đủ điều-kiện, thì lời cầu-xin của chúng ta mới được Chúa nhận.

(9) YẾU TỐ BÌNH LUẬN TIẾP THEO KHI NHẬN CÂU TRẢ LỜI TỪ CHÚA LÀ GÌ?

Vì vậy, tôi nói với bạn, bất cứ điều gì bạn cầu xin khi cầu nguyện, hãy tin rằng bạn nhận được và sẽ có. (Mác 11:24)

Một yếu-tố khác để được đáp lời cầu-xin là đức-tin. “Kẻ đến gần Đức Chúa Trời phải tin rằng có Đức Chúa Trời, và Ngài là Đáng hay thưởng cho kẻ tìm-kiếm Ngài.” Hê-bê-rơ 11:6. Đức Chúa Jêsus phán cùng các môn-đồ Ngài rằng: “Mọi điều các con xin trong lúc cầu — nguyện, hãy tin đã được, tất điều đó sẽ ban cho các con.” Mác 11:24. Chúng ta có tin lời Ngài không?

Lời bảo-đảm của Chúa rộng-rãi bao-la và chính Chúa là Đáng thành-tín đã hứa như vậy. Khi chúng ta không nhận ngay được chính điều chúng ta cầu- xin, hãy cứ tin rằng Đức Chúa Trời đã nghe và Ngài sẽ đáp lời cho chúng ta. Chúng ta thường bất-nhút và thiên-cận nên đôi khi chúng ta cầu-xin những điều không có lợi cho mình, và Thiên-Phụ đầy lòng bác-ái của Ngài, sẽ ban cho ta những gì

tốt nhất—tức là điều chúng ta sẽ ao-ước, nếu được ơn thiêng-liêng để nhận — xét sự việc đúng cách. Khi lời cầu-xin của chúng ta dường như không được đáp lại, chúng ta hãy vững tin nơi lời hứa của Chúa, vì không sớm thì chầy chắc-chắn mình sẽ nhận được ơn-phước mà mình cần nhất. Nếu cho rằng lời cầu nguyện lúc nào cũng được thỏa- đáp đúng y cách-thức và điều mình xin, thì đó chỉ là điều phỏng- đoán thôi. Đức Chúa Trời rất thông- minh, Ngài không bao giờ lầm-lỗi được. Chúa cũng rất nhân-từ, nên không thể không ban cho những kẻ theo lối thẳng ngay. Vậy, bạn đừng sợ-hãi gì mà không trông-cậy nơi Chúa, dầu bạn thấy lời cầu — nguyện của mình không được chấp-nhận lập-tức. Nên trông-cậy nơi lời hứa bảo-đảm của Ngài: “Hãy xin sẽ được.”

(10) NẾU CHÚNG TA KHIÊM TỐN VÀ CÓ NIỀM TIN VÀO HẠNH PHÚC, ĐẶT NHU CẦU CỦA CHÚNG TÔI LÀ BIẾT ĐẾN THIÊN CHÚA, CHÚNG TA CÓ THỂ YÊU CẦU LỜI HỨA LỚN NÀO?

Bây giờ đây là sự tin cậy mà chúng ta có nơi Ngài, rằng nếu chúng ta cầu xin bất cứ điều gì theo ý muốn của Ngài, thì Ngài sẽ nghe chúng ta. Và nếu chúng ta biết rằng Ngài nghe chúng ta, bất cứ điều gì chúng ta yêu cầu, chúng ta biết rằng chúng ta có những kiến nghị mà chúng ta đã cầu xin với Ngài. (1 Giăng 5: 14-15)

Nếu ta nghe theo lời khuyên-nhủ kia với lòng nghi-ngờ và lo-sợ, hoặc cố giải-quyết mọi việc mà mình không thấy rõ-

ràng, rồi mới có đức-tin sau, mọi bối rối sẽ tăng thêm mà thôi. Nhưng chúng ta đến cùng Đức Chúa Trời trong khi tự cảm-thấy hoàn-toàn bất-lực và phụ-thuộc như thực-trạng của chúng ta, rồi với đức tin đơn sơ và khiêm — nhường bày-tỏ mọi nhu-cầu cho Ngài là Đấng có trí hiểu — biết vô-biên, là Đấng thấy hết mọi sự, vừa là Đấng dùng ý-muốn và lời phán mà cai-trị mọi vật, Ngài có thể và sẽ nghe lời kêu-van của chúng ta, sẽ để sự sáng Ngài chiếu rọi vào lòng chúng ta.

Nhờ lời cầu nguyện mà chúng ta được liên-lạc với trí khôn vô-tận của Đấng đời-đời. Tuy ta không có bằng-chứng nào cả, nhưng thật Đấng Cứu-Thế cúi nhìn xuống chúng ta với cả sự cảm-thương chan-chứa và tình yêu tuyệt-vời. Có thể chúng ta không cảm-thấy được cái vuốt-ve đầy triều-mến, nhưng bàn tay Ngài bao-phủ trên ta với lòng bác-ái cùng sự thương-xót dịu-hiền.

(11) SỰ THA THỨ TỪ CHÚA DÀNH CHO CHÚNG TA ĐƯỢC XÁC ĐỊNH NHƯ THẾ NÀO?

“Vì nếu anh em tha lỗi cho người ta, thì Cha anh em trên trời cũng sẽ tha thứ cho anh em. Nhưng nếu các người không tha lỗi cho người ta, thì Cha các người cũng sẽ không tha lỗi cho các người. (Ma-thi-ơ 6: 14-15)

Khi chúng ta đến cùng Chúa để cầu xin ơn-phước và sự thương — xót, chúng ta cần phải có tấm lòng đầy yêu-thương và tha thứ. Làm sao chúng ta có thể cầu-khẩn: “Xin tha tội-lỗi cho chúng con, như chúng con cũng tha kẻ phạm tội nghịch cùng chúng con” trong khi chúng ta mang nặng tinh-thần bất dung-tha? Ma-thi-ơ

6:12- Chúng ta muốn được Chúa nhậm lời cầu xin và tha — tội chùng nào, mình phải có tinh-thần tha-thứ như thế trước khi cầu-nguyện.

(12) TRÁI TIM CỦA CHÚNG TA HÒA NHỊP VỚI TINH THẦN CỦA CHÚA CÓ THƯỜNG XUYÊN KHÔNG?

Tiếp tục sốt sắng trong lời cầu nguyện, thận trọng trong lời cảm tạ; (Cô-lô-se 4: 2)

Bền lòng cầu-nguyện cũng là một điều-kiện để được Chúa nhậm. Nếu muốn lớn lên trong đức-tin và kinh-nghiệm, chúng ta phải cầu-nguyện luôn luôn. Chúng ta phải “bền lòng mà cầu- nguyện” phải “bền-đỡ và tỉnh-thức trong sự cầu-nguyện, và thêm sự tạ-ơn vào.” Rô-ma 12:12; Cô- lô-se 4:2. Sứ-đồ Phi-e-rơ khuyên tín-giáo: “Hãy khôn-ngoaan tỉnh-thức mà cầu-nguyện.” 1 Phi-e-rơ 4:7. Sứ-đồ Phao lô đã dặn: “Trong mọi sự hãy dùng lời cầu-nguyện, nài-xin, và sự tạ-ơn mà trình các sự cầu-xin của mình cho Đức Chúa Trời.” Phi-líp 4:6. Giu-đe nhắn-nhủ: “Hỡi kẻ rất yêu-dấu, hãy nhơn danh Đức Thánh-Linh mà cầu-nguyện, hãy giữ mình trong sự yêu-mến Đức Chúa Trời.” Giu- đê 20,21. Cầu-nguyện không thôi là mối dây liên- kết không thể đứt được trói chặt linh-hồn ta vào với Chúa, để sự sống của Chúa tràn tuôn vào đời sống chúng ta, rồi từ đời sống chúng ta sự tinh- sạch và thánh-khiết chảy trở về với Chúa.

Cần phải bền lòng cầu-nguyện. Đừng để điều gì ngăn trở bạn. Hãy hết sức cố-gắng để giữ lấy sự thông-công giữa Chúa Jêsus và linh-hồn bạn. Hãy tìm mọi cơ-hội để dự những phiên cầu-nguyện. Những người thật lòng tìm kiếm sự giao-

thông với thiên-đàng đều có mặt trong các phiên nhóm cầu-nguyện, trung thành trong công-việc ấy cùng hết lòng quan-tâm đến việc tiếp-nhận mọi lợi-ích mà họ có thể thu-thập được. Họ sẽ tận-dụng mọi cơ-hội để có thể tự đặt mình vào nơi có những tia sáng chói lòa từ thiên-đàng chiếu ra.

Tôi biết ơn vì đặc ân tuyệt vời mà Đức Chúa Trời đã ban cho tôi để tôi có thể đến với Ngài bất cứ lúc nào, qua Đấng Christ, trong lời cầu nguyện.

Khoanh tròn Có Chưa quyết định

Tôi nhận ra rằng sự tiếp xúc với Chúa trong lời cầu nguyện là đường dẫn cuộc sống của chúng ta lên thiên đàng. Tôi mong muốn được sống trong mối liên hệ liên tục với Ngài và cảm nghiệm sự bình an thường trực của Ngài qua món quà cầu nguyện.

Khoanh tròn Có Chưa quyết định

Tôi tin tưởng và tin rằng Đức Chúa Trời nghe và đáp lời những lời cầu nguyện của tôi trong thời điểm hoàn hảo của Ngài và theo ý muốn hoàn hảo của Ngài.

Khoanh tròn Có Chưa quyết định

Tôi chấp nhận lời mời của Đức Chúa Trời để “mạnh dạn đến trước ngài ân điển của Ngài” trong lời cầu nguyện để tôi có thể nhận được sự giúp đỡ, ân điển và lòng thương xót mà tôi cần trong bước đi hàng ngày với Ngài.

Khoanh tròn Có Chưa quyết định

Bài 13

Sức mạnh của lời cầu nguyện

(1) KẾT QUẢ CỦA CẦU NGUYỆN RIÊNG TƯ LÀ GÌ?

Còn các người, khi cầu nguyện, hãy vào phòng mình, và khi đã đóng cửa, hãy cầu nguyện cùng Cha các người, Đấng ở nơi kín đáo; và Cha của bạn, Đấng nhìn thấy trong bí mật, sẽ thưởng cho bạn một cách công khai. (Ma-thi-ơ 6: 6)

Chúng ta phải cầu-nguyện trong vòng gia-đình, nhưng trên hết, đừng bao giờ xao-lãng việc cầu- nguyện riêng, vì đó chính là sự sống của linh-hồn. Linh-hồn không thể nào phát-đạt nếu ta xao-lãng việc cầu-nguyện. Cầu-nguyện trong gia-đình không chưa đủ. Trong nơi thanh-vắng, hãy mở rộng tâm- hồn ta cho cặp mắt dò-xét của Đức Chúa Trời nhìn xem. Lời cầu — nguyện kín này chỉ có

Đức Chúa Trời nghe mà thôi, Không một lỗ tai tọc-mạch nào được phép nghe những gánh nặng của tâm — hồn được dâng lên Chúa trong lời cầu-nguyện ấy. Trong lúc cầu nguyện riêng như vậy, linh-hồn phải được thoát khỏi ngoại-cảnh cùng mọi sự huyền-náo ở đời. Thâm-lặng nhưng thiết-tha, lời cầu nguyện ấy sẽ vang lên Đức Chúa Trời. Cái ánh — hưởng êm — ái và bền-bỉ từ Đức Chúa Trời tỏa ra cho những ai tìm-kiếm Chúa trong lời cầu — nguyện riêng, vì Chúa là Đấng luôn lắng nghe những lời khẩn-nguyện phát-xuất từ nơi sâu-thẳm của tâm- hồn. Bởi sự thâm-lặng và đức-tin đơn-sơ mà linh- hồn giữ vững sự thông-công với Đức Chúa Trời để tích-lũy lấy những tia sáng thiên-thượng hầu tăng-cường và giữ vững lấy mình trong khi giao- tranh với Sa tan. Đức Chúa Trời chính thật là đồn-lũy và sức-lực của chúng ta.

Cầu-nguyện trong phòng riêng cũng chưa đủ. Trong khi lo công việc hằng ngày cũng hãy hướng lòng mình lên Đức Chúa Trời. Ê-nóc đồng đi với Đức Chúa Trời bằng cách ấy. Những lời cầu — nguyện thâm ấy chẳng khác nào mùi hương thơm tỏa ra trước ngôi ân-phước, và Sa — tan không thể nào thắng nổi những kẻ đưa lòng mình nung-nấu luôn bên cạnh Đức Chúa Trời.

(2) HƯỚNG DẪN GÌ TRONG PHIÊN BẢN NÀY CŨNG CÓ TẦM QUAN TRỌNG CỦA CẦU NGUYỆN?

*...cầu nguyện không ngừng,
(1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:17)*

Không lúc nào, cũng không nơi nào là không thuận-tiện để dâng lời cầu-xin lên Đức Chúa Trời. Không gì có thể ngăn-cản ta hướng lòng mình lên trong tinh-thần khẩn-nguyện tha-thiết. Khi ở giữa đám đông nơi phố-phường tấp-nập, hoặc trong lúc giao-thiếp trên trường thương-mãi, chúng ta đều có thể cầu-xin sự hướng-dẫn thiên-thượng như Nê- hê-mi xưa kia khi dâng sớ lên vua A-c-ta-xét-xe vậy. Bất-cứ nơi nào cũng có thể là chỗ để ta thông-công với Đức Chúa Trời. Ta phải mở cửa lòng luôn để lúc nào cũng có thể mời Đức Chúa Jêsus ngự vào.

Tuy sống giữa vòng hoen-ô suy-đòi, ta có thể không hấp-thụ lấy uế — khí của thế-gian mà sống với bầu không-khí trong — sạch của thiên-đàng. Chúng ta có thể đóng kín cửa lòng khỏi những tư-tưởng ô — uế và mọi ý-nghĩ không thánh — khiết bằng cách dâng lòng mình lên Đức Chúa Trời qua lời cầu-nguyện thật tâm. Mọi kẻ nào mở lòng mình ra để tiếp-nhận sự nâng-đỡ và phước-hạnh của Đức Chúa Trời, sẽ bước đi trong bầu không- khí thánh-khiết hơn bầu không-khí của thế-gian, và sẽ được thông-công với thiên-đàng không thôi.

(3) KHI CHÚNG TA GIAO TIẾP VỚI CHÚA, KẾT QUẢ SẼ LÀ GÌ?

Bạn sẽ giữ người ấy trong sự bình an hoàn hảo, Tâm trí của ai ở trên Bạn, Bởi vì người ấy tin cậy nơi Bạn. (Ê-sai 26: 3)

Chúng ta phải nhìn thấy hình-ảnh của Đức Chúa Jêsus rõ-ràng hơn và thấu hiểu rõ-ràng hơn giá-trị của những sự

thật vĩnh-cửu. Nét hoa-mỹ của sự thánh-khiết phải đầy-dẫy trong lòng của con-cái Đức Chúa Trời. Muốn được vậy, chúng ta phải cầu-xin Chúa bày-tỏ những sự-vật của thiên-đàng cho mình ngắm xem.

Chúng ta phải để linh-hồn mình hướng thượng để Đức Chúa Trời ban cho hơi thở của thiên-đàng. Chúng ta có thể gần-gũi với Chúa đến đôi hể gặp cơn thử-thách bất-ngờ thì tư-tưởng của chúng ta liền hướng về Chúa cách vô-cùng tự-nhiên như loài hoa xoay về hướng mặt trời mọc vậy

(4) LỜI HỨA NÀO ĐƯỢC ĐỨC CHÚA TRỜI TỪ BI MANG LẠI CHO NHỮNG NGƯỜI MANG TRÁI TIM TÔN THƯƠNG?

Anh ấy chữa lành những người thất tình và gắn kết vết thương của họ. (Thi thiên 147: 3)

Take your wants, your joys, your sorrows, your cares, and your fears before God. You cannot weight Him down; you cannot make Him weary. He is the One who numbers the hairs of your head and He is not unresponsive to the needs of His children. “The Lord is very pitiful, and of tender mercy.” James 5:11. His heart of love is touched by our sorrows and even more by telling Him of them.

Hãy trình-bày cho Chúa mọi nhu cầu, mọi niềm vui, mọi nỗi khổ-đau, mọi sự lo-âu cũng như mọi sự sợ-hãi. Bạn không thể nào làm cho Chúa mang quá nặng đâu, cũng không có thể làm cho Ngài mệt-mỏi đâu. Chúa là Đáng thương

đếm tóc trên đầu bạn sẽ không làm ngo trước những sự thiếu- thốn của con Ngài đâu. “Chúa đầy lòng thương- xót và nhân từ.” Gia-cơ 5:11. Tấm lòng đầy tình- yêu của Chúa rất cảm-động bởi những sự đau-khổ của chúng ta, ngay khi chúng ta vừa thốt lời. Hãy dâng cho Chúa mọi phiền lo trong tâm-trí mình. Không có gì quá lớn đến Ngài mang không nổi vì Ngài nâng mọi thế-giới trên tay và điều khiển mọi sự trong vũ-trụ. Không có gì liên-quan đến sự an-khương của chúng ta mà lại quá nhỏ để Ngài không lưu-ý đến. Những đoạn đời của chúng ta không có chỗ nào quá đen — tối đến Ngài đọc không được; không một rối-rắm nào quá khó đến Ngài giải-quyết không nổi. Không một tai-ương nào có thể xảy ra cho đứa con hèn-mọn nhút của Ngài. Không một lo-âu vò-xé linh-hồn nào, không một niềm vui tươi nở nào, không một lời cầu-nguyện thành-thật nào thoát khỏi đôi môi của con-cái Ngài mà Cha chúng ta ở trên trời không chú-ý đến ngay, “Ngài chữa lành người có lòng đau thương, và bó vít của họ.” Thi-thiên 147:3. Mỗi liên-hệ giữa Đức Chúa Trời và mỗi linh-hồn trong thế-gian gắn-bó mật-thiết quá rõ-ràng trọn-vẹn đến nỗi dường như không có một linh-hồn nào không được Ngài chăm-lo, cũng như không còn có một linh-hồn nào mà Ngài không ban Con yêu-quí duy — nhút của Ngài chết thay cho họ.

(5) CHÚNG TA CẦU NGUYỆN BẰNG TÊN CỦA AI?

Các người đã không chọn Ta, nhưng Ta đã chọn các người và chỉ định cho

các người rằng các người phải ra đi sinh hoa kết trái, thì các người nên ở lại, hầu cho các người nhân danh Ta mà cầu xin Cha, Ngài sẽ ban cho các người. (Giăng 15:16)

Đức Chúa Jêsus phán rằng: “Các con sẽ nhơn danh Ta mà cầu xin, Ta chẳng nói rằng Ta không vì các con sẽ cầu-xin Cha đâu: Vì chính Cha yêu thương các con.” “Ta đã chọn các con ... hầu cho mọi điều chi các con nhơn-danh Ta cầu-xin Cha thì Ngài ban cho các con.”

Giăng 16:26,27; 15:17. Nhơn-danh Đức Chúa Jêsus mà cầu-nguyện có ý- nghĩa đặc-biệt hơn là chỉ nhắc đến danh Chúa ở phần đầu và phần cuối bài cầu — nguyện. Điều đó có nghĩa là cầu-nguyện trong tinh-thần, trong tâm- trí của Đức Chúa Jêsus; có nghĩa là đã tin lời hứa của Chúa thì chúng ta phải trông-cậy trên ân-diễn Ngài, làm việc của Ngài.

(6) NHỮNG HÀNH VI NÀO CỦA GIÁO HỘI THỰC TIỄN NÊN KẾT HỢP VỚI NHỮNG CẦU NGUYỆN VÀ THỜ CÚNG CỦA CHÚNG TA?

Tôn giáo thuần khiết và không ô uế trước mặt Thiên Chúa và Chúa Cha là thế này: để thăm những trẻ mồ côi và góa phụ trong cơn khó khăn của họ, và để bản thân không bị thế giới ám sát. (Gia-cơ 1:27)

và một trong các bạn nói với họ: “Hãy ra đi trong bình an, được sưởi ấm và no đủ,” nhưng bạn không cung cấp cho họ những thứ cần thiết cho cơ thể, điều đó có ích lợi gì? (Gia-cơ 2:16)

Đức Chúa Trời không có ý-định chúng ta phải thành những ân-sĩ hay những nhà tu-hành xa-lánh cõi đời để hiến mình cho việc thờ-phượng. Cuộc đời chúng ta phải như của cuộc đời Đấng-Christ — một phần trên núi-non, một phần trong quần- chúng. Một người chỉ biết cầu-nguyện thôi chớ không làm gì khác cả, chẳng bao lâu sẽ không còn cầu-nguyện nữa, hoặc-vả lời cầu-nguyện của người chỉ còn là một thể-thức hay một thói-quen hằng ngày thôi. Khi con người tự tách mình ra khỏi xã- hội, trốn-tránh những phận-sự của Cơ-độc-đô, lánh xa việc mang lấy thập-tự khi họ không còn làm việc Chúa cách nhiệt-thành là Đấng hết lòng lo-toan cho họ, họ sẽ lạc mất chủ-đích của sự cầu-nguyện và cũng không cảm thấy được thúc-giục để dâng mình cho Chúa nữa. Lời cầu-nguyện của họ trở thành riêng — tư và ích-kỷ. Họ không còn cầu- xin cho những nhu-cầu của nhân-loại, hoặc gây-dựng nước của Chúa, hoặc cầu-xin được thêm năng-lực để làm việc Ngài nữa.

(7) MỤC ĐÍCH CỦA MỐI QUAN HỆ ĐỒNG MÔN CỦA CHÚA LÀ GÌ?

... Không từ bỏ việc tập hợp chúng ta lại với nhau, như cách của một số người, nhưng khuyến khích lẫn nhau, và càng nhiều hơn khi bạn thấy Ngày đến gần. (Hê-bơ-rơ 10:25)

Chúng ta mất-mát nhiều khi bỏ qua cơ-hội họp chung nhau để tăng-cường và khuyến-khích người khác làm việc Chúa. Ta không còn thấy lẽ-thật của lời Chúa là quan-trọng và linh-động nữa. Lòng chúng ta không còn được soi-sáng

và kích-động bởi ảnh-hưởng nên thánh của lời Chúa nên đời sống thiêng-liêng mình sa-sút lần. Vì có thiếu mất sự cảm-thông với nhau nên chúng ta bị thiệt-thòi nhiều trong việc giao-tiếp với tín-giáo. Kẻ nào chỉ khư-khư giữ lấy phần mình tức không giữ đúng cương-vị của Đức Chúa Trời đã chỉ — định cho người. Sự đào- luyện thích-nghi bản tánh của mình trong cách xử- thế giữa xã-hội giúp ta cảm-thông với kẻ khác, và đó cũng là phương-tiện để chúng ta phát-triển và thêm sức-lực trong công việc của Đức Chúa Trời.

Nếu tín-đồ họp lại với nhau, cùng nhau bàn- luận về lòng bác-ái của Đức Chúa Trời và lẽ-thật cứu-rỗi quý — báu thì chính tâm — hồn họ sẽ được tươi-tỉnh cùng thêm sức mới cho người khác nữa. Mỗi ngày chúng ta có thể học hỏi thêm về Cha của chúng ta ở trên trời, thấu-nhận thêm những kinh- nghiệm tươi mới về ân-điển Ngài, bây giờ chúng ta chỉ khao-khát được nói về tình yêu của Ngài, và trong khi chúng ta làm như thế, cõi lòng chúng ta sẽ được ấm-áp: được thêm can-đảm. Nếu chúng ta nghĩ và nói nhiều hơn về Đức Chúa Jêsus mà không quá quan-tâm đến cá-nhân mình, chúng ta sẽ được càng gần Chúa hơn.

(8) ĐỂ DUY TRÌ HÒA BÌNH, TƯ DUY VÀ ẢNH HƯỞNG NÀO CỦA CHÚNG TA CẦN ĐƯỢC TẬP TRUNG?

Bạn sẽ giữ người ấy trong sự bình an hoàn hảo, Tâm trí của ai ở trên Bạn, Bởi vì người ấy tin cậy nơi Bạn. Hãy tin cậy nơi CHÚA mãi mãi, Vì trong YAH, CHÚA là sức mạnh đời đời. (Ê-sai 26: 3-4)

Hãy đặt tâm trí của bạn vào những thứ ở trên chứ không phải những thứ trên trái đất. (Cô-lô-se 3: 2)

Nếu chúng ta thường suy-tưởng về Đức Chúa Trời như Ngài chăm-nom chúng ta, Ngài sẽ luôn luôn ở trong tâm-trí ta và không gì làm ta ưa- thích hơn là được nói về Chúa cùng chúc-tôn danh Ngài. Chúng ta nói về những sự-việc tạm-thời vì chúng ta thích những sự-việc ấy. Chúng ta nói về bạn-hữu mình vì chúng ta yêu mến họ, niềm vui cũng như nỗi buồn của mình đã kết chặt với họ. Thế thì chúng ta có lý-do trọng-đại biết chừng nào để kính-yêu Đức Chúa Trời hơn các bạn dưới thế của mình, dĩ-nhiên chúng ta đặt Ngài lên trên hết trong ý-nghĩ của chúng ta, nói đến sự nhân từ của Ngài và truyền ra quyền — năng Ngài.

Những của quý-báu mà Ngài ban cho chúng ta, không phải để cho chúng ta đặt hết tư-tưởng và lòng say-mê của mình vào đó đến nỗi không còn nghĩ về Chúa được. Những vật đó luôn — luôn nhắc-nhở chúng ta đến Ngài, để buộc chúng vào mỗi bác-ái và ân-thâm đối với Ân — nhân của chúng ta ở trên trời vậy. Chúng ta sống quá gần với hạ-giới. Hãy nhướng mắt nhìn lên cửa đền thánh đang mở toang ở trên cao, là nơi sự vinh-hiến của Đức Chúa Trời chói lòa trên gương mặt của Đức Chúa Jêsus, là Đấng “có thể cứu toàn-vẹn những kẻ nhờ Ngài mà đến gần Đức Chúa Trời.” Hê-bơ-rơ 7; 25.

(9) NHÂN TỐ QUAN TRỌNG NÀO MÀ LỜI CẦU NGUYỆN PHẢI CÓ?

Tiếp tục sốt sắng trong lời cầu nguyện, thận trọng trong lời cảm tạ; (Cô-lô-se 4: 2)

Húng ta càng phải chúc-tụng Chúa càng hơn “vì sự nhân-từ Ngài và vì các công-việc lạ-lùng Ngài làm cho con-cái loài người.” Thi thiên 107:8. Giờ thờ-phượng của chúng ta không phải chỉ để cầu-xin và thụ-hưởng mà thôi. Đừng nên bao giờ chỉ nghĩ đến sự thiếu-thốn của mình mà không bao giờ nghĩ đến những ân-huệ mình đã nhận được. Chúng ta cầu-xin không biết bao nhiêu nhưng ít tạ ơn thay! Chúng ta thụ — hưởng không thôi, tuy vậy, ít khi nào tỏ lòng biết ơn, ít khi nào chúc- tôn Chúa về những gì Ngài đã làm cho mình.

(10) ĐIỀU GÌ SẼ TẠO RA TỪ TRÁI TIM CỦA NHỮNG NGƯỜI VUI VẺ TRONG SỐNG SỐNG VÀ Ý NGHĨA CỦA HỌ ĐỐI VỚI CHÚA?

Ở đó, bạn sẽ ăn trước mặt CHÚA, Đức Chúa Trời của bạn, và bạn sẽ vui mừng về tất cả những gì bạn đã đặt tay bạn, bạn và các hộ gia đình của bạn, trong đó CHÚA, Đức Chúa Trời của bạn đã ban phước cho bạn. (Phục truyền luật lệ ký 12: 7)

Xưa kia khi dân Y sơ-ra-ên nhóm nhau lại để thờ-phượng Chúa, Ngài chỉ dẫn họ rằng: “Các con sẽ ăn tại đó, trước mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời các con, vui-vẻ cùng gia-quyền mình, vì mọi việc mình làm đã được Giê-hô-va Đức Chúa Trời con ban phước cho.” Phục-truyền Luật-Iệ Ký 12:7. Việc gì làm để vinh-hiến Chúa, phải được làm với lòng vui-

mừng, với bài hát chúc — tôn và tạ ơn, chứ không phải với sự u-sầu buồn-thảm.

Đức Chúa Trời của chúng ta là Chúa rất nhân hiền và đầy lòng thương-xót. Không bao giờ nên coi sự hầu việc Chúa là điều buồn lòng và mệt- mỏi. Sùng-bái Đức Chúa Trời và phụng-sự Ngài phải là sự vui-thỏa. Chúa không muốn con-cái Ngài là những kẻ mà Ngài ban cho sự cứu-rỗi lớn-lao, xem Chúa như người chủ hà-khắc. Ngài là bạn thiết của họ, nên khi họ thờ-phượng Ngài, Chúa ngự giữa họ để ban phước, an-ủi họ, làm cho lòng họ chứa-chan niềm vui và tình yêu. Đức Chúa Trời muốn con-cái Ngài được an-ủi trong sự hầu việc Ngài cũng tìm được vui-thú hơn khôn- khổ. Chúa định rằng mọi ai đến thờ-lạy Ngài sẽ đem về với họ những tư — tưởng quý — báu về sự chăm-lo và lòng bác-ái của Chúa, để họ được vui- vẻ trong mọi công — việc hằng ngày, và thật-thà, chánh-trực trong mọi sự.

(11) KHI NHỮNG TƯ TƯỞNG, ĐỐI THOẠI VÀ CẦU NGUYỆN CỦA CHÚNG TA ĐƯỢC CHÚA CA NGỢI VÀ BIỂU DƯƠNG, ĐIỀU GÌ SẼ ĐƯỢC PHÁT GIÁC?

Ai ngợi khen ngợi khen Ta; Và đối với ai ra lệnh cho hành vi của mình, tôi sẽ cho thấy sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời. " (Thi-thiên 50:23)

Chúng ta hãy quây-quần nhau quanh thập-tự, Đấng Christ và sự đóng-đinh Ngài phải là chủ-đề để suy-gẫm, thảo-luận, và là mối xúc-cảm vui- mừng nhứt cho chúng ta” Chúng ta phải ghi-nhớ

mọi ân- phước mà Đức Chúa Trời ban cho, và khi chúng ta nhận-thức được tình yêu sâu-xa của Ngài, chúng ta sẽ sẵn sàng giao-phó mọi sự vào bàn tay đã bị đóng đinh trên thập-tự cho chúng ta.

(12) BỞI VÌ ĐƯỢC CÔNG NHẬN CỦA CHÚA, ĐIỀU GÌ LUÔN TRÊN MÔI CỦA CHÚNG TA?

Ồ, loài người sẽ cảm tạ CHÚA vì sự nhân từ của Ngài, Và những công việc tuyệt vời của Ngài cho con cái loài người! Hãy để họ hy sinh của lễ tạ ơn, Và công bố công việc của Ngài với sự vui mừng. (Thi thiên 107: 21-22)

Linh-hồn sẽ nương cánh tạ ơn mà bay bổng lên thiên — đàng. Trên thiên — cung cao kia, Đức Chúa Trời được thờ — phượng bằng bài ca, tiếng nhạc, nên khi chúng ta bày-tỏ lòng biết ơn của mình tức phù-hợp với sự thờ-phượng của thiên- binh vậy. “Kẻ nào dâng sự cảm-tạ làm của-lễ, tôn-vinh Chúa.” Thi — thiên 50:23. Vậy chúng ta hãy hết lòng tôn — kính, vui-mừng mà đến trước Đấng Tạo-Hóa mình để “tạ ơn, và tiếng ca hát”. Ê-sai 51:3.

Tôi nhận ra sự cần thiết của sự kết nối liên tục với Đức Chúa Trời qua lời cầu nguyện riêng tư và công khai trong kinh nghiệm hàng ngày của tôi với Ngài.

Khoanh tròn Có Chưa quyết định

Tôi hiểu tầm quan trọng của việc ca ngợi và tạ ơn Chúa vì lòng nhân từ và

sự tốt lành của Ngài trong cuộc sống của tôi khi tôi cầu nguyện.

Khoanh tròn Có Chưa quyết định

***Tôi biết ơn vì có đặc ân được đến trước
ngai vàng của Đức Chúa Trời qua sự
ban phước của lời cầu nguyện và tuyên
bố quyền năng tuyệt vời của Ngài trong
cuộc sống của tôi và trong cuộc sống
của những người mà tôi cầu nguyện.***

Khoanh tròn Có Chưa quyết định

Bài 14

Phải làm gì với sự nghi ngờ

(1) CHÚA GIÊSU CÓ PHẢN ỨNG GÌ CHO NHỮNG AI CÓ SỰ NGHI NGỜ VỀ TÂM LINH CỦA MÌNH?

Khi ấy, một số thầy thông giáo và người Pha-ri-si trả lời rằng: “Thưa Thầy, chúng tôi muốn thấy một dấu lạ từ Ngài”.

Nhưng Ngài trả lời và nói với họ: “Một thế hệ gian ác và gian dân đang tìm kiếm một dấu hiệu, và sẽ không có dấu hiệu nào được ban cho, ngoại trừ dấu hiệu của tiên tri Giô-na. (Ma-thi-ơ 12: 38-39)

NHIỀU người, như là những người còn non- nớt trong đời-sống Cơ-đốc,

nhiều khi bị bối- rối vì những mối nghi-ngờ. Trong Kinh-Thánh có nhiều điều họ không giải-thích nổi cũng không hiểu nổi” nên Sa-tan nhơn đó làm lung-lạc đức-tin của họ nơi Kinh-Thánh, không tin đó là lời khải-thị của Đức Chúa Trời nữa. Họ tự vấn: “Làm sao tôi biết đâu là đường ngay lẽ-phải? Nếu Kinh-Thánh thật là lời của Đức Chúa Trời, làm sao tôi gỡ được những mối nghi-ngờ và rối-rắm này?”

Đức Chúa Trời không bao giờ đòi-hỏi chúng ta phải tin mà Ngài không ban cho đủ chứng-cớ để làm nền-tảng cho đức-tin mình. Sự thực-hữu của Ngài, bản-tánh của Ngài, chân-Iý của Ngài, thấy đều thiết-lập bởi lời chứng của lý-trí ta, mà lời chứng này thật nhiều vô kể. Tuy vậy, Đức Chúa Trời chẳng bao giờ cất đi mối nghi-ngờ có thể nổi lên. Đức-tin của chúng ta phải đặt trên chứng- cớ, chớ không phải lời biện-bạch. Những kẻ nào muôn nghi-ngờ, sẽ có dịp để nghi-ngờ trong khi những ai thật lòng muôn biết lẽ-thật sẽ tìm thấy không biết bao nhiêu bằng — chứng để làm nền- tảng cho đức-tin mình.

(2) TẠI SAO CON NGƯỜI KHÔNG CÓ KHẢ NĂNG HIỂU ĐƯỢC CON ĐƯỜNG CỦA CHÚA?

CHÚA phán: “*Vì tư tưởng của Ta không phải là suy nghĩ của người, cũng không phải là đường lối của người. “Vì như trời cao hơn đất, đường lối Ta cao hơn đường người, tư tưởng Ta hơn ý nghĩ người. (Ê-sai 55: 8-9)*

Tâm-trí non-kém của con người làm sao hiểu nổi tính-chất công-việc làm của

Đáng vô tận được. Với một con người có sự nhận-xét tinh-tế nhưt, một người với trí khôn xuất-chúng, nhưng khi nhận xét Đấng Thánh, họ thấy Ngài được che-phủ bởi một sự huyền-bí vô-cùng. “Nếu bạn dò-xét, há có thể hiểu-biết được sự sâu-nhiệm của Đức Chúa Trời, và thấu rõ Đấng Toàn-Năng sao? Sự ấy vốn cao bằng các tầng trời: Vậy bạn sẽ làm gì? Sâu hơn âm-phủ: bạn hiểu biết sao đặng?” Gióp 11:7, 8.

Sứ-đồ Phao- lô kêu lên: “Ôi! sâu-nhiệm thay là sự giàu-có, khôn-ngoan và thông biết của Đức Chúa Trời! Sự phán-xét của Ngài nào ai thấu được, đường — nẻo của Ngài nào ai hiểu được.” Rô — ma 11:33. Nhưng dầu “mây và tối-tăm ở chung-quanh Ngài; sự công-bình và sự ngay-thẳng vẫn làm nền của ngôi sao Ngài.” Thi — thiên 97:2. Chúng ta có thể hiểu được những sự chăm-lo của Chúa đối với mình, và những động-lực thúc-đẩy Ngài làm việc ấy, để nhận biết rằng tình yêu vô-biên và ân- điển dồi-dào đã hợp nhau trong quyền-năng bất-tận. Chúng ta hiểu biết những gì có lợi cho ta về những mưu — định của Ngài, ngoài ra ta vẫn còn phải trông-cậy vào bàn tay toàn-năng và lòng đầy bác-ái của Ngài.

(3) KHI CHÚNG TA KHÔNG HIỂU KINH THÁNH, LỜI CẢNH BÁO NÀO CHÚNG TA CẦN LƯU Ý?

cũng như trong tất cả các thư tín của ngài, trong đó nói về những điều này, trong đó có một số điều khó hiểu, mà những người không ngoan cố và không vững vàng sẽ tự hủy hoại chính họ, như họ cũng làm như vậy trong

phần còn lại của Kinh thánh. Vậy, hỡi người yêu dấu, vì đã biết trước điều này, nên hãy coi chừng chính mình cũng sa ngã sự kiên định của chính mình, bị mắc lỗi của kẻ ác; (2 Phi-e-rơ 3: 16-17)

Lời của Đức Chúa Trời cũng như bản-chất thánh của Ngài, trình-bày những sự mâu-nhiệm mà con người thấp-hèn của chúng ta không bao giờ thấu-triệt nổi. Sự xâm-nhập của tội-lỗi vào trong thế-gian, việc Đấng Christ trở nên xác-thịt, sự tái- sanh, sự sống lại, cùng những vấn-đề khác được nêu ra trong Kinh-Thánh đều là những sự huyền- bí quá sâu xa để tâm-trí con người giải-thích hay hiểu thấu triệt-đề. Nhưng dầu không hiểu nổi những sự mâu-nhiệm của Chúa, chúng ta cũng không có lý-do gì để nghi-ngờ lời Ngài cả. Trong cõi thiên- nhiên có biết bao huyền-bí quanh ta mà ta không thể dò-xét thấu-đáo được.

Một thể sống đơn-giản nhưt đã nêu ra vấn-đề rắc-rối đến người thông — minh xuất-chúng bỗng cảm thấy mình bất lực, không giải — thích suông. Ở bất-cứ nơi nào cũng đều có những kỳ-quan vượt quá tầm hiểu biết của chúng ta. Vậy khi tìm thấy trong thế-giới thiêng-liêng cũng có những sự huyền-bí vượt quá trí mình, ta há nên ngạc-nhiên sao? Tất-cả những sự khó khăn ấy đều do nơi sự kém-cỏi và hẹp-hòi của tâm-trí con người mà thôi. Trong Kinh-Thánh Đức Chúa Trời ban cho chúng ta đủ chứng-cớ về bản-chất thiên-thượng, ta không nên nghi-ngờ lời Chúa chỉ vì ta không hiểu thấu-đáo mọi sự mâu-nhiệm của Ngài.

Sứ-đồ Phi-e-rơ đã nói trong Kinh-Thánh có nhiều “chỗ khó hiểu, mà những kẻ dốt-nát và tin không quyết đem giải sai ý-nghĩa... chuốc lấy sự hư-mất riêng về mình.” 2 Phi-e-rơ 3:16. Những kẻ nghi ngờ thường dùng những đoạn khó hiểu ấy để làm đầu đề đánh-đổ Kinh-Thánh, nhưng trái lại những đoạn ấy lại là những chứng-cớ hùng-hồn nhứt chỉ rằng Kinh-Thánh đã được Đức Chúa Trời soi-dẫn. Nếu Kinh-Thánh không nói gì về Đức Chúa Trời mà chỉ nói đến những điều ta dễ hiểu; nếu sự cao-trọng và quyền-uy của Chúa mà tâm-trí thấp-kém của chúng ta dễ thấu-triệt thì Kinh-Thánh không còn là dấu-chỉ rõ-ràng về quyền-uy thiên-thượng mà Chúa đã phú cho. Chính sự vĩ-đại kỳ-bí của những đầu-đề trình-bày trong ấy làm cho chúng ta tin vững Kinh-Thánh là lời của Đức Chúa Trời.

(4) TẠI SAO TRÍ TUỆ CỦA THẾ GIỚI NÀY KHÔNG CHO SỰ HIỂU BIẾT VỀ KINH THÁNH?

Nhưng con người không nhận được những điều của Thánh Linh Đức Chúa Trời, vì họ là sự ngu ngốc đối với Ngài; Ngài cũng không thể biết họ, bởi vì họ là người sáng suốt về mặt tâm linh. (1 Cô-rinh-tô 2:14)

Kinh — Thánh phô-bày lẽ-thật cách giản-dị và ứng-dụng hoàn-toàn thích-hợp với mọi nhu-cầu và nguyện-vọng của lòng người, đã làm ngạc-nhiên và mê-hoặc cả những bộ-óc siêu-việt. Trong lúc ấy những con người thấp-kém và vô học cũng nhận thấy con đường cứu-rỗi ở trong ấy. Tuy những lẽ thật

được dẫn-giải đơn-sơ lại luận đến những vấn- đề cao-xa thâm-thúy vượt quá sự hiểu-biết của loài người, nên chúng ta chỉ tiếp-nhận tùy theo sự phán dạy của Đức Chúa Trời. Như vậy, chương- trình cứu-rỗi được đặt trên chúng ta để làm cho mọi người thấy được từng bước một mà họ phải dò theo trong sự ăn-năn trở lại cùng Đức Chúa Trời và đức-tin trong Đức Chúa Jêsus, để được cứu theo đường-lối mà Đức Chúa Trời đã chỉ- định. Tuy vậy, bên dưới những lẽ-thật dễ hiểu này còn tàn-trữ những sự huyền-bí che kín vinh-hiễn của Chúa, tức những sự huyền-bí vượt quá khả-năng tìm — kiếm của trí người, lại soi — sáng những kẻ thành thật tìm kiếm chân- lý với sự kính-cản và đức-tin. Càng nghiên-cứu Kinh Thánh, ta càng xác tín Kinh-Thánh là lời của Đức Chúa Trời hằng sống, và lý-luận của con người qui-phục trước oai-quyền của sự khai-thị thiên-thượng.

Thú-nhận việc ta không thể hiểu thấu-đáo mọi lẽ-thật của Kinh-Thánh, tức nhìn-nhận rằng trí- óc hữu-hạn không thể nào hiểu nổi cõi vô-tận, rằng con người không thể nào hiểu được mọi mưu-định của Đấng Toàn-Tri.

(5) CHÚNG TA ĐƯỢC CẢNH BÁO TRÁNH NHỮNG ĐIỀU GÌ ẢNH HƯỞNG ĐẾN TRÁI TIM CHÚNG TA?

Hỡi anh em, hãy coi chừng, kẻo trong anh em có một lòng xấu xa không tin Chúa đã lìa xa Đức Chúa Trời hằng sống; (Hê-bơ-rơ 3:12)

Vì không thể nào dò thấu được mọi huyền-vi của Kinh-Thánh, nên những kẻ

ngghi-ngờ cùng những kẻ bất-tín chối-bỏ lời của Chúa; ngay những kẻ tự xưng tin-nhận Kinh-Thánh cũng chưa chắc thoát khỏi điều nguy-hiểm này đâu. Sứ-đồ Phao- lô nói rằng: “Hỡi anh em, hãy giữ lấy, kéo ai trong anh em có lòng dữ và chẳng tin mà trái — bỏ Đức Chúa Trời hằng sống chẳng.” Hê-bơ-rơ 3:12. Nên nghiên-cứu thật cặn kẽ mọi sự dạy-dỗ của Kinh- Thánh, cùng dò tìm cả “những sự sâu-nhiệm của Đức Chúa Trời” đến mức Kinh-Thánh đã khái-thị cho chúng ta. 1 Cô-rinh-tô 2:10.

Trong khi “những sự bí-mật thuộc về Giê- hô — va Đức Chúa Trời chúng ta” thì “những sự bày-tỏ thuộc về chúng ta”. Phục-truyền Luật-lệ Ký 29:29. Công-việc làm của Sa tan là đảo-lộn năng-lực tra-cứu của trí-não con người. Sự kiêu-căng lẫn-lộn vào việc nghiên-cứu lẽ-thật của Kinh-Thánh, nên người ta cảm thấy thiếu kiên-nhẫn và qui-hàng nếu họ không giải-nghĩa nổi mọi phần của Kinh-Thánh theo ý họ mong-muốn. Họ cho rằng quá nhọc để thú-nhận việc mình không hiểu nổi Kinh — Thánh. Họ không bằng lòng kiên- tâm chờ-đợi đến lúc Đức Chúa Trời thấy cần giải- bày lẽ-thật ra cho họ cách có lợi. Họ nghĩ rằng với trí khôn vốn có mà không cần một sự giúp-đỡ nào khác cũng đủ cho họ hiểu Kinh-Thánh, nên khi không đạt đến mức ấy, họ ngang-nhiên chối-bỏ quyền-lực của Kinh-Thánh đi. Thật ra có nhiều lý-thuyết và giáo-lý được nhiều người công-nhận phát-xuất từ Kinh-Thánh lại không có căn-bản trong sự dạy-dỗ của Kinh-Thánh và thật trái ngược hẳn với sự khái-thị của Kinh-Thánh. Những điều này đã gây nghi-ngờ và hoang-mang cho nhiều người, Tuy-nhiên ta không thể qui

điều ấy cho Kinh-Thánh mà phải qui cho những lời người ta xuyên-tạc Kinh-Thánh.

(6) TẠI SAO CHÚNG TA KHÔNG BAO GIỜ CÓ THỂ HIỂU HẾT ĐƯỢC CHÚA?

“Những điều bí mật thuộc về CHÚA, Đức Chúa Trời chúng ta, nhưng những điều được tiết lộ thuộc về chúng ta và con cái chúng ta mãi mãi, để chúng ta có thể làm theo mọi lời của luật pháp này. (Phục truyền luật lệ ký 29:29)

Nếu loài thọ-tạo có thể đạt đến mức hiểu-biết hoàn-toàn Đức Chúa Trời cùng mọi công-việc của Ngài, thì khi đã đạt đến mức ấy rồi, họ không còn tìm-kiếm chơn-lý nào nữa cả, tức đã đạt đến mức hiểu-biết triệt-để và đã phát-triển tột-cùng về mặt tâm-trí rồi. Bấy giờ Đức Chúa Trời không còn phải là Đáng tôn-thượng nữa, và con người đã đến mức hiểu-biết tột-cùng sẽ không còn tiến-bộ được nữa. Chúng ta hãy tạ-ơn Đức Chúa Trời vì sự thật không phải như thế. Đức Chúa Trời là Đáng vô- tận, trong Ngài “đã giấu — kín mọi sự quý — báu về khôn-ngon thông — sáng.” Cô-lô-se 2:3. Trải qua cõi đời-đời, con người có thể tìm-kiếm mãi, học- hỏi mãi cũng không vơi nổi kho khôn-ngon, nhân- từ và quyền-năng của Chúa.

(7) NƠI NÀO CHỈ SỰ KHÔN NGOAN THÀNH KÍNH ĐƯỢC ĐƯA RA?

Bây giờ chúng ta đã nhận được, không phải thần khí của thế gian, mà là

Thánh Linh đến từ Đức Chúa Trời, để chúng ta có thể biết những điều đã được Đức Chúa Trời ban cho một cách tự do. (1 Cô-rinh-tô 2:12)

Đức Chúa Trời định rằng ngay trong cảnh đời này, lẽ-thật của Ngài vẫn cứ bày-tỏ ra mãi cho con- cái Ngài. Chỉ có một cách để đạt được sự hiểu biết này. Ta có thể thấu hiểu lời của Đức Chúa Trời nhờ Đức Thánh-Linh vốn là Đấng khai- thị Kinh-Thánh. “Nếu không phải là Thánh-Linh của Đức Chúa Trời, thì chẳng ai biết sự trong Đức Chúa Trời.” “Vì Đức Thánh-Linh dò-xét mọi sự, cả đến sự sâu-nhiệm của Đức Chúa Trời nữa.” 1 Cô-rinh-tô 2:11, 10. Đấng Cứu-thế có hứa với các môn-đồ rằng: “Lúc nào Thần Lẽ-thật sẽ đến, thì Ngài dẫn các con vào mọi lẽ-thật... Ngài sẽ lấy điều thuộc về Ta mà rao bảo cho các con.” Giăng 16:13,14.

(8) ĐIỀU GÌ ĐƯỢC KHÁM PHÁ NẾU CHÚNG TA CHO PHÉP TINH THẦN CỦA CHÚA HƯỞNG CHÚNG TA ĐẾN CÁI CHÚNG TA HỌC?

Tuy nhiên, khi Ngài, Thần lẽ thật, đã đến, Ngài sẽ dẫn bạn vào mọi lẽ thật; vì Ngài sẽ không nói theo thẩm quyền của mình, nhưng bất cứ điều gì Ngài nghe, Ngài sẽ phán; và Ngài sẽ cho bạn biết những điều sắp xảy ra. (Giăng 16:13)

Đức Chúa Trời muốn con người dùng khả- năng phán-đoán của họ. Sự nghiên-cứu Kinh-Thánh sẽ tăng-cường và nâng-cao trí-tuệ hơn bất-cứ môn học

nào khác. Dầu vậy chúng ta cũng phải thận-trọng việc thần-thánh-hóa lý-trí vì nó cũng bị ảnh-hưởng của sự yếu-đuôi và bất-toàn của nhân-loại. Nếu chúng ta muốn Kinh-Thánh không che mờ sự hiểu-biết của mình đến nỗi không thể hiểu được lẽ-thật rõ-ràng nhứt, chúng ta phải có được sự đơn-sơ và đức-tin như đứa bé, sẵn sàng học-hỏi và nhờ Đức Thánh-Linh soi-dẫn cho. Cảm thấy được quyền-năng và sự khôn-ngoa của Đức Chúa Trời cùng là sự bất-lực của con người để hiểu-biết sự cao-cả của Ngài, đủ làm cho chúng ta hạ mình xuống, và mỗi khi giở trang Kinh-Thánh chúng ta làm với vẻ kính — cần thánh — khiết y như khi đến trước mặt Chúa vậy. Khi nghiên-cứu Kinh-Thánh, lý-trí của chúng ta phải nhìn — nhận một thâm-quyền cao hơn nó, cả tấm lòng cũng như trí-tuệ phải bái-phục trước Đấng TỰ-HỮU.

(9) AI LÀ CỘI NGUỒN CỦA SỰ TỰ DO?

Nếu ai trong các bạn thiếu sự khôn ngoan, hãy cầu xin Đức Chúa Trời, Đấng ban cho mọi người một cách tự do và không chê trách, và điều đó sẽ được ban cho. (Gia-cơ 1: 5)

Có nhiều điều có vẻ khó-khăn hoặc mờ-ám mà Đức Chúa Trời cho những kẻ thật lòng tìm-hiểu thấy sáng-tỏ. Nhưng nếu không có Đức Thánh-Linh, chúng ta dễ xuyên-tạc hoặc giải sai những điều ấy đi. Có nhiều người đọc Kinh-Thánh mà không lợi-ích gì cả, trái lại còn thiệt-hại rõ-ràng nữa. Khi lời Chúa được mở ra thiếu sự kính-cần và lời cầu-nguyện, khi tư-tưởng và tình-cảm không xu-

hướng về Đức Chúa Trời hoặc hợp ý với Ngài, tâm-trí sẽ mờ-mịt với ngờ-vực và việc học Kinh-Thánh như vậy chỉ tăng thêm lòng nghi-ngờ. Sa-tan chiếm lấy tư-tưởng và nêu lên những điều giải-thích không chính-xác. Khi một người không hòa-hợp với Đức Chúa Trời bằng lời nói hay việc làm, thì dầu họ có học — lực căn-bản uyên-thâm đến đâu, họ cũng chỉ hiểu sai Kinh-Thánh mà thôi. Ta không nên tin-tưởng những lời giải — thích Kinh- Thánh của họ. Kẻ nào học Kinh-Thánh để tìm sự mâu-thuẫn, sẽ không nhận thấy được sự thiêng- liêng. Với kiến-thức méo-mó họ sẽ thấy nhiều lý- do để nghi-ngờ, để không tin nơi những sự việc thật rõ-ràng và đơn-sơ.

(10) NẾU CHÚNG TA CÒN TIẾP TỤC LỖI LÀM, ĐIỀU NÀY ẢNH HƯỞNG ĐẾN MỐI QUAN HỆ CỦA CHÚNG TA VỚI THIÊN CHÚA NHƯ THẾ NÀO?

Nhưng tội ác của bạn đã tách bạn ra khỏi Đức Chúa Trời của bạn; Và tội lỗi của bạn đã che mặt Ngài khỏi bạn, để Ngài không nghe thấy. (Ê-sai 59: 2)

ầu người ta khéo che-đậy cách mấy đi nữa, nhiều khi nguyên-do chánh của lòng nghi-ngờ là sự ưa-chuộng tội-lỗi. Những kẻ có lòng kiêu-căng, thích tội-lỗi cùng những kẻ không sẵn lòng tuân-phục mọi điều-kiện của Kinh-Thánh sẽ không tiếp- nhận những sự dạy-dỗ, những lời ngăn-cấm của Kinh-Thánh, trái lại họ sẵn-sàng nghi-ngờ quyền- lực của Kinh-Thánh vậy. Để đạt tới chân-lý, ta phải thật lòng khao-khát hiểu-biết chân-lý và sẵn-sàng tuân theo. Mọi ai

lấy tinh-thần này mà nghiên-cứu Kinh-Thánh sẽ tìm thấy vô-số chứng-cớ chỉ rằng đó là lời Đức Chúa Trời. Họ sẽ thấu-triệt chân-lý, nhờ đó trở nên khôn-ngoan để được cứu-rỗi.

(11) CHÚA YÊU CẦU ĐIỀU GÌ TRƯỚC KHI BAN ÁNH SÁNG ĐẾN CHO CHÚNG TA?

Nếu ai muốn làm theo ý muốn của Ngài, người đó sẽ biết về giáo lý, cho dù đó là giáo lý của Đức Chúa Trời hay là tôi nói theo thẩm quyền của chính mình. (Giăng 7:17)

Đấng-Christ đã phán: “Nếu ai không làm theo ý-muốn Con Đức Chúa Trời, thì sẽ biết đạo-lý Ta có phải là bởi Đức Chúa Trời, hay là Ta nói theo ý Ta.” Giăng 7:17. Thay vì hoài-nghi và kích-bác những điều mình không hiểu, bạn hãy nương theo sự sáng đã chiếu-giọi trên bạn thì bạn sẽ tiếp- nhận được sự sáng lớn hơn. Nhờ ân-diên của Đấng Christ, hãy làm trọn mọi phận-sự hằng ngày mà bạn đã hiểu rõ, bạn sẽ hiểu và thi-hành cả những điều mà hiện nay bạn còn nghi-ngờ.

Có một bằng-cớ bày-tỏ rõ cho mọi người—từ người có học-lực cao nhứt đến người dốt-nát nhứt — đó là bằng — có kinh — nghiệm. Đức Chúa Trời khuyên chúng ta nên thử tính-chất thực-hữu của lời Ngài, thử để tìm thấy sự thật trong lời hứa Ngài. Ngài khuyên chúng ta “nằm thử xem Đức Giê-hô-va tốt lành dường bao,” Thi-thiên 34:8. Thay vì nghe lời kẻ khác, chúng ta phải tự nằm thử lấy. Chúa đã phán: “Hãy cầu xin đi, các con sẽ được.” Giăng 16:24. Chúa sẽ

làm trọn lời hứa Ngài. Lời Chúa luôn luôn ứng-nghiem, không thể nào sai được. Trong khi chúng ta đến cùng Đức Chúa Jêsus, vui hưởng sự yêu — thương đầy-dẫy của Ngài, mọi nghi — ngờ và âm-u đều tan biến trong ánh sáng của Ngài.

(12) KHI MỐI QUAN HỆ VỚI CHÚA PHÁT HIỆN, BẰNG CHỨNG CỦA CHÚNG TA LÀ GÌ?

Ngài đã giải cứu chúng ta khỏi quyền lực của bóng tối và đưa chúng ta vào vương quốc của Con trai yêu của Ngài, (Cô-lô-se 1:13)

Sứ-đồ Phao-lô đã từng nói rằng Đức Chúa Trời “đã giải-thoát chúng ta khỏi quyền của sự tối-tăm, làm cho chúng ta dời qua nước của Con rất yêu — dấu Ngài.” Cô-lô-se 1:13. Mọi người đã trải qua sự chết để vào sự sống đều “làm chứng chắc rằng Đức Chúa Trời là thật.” Giăng 3:33. Họ làm chứng rằng: “Tôi cần sự giúp — đỡ và đã tìm được trong Đức Chúa Jêsus. Mọi thiếu-thốn đều được cung-cấp. Linh-hồn đói khát đã được no đủ. Kinh-Thánh hiện nay đối với tôi là sự khải- thị của Đức Chúa Jêsus-Christ. Có phải bạn hỏi tại sao tôi tin Chúa Jêsus chẳng? Vì đối với tôi, Ngài là Đấng Cứu-Chuộc thiên — thượng! Tại sao tôi tin Kinh-Thánh à? Vì tôi tìm thấy Kinh-Thánh là tiếng phán của Đức Chúa Trời cho linh-hồn tôi.”

(13) KHI CHÚNG TA ĐI THEO ÁNH SÁNG MÀ CHÚNG TA ĐÃ ĐƯỢC SOI SÁNG, ẢNH HƯỞNG NÀO SẼ CÓ TRONG TINH THẦN CỦA CHÚNG TA?

Vậy, hỡi người yêu dấu, vì đã biết trước điều này, nên hãy coi chừng chính mình cũng sa ngã sự kiên định của chính mình, bị mắc lỗi của kẻ ác; nhưng lớn lên trong ân điển và sự hiểu biết về Chúa và Đấng Cứu Rỗi của chúng ta là Chúa Giê Su Ky Tô. Đối với Ngài là vinh quang cả bây giờ và mãi mãi. Amen. (2 Phi-e-rơ 3: 17-18)

Phi-e-rơ khuyên các anh em “tân tới trong ân-điển, và trong sự thông-biết Chúa và Cứu-Chúa chúng ta là Đức Chúa Jêsus — Christ.” 2 Phi-e- rơ 3:18. Khi dân-sự của Đức Chúa Trời lớn lên trong ân — điển, họ sẽ hiểu lời Chúa càng ngày càng rõ- ràng hơn. Họ sẽ nhìn thấy ánh sáng mới và sự đẹp-đẽ của chơn-lý thánh. Lịch-sử của hội-thánh trải qua các thời-đại đã chứng-thực điều này và vẫn còn tiếp-tục như thế đến ngày cuối cùng. “Con đường người công-bình giống như sự sáng chiếu rạng, càng sáng thêm lên cho đến giữa trưa.” Châm-ngôn 4:18.

(14) LÀM THẾ NÀO ĐỂ PHIÊN BẢN NÀY MÔ TẢ KHẢ NĂNG TƯƠNG LAI CỦA CHÚNG TA HIỂU RÕ SỰ TẠO HÓA CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI?

Bây giờ chúng ta nhìn thấy trong gương, mờ mờ, nhưng sau đó mặt đối mặt. Bây giờ tôi biết một phần, nhưng sau đó tôi sẽ biết cũng như tôi cũng được biết. (1 Cô-rinh-tô 13:12)

Nhờ đức-tin, chúng ta có thể nhìn đến cõi vị- lai và giữ lấy lời hứa của Chúa để khôn-lớn thêm, đem mọi bản-năng của

con người hợp nhứt với thiên-đàng, và đưa mọi năng-lực của chúng ta vào mối liên-lạc với nguồn sáng. Chúng ta có thể vui- mừng lên vì mọi điều làm chúng ta rối trí bây giờ, Chúa sẽ làm sáng-tỏ cả, những điều hiện nay còn thật khó hiểu, bây giờ sẽ được giải-đáp, những chỗ trí-óc non-nớt của chúng ta thấy mờ nhòe, bây giờ sẽ thấy vô-cùng hòa-hợp và đẹp-đẽ khôn- tả. “Ngày nay chúng ta xem như trong một cái gương cách mập-mờ: đến bây giờ chúng ta sẽ thấy hai mặt đối nhau; ngày nay tôi chưa biết hết: đến bây giờ tôi sẽ biết như Chúa đã biết tôi vậy.” 1 Cô-rinh-tô 13:12.

Tôi nhận ra rằng trong những ngày cuối cùng của lịch sử trái đất, nhiều người sẽ nghi ngờ Đức Chúa Trời. Tôi chọn đặt niềm tin của mình dựa trên những bằng chứng mà Ngài đã cung cấp và tin vào Ngài.

Khoanh tròn Có Chưa quyết định

Thật an ủi cho tôi khi biết rằng không ai có thể hiểu được sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời. Tôi có thể đặt cuộc đời mình trong tay Ngài khi biết rằng Ngài đang kiểm soát mọi sự.

Khoanh tròn Có Chưa quyết định

Tôi nhận ra rằng mặc dù tôi không thể hiểu hết những gì Kinh thánh nói về Đức Chúa Trời, nhưng đây càng là bằng chứng về sự vĩ đại của Ngài. Rõ ràng là Kinh Thánh được Ngài soi dẫn.

Khoanh tròn Có Chưa quyết định

Tôi chọn gạt bỏ mọi nghi ngờ mà người cám dỗ gieo vào tâm trí tôi về Đức Chúa Trời và Lời của Ngài. Tôi chọn đi theo ánh sáng mà Chúa thấy phù hợp để bày tỏ điều đó cho tôi.

Khoanh tròn Có Chưa quyết định

Bài 15

Vui mừng trong Chúa!

(1) LÀ NGƯỜI CON CỦA CHÚA, VÌ SAO CHÚNG TA CÓ THỂ ĐẠI DIỆN ĐỨC MẸ, SỰ ĐỘ LƯỢNG VÀ TÌNH YÊU CỦA CHÚA?

Và trong ngày đó, bạn sẽ nói: “Hãy ngợi khen CHÚA, kêu cầu danh Ngài; Hãy tuyên bố những việc làm của Ngài giữa các dân tộc, Hãy nhắc đến rằng danh Ngài được tôn cao. Hãy hát cùng CHÚA, Vì Ngài đã làm những việc xuất sắc; Điều này được biết đến trên trái đất. (Ê-sai 12: 4-5)

CON-cái của Đức Chúa Trời được gọi để làm đại — diện cho Đấng Christ, để bày-tỏ sự nhân-tử và ân-diễn của Chúa. Đức Chúa Jêsus đã bày-tỏ bản chất thật của Đức Chúa Trời thế nào, chúng ta cũng bày-tỏ Ngài cho thế-gian chưa hề biết đến lòng bác-ái của Ngài thế ấy. “Như Cha đã sai Con trong thế -

gian,” Đức Chúa Jêsus khẩn, “thì Con cũng sai họ trong thế-gian.” “Con ở trong họ và Cha ở trong Con ... để cho thế — gian biết chính Cha đã sai Con đến.” Giăng 17:18, 23.

(2) KHI CHÚNG TA CHẤP NHẬN VÀ DỠI THEO CHÚA, VAI TRÒ NÀO CHÚNG TA PHẢI HOÀN THÀNH?

Bạn là thư tín của chúng tôi được viết trong trái tim của chúng tôi, được mọi người biết đến và đọc; rõ ràng bạn là một thư tín của Đấng Christ, được chúng tôi phục vụ, được viết không phải bằng mực mà bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời hằng sống, không phải trên viên đá nhưng trên viên bằng thịt, tức là bằng trái tim.

(2 Cô-rinh-tô 3: 2-3)

Sứ-đồ Phao-lô ngỏ lời với môn-đồ Đấng Christ rằng: “Rõ thật anh em là bức thư của Đấng Christ”, “mọi người đều biết và đều đọc.” 2 Cô-rinh-tô 3:3, 2. Mỗi tín-đồ là một bức thư mà Chúa Jêsus đã gởi cho thế-gian. Nếu bạn là môn đồ Đấng Christ, Ngài dùng bạn làm bức thư cho gia-đình, cho khu phố, xóm, làng, là nơi bạn sinh-sống. Đức Chúa Jêsus ngự trong bạn muốn nhũ vào lòng những người chưa biết đến Ngài. Có lẽ họ không đọc Kinh- Thánh, hoặc không nghe tiếng phán từ những trang sách ấy thốt ra, họ không thấy lòng bác-ái của Đức Chúa Trời qua công việc của Ngài làm; nhưng nếu bạn là người đại-diện thật cho Ngài, có thể nhờ bạn mà họ biết được một phần nào sự nhân-tử của Chúa, họ sẽ được chinh-phục về mối bác-ái và hầu việc Ngài.

(3) HAI ĐẶC TRƯNG NÀO MÀ CUỘC SỐNG CHÚNG TA NÊN THỂ HIỆN, KHI CHÚNG TA LÀ CON CỦA CHÚA, MANG ÁNH SÁNG ĐẾN NHÂN LOẠI?

Bây giờ sự tin kính với sự mãn nguyện là lợi ích lớn. (1 Ti-mô-thê 6: 6)

Cơ-độc-đồ chẳng khác nào ngọn đèn sáng trên con đường về trời. Họ phải phản-chiếu cho thế-gian ánh sáng từ Đức Chúa Jêsus đã chiếu-giọi trên họ. Đời sống và bản-tánh của họ phải thế nào để những người khác có thể nhận-định đúng Đấng Christ và công-việc của Ngài.

Nếu chúng ta đại-diện Đấng Christ, chúng ta phải làm cho mọi người thấy hầu việc Chúa là một điều thích-thú như sự thật vốn là thế. Những tín-đồ nào tích-lũy những mối u-sầu bi-thảm trong tâm-hồn, hay lâm-bầm phiên-trách, tức làm cho thế-gian quan-niệm sai-lầm về Đấng Christ và đời sống tín — giáo vậy. Họ làm cho người khác có cái ấn — tượng là Đức Chúa Trời không muốn thấy con-cái Ngài được vui-vẻ, mà làm thế tức họ làm chứng nghịch lại Cha của chúng ta ở trên trời rồi.

(4) NGUYÊN TẮC CƠ BẢN LÀ GÌ, NẾU BẤT BIẾN TRONG SUY NGHĨ CỦA CHÚNG TA, SẼ NGĂN CHẶN SỰ NGHI NGỜ, CHÁN NẢN, VÀ CHẤP NHẬN CỦA CÁC ĐẠI DIỆN CỦA SATAN ĐỂ CHỐNG LẠI VỚI THIÊN CHÚA?

Những ai tin cậy nơi CHÚA giống như Núi Si-ôn, không thể dời đi, nhưng tồn tại mãi mãi. (Thi-thiên 125: 1)

Sa-tan rất vui-mừng khi thấy nó xúi-giục được con-cái Đức Chúa Trời không tin-tưởng nơi Ngài, lại nghi-ngờ thiện-ý của Chúa và quyền-năng cứu- chuộc chúng ta. Nó rất thích làm cho ta cảm-thấy rằng Đức Chúa Trời đã sắp-đặt sẵn để làm hại chúng ta. Công-việc làm của Sa-tan là cố chỉ cho ta thấy Đức Chúa Trời thiếu lượng khoan-dung và thương-xót. Nó giải sai sự thật về Đức Chúa Trời. Nó trám đầy tư — tưởng con người với những ý- niệm sai-làm về Đức Chúa Trời, rồi thay vì giữ vững chơn-lý về Thiên-Phụ, chúng ta lại thường khi đeo-đuổi theo lời giải sai của Sa-tan để bất- kính Đức Chúa Trời bằng cách không tin-cậy Ngài và lằm-bằm nghịch cùng Ngài. Sa-tan bao giờ cũng tìm cách làm cho cuộc đời tin-kính thành đen-tối. Nó muốn làm cho tôn-giáo có vẻ nặng — nề, khó- khăn; và khi qua sự bất-tín, Cơ-đốc-đồ mang lấy khía-cạnh này của tôn-giáo trong chính cuộc đời mình, người đã ủng-hộ Sa-tan vậy.

(5) GIỐNG NHƯ PAUL, CÂU TRẢ LỜI CỦA CHÚNG TA NÊN LÀ GÌ KHI CHÚNG TA TRẢI QUA NHỮNG KHÓ KHĂN TRÊN ĐƯỜNG ĐỜI?

Và Ngài nói với tôi, "Ấn điển của Ta đủ cho người, vì sức mạnh của Ta được hoàn thiện trong sự yếu đuối." Vì vậy, vui mừng nhất là tôi sẽ tự hào về sự yếu đuối của mình, để quyền năng của Đấng Christ có thể ngự trên tôi. Vì vậy, tôi vui mừng khi bị bệnh tật, bị sỉ nhục, bị hoạn nạn, bị bắt bớ, đau khổ, vì Chúa. Vì khi tôi yếu, thì tôi mạnh mẽ. (2 Cô 12: 9-10)

Sa-tan rất vui-mừng khi thấy nó xúi-giục được con-cái Đức Chúa Trời không tin-tưởng nơi Ngài, lại nghi-ngờ thiện-ý của Chúa và quyền-năng cứu-chuộc chúng ta. Nó rất thích làm cho ta cảm-thấy rằng Đức Chúa Trời đã sắp-đặt sẵn để làm hại chúng ta. Công-việc làm của Sa-tan là cố chỉ cho ta thấy Đức Chúa Trời thiếu lượng khoan-dung và thương-xót.

Nó giải sai sự thật về Đức Chúa Trời. Nó trám đầy tư — tưởng con người với những ý- niệm sai-lầm về Đức Chúa Trời, rồi thay vì giữ vững chơn-lý về Thiên-Phụ, chúng ta lại thường khi đeo-đuổi theo lời giải sai của Sa-tan để bất- kính Đức Chúa Trời bằng cách không tin-cậy Ngài và lằm-bắm nghịch cùng Ngài. Sa-tan bao giờ cũng tìm cách làm cho cuộc đời tin-kính thành đen-tối. Nó muốn làm cho tôn-giáo có vẻ nặng — nề, khó- khăn; và khi qua sự bất-tín, Cơ-đốc-đô mang lấy khía-cạnh này của tôn-giáo trong chính cuộc đời mình, người đã ủng-hộ Sa-tan vậy. CDG 173.1

Có nhiều người đi trên con đường sống mà mắt chỉ chăm nhìn vào những lỗi-lầm, những thất bại cùng thất-vọng, nên lòng họ chứa đầy buồn-rầu và chán-ngán. Trong khi tôi còn ở bên Âu-châu, tôi biết một người chị trong Chúa mắc phải việc này. Chị gặp phải sự chán-nản lớn và viết thư cho tôi, nhờ tôi giúp-đỡ chị. Sau khi đọc thư chị, đêm ấy tôi nằm chiêm bao thấy mình đang ở trong một cánh vườn. Có một người dường như là chủ vườn dắt tôi đi dạo quanh các con đường tuyệt xinh. Trong khi tôi đang hái hoa và say — sưa với mùi hương thơm ngát của những đóa hoa ấy, thì người chị này, đi bên cạnh tôi, chỉ cho tôi thấy

những bụi gai không đẹp mắt tí nào đang cản lối đi của chị. Chị buồn-rầu than-thở. Chị không theo người hướng-đạo để đi trên con đường nhưng đi trên đồng chà-chuôm gai-gốc. Chị than lên: “Một khu vườn đẹp-đẽ như thế này lại bị gai-gốc làm hư đi, thật không đáng tiếc lắm sao?” Người dẫn đường đáp lại: “Cứ để yên gai gốc đó đi vì chúng chỉ gây thương-tích cho cô thôi. Hãy ngắt những đóa hoa hường, hoa huệ và lạc-dương kia kìa.” CDG 173.2

Trong kinh-nghiệm đời sống của bạn há chẳng có những điểm chói sáng hay sao? Há bạn đã không từng hưởng qua những giây phút tim nháy rộn-ràng với niềm vui khi nhận lấy ánh — hưởng của Đức Thánh-Linh sao? Khi nhìn lại những chương sách của cuộc đời mình, bạn không tìm thấy những trang thỏa lòng sao? Có phải lời hứa của Đức Chúa Trời như ngàn hoa thơm ngát mọc hai bên đường của bạn chẳng? Bạn há không để mọi nét mỹ-miêu và hương thơm ngào — ngạt tràn đầy lòng mình sao?

(6) KHI MỘT NGƯỜI LÀM LỖI NĂM LẤY CƠ HỘI ĐỂ CHUỘC LỖI, LỜI KHAI CỦA ANH ẤY LÀ GÌ?

Và trong ngày đó, bạn sẽ nói: “Hãy ngợi khen CHÚA, kêu cầu danh Ngài; Hãy tuyên bố những việc làm của Ngài giữa các dân tộc, Hãy nhắc đến rằng danh Ngài được tôn cao. (Ê-sai 12: 4)

Gai-gốc và chà-chuôm chỉ gây nên thương- tích và làm bạn khôn-khỏi. Nếu bạn chỉ đi góp nhặt những thứ này dâng tặng cho người khác, bạn chẳng những xem thường lòng nhân-từ của Đức Chúa Trời, bạn còn ngăn chận những người ở quanh bạn đi vào con đường sống vậy.

Nếu đem mọi kỷ-niệm bi-thương của cuộc đời như sự sa-ngã và thất-vọng — rồi nhắc-nhờ, than-khóc mãi cho đến khi bạn hoàn-toàn ngã lòng, tức không phải là một hành-động khôn-ngoa. Một tâm-hồn chán-nản chứa đầy u-ám, chẳng những nó không tiếp-nhận ánh sáng của Đức Chúa Trời mà còn phủ bóng trên con đường kẻ khác nữa.

Hãy tạ ơn Đức Chúa Trời về những hình-ảnh tươi-sáng mà Ngài đã ban cho chúng ta. Chúng ta hãy kết-hợp lại những lời hứa quý báu về lòng bác-ái của Đức Chúa Trời, luôn luôn ghi nhớ rằng: Con của Đức Chúa Trời đã lìa ngôi báu của Cha Ngài, mặc nhân-tính vào thân-tính của Ngài để có thể cứu-chuộc con người khỏi quyền lực của Satan; Ngài đắc-thắng cho chúng ta, mở cửa trời cho loài người, cùng bày-tỏ cho họ thấy nơi Chúa biểu-lộ sự vinh-hiễn của Ngài; việc con người sa-ngã được kéo ra khỏi hố sâu chết mất mà tội-lỗi đã xô đẩy họ xuống, rồi đưa họ về mối giao-thông mật-thiết với Đức Chúa Trời đời-đời, chịu nổi cuộc thử-thách nhờ đức-tin nơi Đấng Cứu — Thế, mặc lấy sự công-bình của Đấng Christ rồi sẽ được đưa lên tận ngôi báu của Ngài — mọi việc ấy là những hình-ảnh mà Đức Chúa Trời muốn chúng ta chiêm-ngưỡng vậy.

(7) CHÚA THỂ HIỆN TÌNH YÊU CỦA CHÚA ĐẾN CHÚNG TA NHƯ THẾ NÀO BÊN CẠNH SỰ NGHI NGỜ?

Đấng đã không phụ chính Con Ngài, nhưng vì chúng ta mà phó Ngài cho tất cả chúng ta, thì làm sao Ngài không ở

với Ngài cũng tự do ban cho chúng ta mọi sự? (Rô-ma 8:32)

Mỗi khi chúng ta có vẻ như là nghi-ngờ lòng bác-ái của Đức Chúa Trời, không còn tin-tưởng nơi lời hứa Ngài, tức chúng ta bất-kính Ngài và làm buồn Đức Thánh-Linh. Bà mẹ nghĩ thế nào nếu con mình cứ than-trách mình hoài dường như mình không đối-xử với chúng cách tử-tế, trong khi cả đời mình chỉ cố-gắng lo cho quyền-lợi của chúng và làm cho chúng có đủ mọi sự tiện-nghi? Nếu chúng nghi-ngờ lòng thương của bà, điều đó làm tấm lòng bà đau-đớn biết chừng nào. Những bậc phụ-huynh có con-cái đối-xử với mình như vậy, nghĩ thế nào? Như vậy Thiên-Phụ của chúng ta sẽ đối với chúng ta ra sao khi chúng ta không tin — cậy lòng bác-ái của Ngài mà chính lòng bác-ái ấy đã thúc- đẩy Ngài ban Con độc-sanh chết thay để chúng ta được sống? Sứ-đồ Phao-lô viết: “Ngài không tiếc chính Con mình, nhưng vì chúng ta hết thảy mà phó Con ấy cho, thì Ngài há cũng chẳng sẽ ban mọi sự luôn với Con ấy cho chúng ta sao? Rô-ma 8:32. Tuy vậy đã có biết bao nhiêu người qua hành- động, nếu không qua lời nói, thốt lên rằng: “Chúa đâu phải làm điều này cho tôi. Có lẽ Ngài thương- yêu kẻ khác chứ không thương-yêu tôi đâu.”

(8) TẠI SAO CHÚNG TA KHÔNG NÊN CHỨNG MINH VỀ TƯ TƯỞNG HOẶC CHIA SẺ SỰ NGHI NGỜ VỚI NHỮNG NGƯỜI KHÁC LIÊN QUAN ĐẾN VẤN ĐỀ TINH THẦN?

Vì không ai trong chúng ta sống cho chính mình, và không ai chết cho chính mình. (Rô-ma 14: 7)

Vì vậy, chúng ta đừng phán xét lẫn nhau nữa, mà hãy giải quyết vấn đề này, không để gây trở ngại hoặc một nguyên nhân nào cản đường anh em chúng ta. (Rô-ma 14:13)

Nhưng hãy cẩn thận vì bằng cách nào đó sự tự do này của bạn trở thành một trở ngại cho những người yếu đuối. (1 Cô-rinh-tô 8: 9)

Nhưng khi bạn phạm tội cùng anh em và làm tổn thương lương tâm yếu đuối của họ, thì bạn phạm tội cùng Đấng Christ. (1 Cô-rinh-tô 8:12)

Mọi điều này thật làm hại linh — hồn bạn, vì mọi lời nghi-ngờ bạn thốt ra tức mời sự cám-dỗ của Sa-tan đến; nó càng tăng-cường ý ngờ-vực của bạn, làm buồn thiên-sứ được phái xuống giúp-đỡ bạn. Khi Sa-tan cám-dỗ bạn, chớ hé ra một lời nghi-ngờ ảm-đạm nào cả. Nếu thuận lòng theo sự xuôi-dục của nó, trí bạn sẽ chứa đầy ý bất-mãn và phản-nghịch. Nếu bộc-lộ cảm — tình của mình ra, mọi mối nghi-ngờ mà bạn bày — tỏ không những phản — ứng lại cho bạn thôi đâu, nó còn như hột giống sẽ nảy mầm và sanh trái trong cuộc đời của những người khác, mà lúc bấy giờ bạn không thể nào chặn đứng ảnh-hưởng của lời nói mình được. Chính mình bạn có thể thoát được những sự cám- dỗ và cạm-bẫy của Sa — tan, nhưng những người khác đã bị ảnh-hưởng của bạn làm lung-lạc có thể không thoát nổi sự

bất-tín mà bạn gây ra trước đó. Nếu những lời nói của ta chỉ làm tăng thêm năng- lực thiêng-liêng và sự sống thì quý biết bao.

(9) NHỮNG ĐỐI THOẠI CỦA CHÚNG TA NÊN CHÚA GÌ SẼ PHÁT GIÁC SỰ CỨU RỖI LINH HỒN CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI?

Ai ngợi khen ngợi khen Ta; Và đối với ai ra lệnh cho hành vi của mình, tôi sẽ cho thấy sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời. " (Thi-thiên 50:23)

Thiên-sứ đang lắng tai để nghe bạn thuật lại cho thế — gian như thế nào về Đức Chúa Jêsus trong khi đàm-luận, hay nói về Đấng đã sống lại và hiện đang cầu thay cho bạn trước mặt Cha Ngài. Khi bắt tay người bạn thân, môi miệng và lòng bạn hãy ngợi — khen Đức Chúa Trời. Điều này sẽ làm cho người bạn ấy suy-nghĩ đến Đấng Christ.

(10) SỰ CẢN DẶN NÀO MÀ KINH THÁNH ĐƯA RA LIÊN QUAN ĐẾN NGHI NGỜ VÀ NGÃ LÒNG?

Làm mọi việc mà không phàn nàn và tranh chấp, (Phi-líp 2:14)

Ai nấy đều chịu sự thử-thách, gặp những nỗi đắng-cay khó mang, bị cám-dỗ khó chống-cự nổi. Họ đã đủ khổ rồi, đừng đem những nỗi khó-khăn của mình kể cho người khác làm gì, nhưng hãy đem mọi sự trình lên cho Chúa trong lời cầu- nguyện. Bạn hãy tự đặt một định-luật là không bao giờ thốt ra một lời nghi — hoặc hay thối-chí. Bạn có thể góp công rất nhiều để tô — điểm đời

sống những kẻ khác thêm phần trong — sáng, trợ lực mọi cố-gắng của họ bằng lời nói đầy hy vọng và vui tươi của bạn.

Có biết bao linh-hồn can-đảm đang bị cám-dỗ điều-linh sắp qui-hàng trong cuộc tranh-đấu chống bản-ngã và quyền-lực của điều ác. Đừng làm nản- lòng con người giao-tranh cam-go như vậy. Hãy dùng những lời can-đảm đầy hy-vọng để làm người phấn-khởi và mạnh tiến trên con đường người phải đi. Sự sáng của Đấng Christ chói lòa từ bạn là thế đó. “Chẳng có người nào trong chúng ta vì chính mình mà sống.” Rô-ma 14:7. Bởi ảnh-hưởng âm- thâm của chúng ta mà người khác được khích-lệ thêm sức hoặc họ bị nản — lòng mà lìa bỏ Đấng Christ và chân-lý.

(11) SỰ HIỆN DIỆN CỦA AI LÀ NIỀM VUI VÀ MANG ĐẾN SỰ TRỌN VẸN?

Tôi luôn đặt CHÚA trước mặt tôi; Bởi vì Ngài ở bên hữu tôi, tôi sẽ không bị lay chuyển. (Thi thiên 16: 8)

Bạn sẽ chỉ cho tôi con đường của cuộc sống; Trong sự hiện diện của bạn là niềm vui tràn đầy; Ở bên tay phải của bạn là những thú vui mãi mãi. (Thi thiên 16:11)

Nhiều người có những ý-tưởng quái-gở về đời sống và bản-tánh của Đấng Christ. Họ nghĩ rằng Chúa là Đấng lạnh — nhạt, không tình-cảm, cay- nghiệt, khắc-khổ. Trong nhiều trường-hợp, trọn kinh — nghiệm tín-giáo bị tô lên bởi những hình- ảnh đen tối này.

Người ta thường nói Chúa khóc chớ không hề biết cười là gì. Đấng Cứu-Thế của chúng ta thật là Người Buồn — khổ,

thường bị đau-đớn vì Ngài mở lòng Ngài để nhận lấy mọi sự rửa-sả của nhân-loại, Nhưng dầu đời sống của Ngài đầy hy-sinh, phủ đầy đau-đớn, lo-âu mà tinh-thần không bao giờ nao-sòn. Diện mạo của Ngài không hề mang vẻ buồn-đau bi-lụy, nhưng đầy vẻ thanh-thản nhẹ-nhàng. Lòng Ngài là một mạch sống tuôn tràn. Bất-cứ nơi nào Ngài đến, Ngài đều mang theo với Ngài sự ngơi-nghỉ, thanh-tĩnh và niềm vui chan-hòa.

Đấng Cứu-Thế của chúng ta thật nghiêm-trang, nhiệt-thành nhưng không hề rầu-rĩ, sầu-muộn. Kẻ nào học-đòi theo Chúa thì cuộc đời của họ mang đầy mục-đích thiết-tha. Họ sẽ có một nhận — thức thấu-đáo về trách-nhiệm cá-nhân. Họ không còn khinh-xuất, không ồn-ào hư-không, không đùa-cợt thô-tục. Tôn-giáo của Đấng Christ ban ra như dòng sông bình-tĩnh xuôi — dòng. Nó không dập tắt ánh sáng vui-mừng, không hạn-chế sự vui-vẻ, không che khuất nụ cười rực-rỡ như ánh-dương. Đấng Christ đến không phải để cho người ta phụng-sự mình nhưng để phục — vụ loài người. Khi tình yêu của Ngài đã ngự-trị tâm — hồn, chúng ta liền noi theo gương Chúa.

Cảm tạ Đức Chúa Trời, Cha của tôi đã bày tỏ tình yêu thương của Ngài với tôi vượt ra ngoài bóng tối của sự nghi ngờ trong sự ban cho của Con Ngài để cứu chuộc tôi. Tôi chọn ở trong Chúa Giê-xu để tôi có thể trải nghiệm sự sung sướng và sung sướng mà Ngài muốn ban cho tôi.

Khoanh tròn Có Chưa quyết định

**Tôi chấp nhận vinh dự mang danh
“Cơ đốc nhân” và chọn tiết lộ cho
người khác niềm vui, sự bình an và
hạnh phúc đến từ việc ở trong Ngài.**

Khoanh tròn Có Chưa quyết định

Tôi chọn tin cậy Chúa vì tôi nhận ra rằng tin cậy Ngài là nguồn bảo vệ duy nhất của tôi khỏi sự dối trá và không tin của Sa-tan.

Khoanh tròn Có Chưa quyết định

Mục tiêu của tôi là nâng cao tinh thần và khuyến khích những người xung quanh để họ không rơi vào trạng thái chán nản và thiếu tin tưởng.

Khoanh tròn Có Chưa quyết định

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

Bài 16

Niềm vui cho bây giờ và vĩnh cửu

(1) CHÚNG TÔI NÊN LÀM GÌ KHI NGƯỜI KHÁC LẠM DỤNG CHÚNG TÔI?

Và hãy tử tế với nhau, dịu dàng, tha thứ cho nhau, ngay cả như Đức Chúa Trời trong Đấng Christ đã tha thứ cho bạn. (Ê-phê-sô 4:32)

Sự tùy tiện của một người khiến anh ta chậm giận, Và vinh quang của anh ta là bỏ qua một sự vi phạm. (Châm 19:11)

Nếu chúng ta cố giữ trong tâm-trí mình những hành — động bất-chánh, thô-bỉ của kẻ khác, chúng ta sẽ thấy rằng mình không thể nào yêu-mến họ cũng như Đấng Christ yêu chúng ta. Ngược lại nếu chúng ta cứ nghĩ đến tình yêu và lòng thương xót diệu-kỳ của Đấng-Christ đối với chúng ta, chính tinh-thần

ấy cũng từ chúng ta tuôn-tràn qua cho kẻ khác. Chúng ta phải yêu thương và kính-trọng lẫn nhau. Đừng cố giữ lỗi-lầm và sự bất-toàn mà chúng ta không thể không nhìn thấy. Phải trau-dôi đức khiêm-nhường, giữ lấy mình và đối-xử dịu- dàng, kiên-nhẫn với lỗi-lầm của kẻ khác. Hành- động như thế sẽ giết chết tánh ích-kỷ hẹp — hòi nhưng làm cho ta trở nên quảng — đại bao-dung.

(2) CHÚNG TA NÊN LÀM GÌ ĐỂ NGĂN CHẶN VIỆC PHẢN ĐỐI TRẦN LAN?

Hãy hết lòng tin cậy CHÚA, Không dựa vào sự hiểu biết của mình; (Châm ngôn 3: 5)

Tác-giả Thi-thiên có nói: “Hãy tin — cậy Đức Giê-hô-va, và làm điều lành; khá ở trong xứ và nuôi mình bằng sự thành-tín Ngài.” Thi-thiên 37:3. “Hãy tin-cậy Đức Giê-hô-va”. Mỗi ngày đều có những gánh nặng, lo-âu, phiền-não của nó đè nặng trên mỗi người, thế mà khi gặp nhau chúng ta lại sẵn- sàng để thốt ra những nỗi khó-khăn và thử-thách của mình cho người khác nghe. Ta thường để sự lo-lắng vu-vơ, sợ-hãi không căn-cứ đè nặng trên tâm-hồn và lộ hẳn ra nét mặt đến người ngoài nghĩ rằng chúng ta không hề có một Đấng Cứu — Thế đầy thương-xót, sẵn-sàng nghe những lời thỉnh- nguyện và cứu-giúp chúng ta trong khi cần đến.

(3) BẰNG LỜI HỨA NÀO CHÚNG TA CÓ THỂ BIẾT RẰNG ĐỨC CHÚA TRỜI SẼ BỎ RƠI CHÚNG TA TRONG BẤT KỲ TÌNH HUỐNG NÀO?

Hãy để cho hạnh kiểm của bạn không có tính tham lam; bằng lòng với những thứ như bạn có. Vì chính Ngài đã nói, "TÔI SẼ KHÔNG BAO GIỜ ĐỂ BẠN BỎ QUA BẠN." (Hê-bơ-rơ 13: 5)

Nhiều người cứ sống trong sợ-hãi, lo-lắng vu- vơ như vậy mãi. Mỗi ngày đều có ân-tứ từ lòng bác- ái của Đức Chúa Trời bao quanh; mỗi ngày họ thụ- hưởng phước-hạnh dư — dật của Ngài, nhưng họ không nhìn thấy ân-phước ấy. Tâm-trí họ chỉ ghi sâu vào những gì không tốt-đẹp mà họ e rằng sẽ xảy ra cho họ, hoặc những khó-khăn có thể xảy ra thật sự nhưng quá nhỏ, rồi họ phóng-đại ra đến nỗi làm cho cặp mắt của họ thành đui-tối trước những sự việc lớn-lao mà họ cần biết ơn. Những khó- khăn họ gặp phải, đáng lý nên đem khai-trình cho Chúa là nguồn cứu-trợ duy-nhứt, lại làm họ xa cách Chúa vì hoài-nghi và thán-oán.

Chúng ta có thể nào bất-tín đến mực ấy chẳng? Tại sao chúng ta phải bội-ngĩa và vong-ân đến thế? Đức Chúa Jêsus là Bạn thiết của chúng ta. Cả thiên-đàng đều chăm-lo đến sự an-lạc của chúng ta. Chúng ta không nên để những lo-toan, bối-rối của cuộc sống hằng ngày làm mệt trí, làm mờ ý chúng ta. Nếu cứ lo-âu, lúc nào cũng sẽ có những điều làm chúng ta lo-âu mãi. Không nên đeo — đuổi những gì làm cho ta hao-mòn trí — lực mà không giúp ta chịu-đựng nổi thử-thách.

(4) CHÚA SẼ LÀM GÌ CHO CHÚNG TÔI NẾU CHÚNG TÔI CẢM ƠN VÀ TIN TƯỞNG NGÀI?

Theo mọi cách của bạn, hãy thừa nhận Ngài, Và Ngài sẽ hướng dẫn các con đường của bạn. (Châm ngôn 3: 6)

Bạn có thể lo-lắng trong công-việc làm ăn; tương-lai của bạn có thể càng ngày càng mù-mịt hơn bạn có thể bị lổ-lã, nhưng đừng thối chí; hãy giao mọi sự lo toan cho Đức Chúa Trời, cứ bình-tĩnh, vui-vẻ luôn. Hãy cầu xin Chúa ban cho sự khôn-ngoaan để lèo-lái mọi chuyện riêng mình cách khéo-léo hầu tránh được lổ — lã tai — ương. Hãy cố hết sức mình để cải-thiện tình-thế.

(5) KHI CHÚNG TA ĐỐI MẶT VỚI THỬ THÁCH, CHÚA SẼ GIÚP CHÚNG TA NHƯ THẾ NÀO?

Ta đã nói những điều này với các ngươi, hầu cho các ngươi được bình an trong Ta. Trong cuộc sống bạn sẽ có những muộn phiền; nhưng hãy vui lên, tôi đã vượt qua cả thế giới. "
(Giăng 16:33)

Đức Chúa Trời không có ý-định cho con-cái Ngài mang nặng gánh lo-âu. Ngài không hề lừa- dối chúng ta bao giờ, Chúa không phán như vậy: “Đừng sợ-hãi vì sẽ chẳng có điều nguy-hiểm nào trên bước đường của con cả.” Ngài biết sẽ có nhiều thử-thách cam-go và đã nói thẳng cho chúng ta biết, Ngài không đề-nghị giải-pháp đem con-cái Ngài ra khỏi thế-gian tội-ác này, nhưng Ngài chỉ cho họ một nơi nương-tựa vững-chắc. Ngài cầu-nguyện cho các môn-đồ như vậy: “Con chẳng cầu Cha cất họ khỏi thế — gian, nhưng xin Cha gìn-giữ họ cho khỏi điều-ác.” Chúa lại cảnh-cáo

các môn-đồ Ngài rằng: “Các con sẽ còn sự hoạn-nạn trong thế-gian nhưng hãy cứ vững lòng, ta đã thắng thế-gian rồi”
Giăng 17:15; 16:33.

(6) LỜI HỨA NÀO CHÚNG TA CÓ THỂ YÊU CẦU LIÊN QUAN ĐẾN NHU CẦU HÀNG NGÀY?

Nhưng trước hết hãy tìm kiếm vương quốc của Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài, thì tất cả những điều này sẽ được thêm vào cho bạn. (Ma-thi-ơ 6:33)

Trong bài giảng trên núi, Chúa dạy các môn-đồ Ngài những bài học quý-báu trên vấn-đề cần phải trông-cậy nơi Đức Chúa Trời. Những bài học này cốt để nung chí con-cái của Đức Chúa Trời qua các thời-đại, mãi đến thời-đại của chúng ta vẫn còn đầy-đủ ý-nghĩa của lời giáo-huấn và an- ủi. Đáng Cứu-Thế chỉ cho các môn-đồ Ngài nhìn vào muôn chim của từng không đang trỗi tiếng chúc-tôn vui-mừng, không hề bận tâm lo-nghĩ, vì “chúng nó chẳng có gieo, chẳng gặt” mà Chúa Cha vẫn lo cho chúng đầy-đủ sự cần dùng. Đáng Cứu-Thế hỏi lại các môn-đồ: “Các con há chẳng phải là quý-trọng hơn loài chim sao?” Ma-thi-ơ 6:26.

Đáng chăm — gìn loài người và thú — vật sè tay Ngài ra và cung-cấp mọi sự cho loài thọ-tạo của Ngài. Chim trời cũng được Chúa để ý đến. Ngài không đặt thức-ăn vào mỏ chúng, nhưng Ngài lo sẵn để khi cần, chúng liền được no lòng. Chúng phải góp — nhặt các loại hột mà Chúa đã rải ra. Chúng tìm lấy vật-liệu để làm ổ. Chúng phải nuôi con.

Nhưng chúng đi ra làm việc với giọng hót lảnh-lót vì “Cha các con ở trên trời nuôi chúng.” “Các con há chẳng phải là quý — trọng hơn chúng sao?” Bạn có hơn chúng không ở mặt thông-minh? Trong việc thờ — phượng thiêng — liêng, bạn không quý-trọng hơn chim trời sao? Nếu chúng ta tin- cậy Ngài là Đấng dựng nên cơ-thể chúng ta theo hình-ảnh Ngài và bảo-tồn sự sống chúng ta, lại chẳng cung-cấp đủ mọi nhu-cầu cho chúng ta sao?

(7) CHÚA HỎI CHÚNG TÔI XEM XÉT VỀ VIỆC ĐẢM BẢO SỰ YÊU THƯƠNG CỦA MÌNH LÀ GÌ?

“Vậy tại sao bạn lại lo lắng về quần áo? Hãy xem xét những bông hoa loa kèn trên cánh đồng, chúng phát triển như thế nào: chúng không vắt vả cũng không quay tròn; và tôi nói với bạn rằng ngay cả Sa-lô-môn trong tất cả vinh quang của mình cũng không được dàn xếp như một trong những người này. Bây giờ, nếu Đức Chúa Trời mặc cho cỏ của cánh đồng, ngày hôm nay, và ngày mai bị ném vào lò, Ngài sẽ không mặc cho bạn nhiều hơn, hỡi những người ít đức tin? (Ma-thi-ơ 6: 28-30)

Chúa chỉ cho các môn-đồ ngắm xem ngàn hoa tươi — thắm trong đồng nội, với nét đẹp đơn-sơ nhưng rực-rỡ mà Đức Chúa Cha đã ban cho chúng để bày-tỏ tình yêu của Ngài đối với nhân-loại. Chúa dạy: “Hãy ngắm xem những hoa huệ ngoài đồng mọc lên như thế nào.” Nét đẹp-đẽ giản-dị tự- nhiên của bông hoa vượt quá sự rực-rỡ sạng-trọng của vua Sa-lô-môn. vẻ hào — nháng mà kỹ-thuật tinh-vi nhờ mỹ-thuật tạo ra

không thể nào sánh được với vẻ đẹp mỹ-miêu óng-ánh của loài hoa do Chúa tạo nên. Chúa hỏi rằng: “Hỡi kẻ ít đức-tin, loài cỏ ngoài đồng là giống nay còn sống, mai bỏ vào lò, Đức Chúa Trời còn cho nó mặc đẹp thế ấy thay, huống chi là các con.” Ma-thi-ơ 6:28,30. Nếu Đức Chúa Trời, bậc nghệ-sĩ thánh ban cho loài hoa sớm-nở-tối-tàn những màu-sắc biến đổi tẻ-nhị như thế thì Ngài càng chăm-sóc loài Ngài dựng nên theo hình-thể Ngài chu-đáo hơn biết chừng nào? Chúa dùng bài học này để khiển-trách những kẻ quá lo-âu, bối-rối, nghi-ngờ và thiếu đức-tin.

Chúa muốn con trai con gái của Ngài thấy đều vui-vẻ, bình-an và vâng-lời Ngài, Đức Chúa Jêsus phán: “Ta để sự bình-an lại cho các con, Ta ban sự bình-an cho các con, Ta cho các con sự bình an chẳng phải như thế-gian cho. Lòng các con chớ hề bối-rối và đừng sợ-hãi.” “Ta nói cùng các con những điều đó, hầu cho sự vui-mừng của Ta ở trong các con, và sự vui-mừng các con được trọn- vẹn.” Giăng 14:27; 15:11.

(8) 6 HÀNH ĐỘNG THỰC TIỄN CỦA DỊCH VỤ ĐẶC BIỆT MÀ CHÚNG TA CÓ THỂ LÀM ĐƯỢC GÌ TRONG TÌNH YÊU THƯƠNG, ĐỂ ĐỨC CHÚA TRỜI GIÚP NGƯỜI KHÁC VÀ TRỞ LẠI, NHẬN ĐƯỢC HẠNH PHÚC VÀ ĐẦY ĐỦ SỰ THẬT?

“Đây không phải là sự nhanh chóng mà tôi đã chọn: Để nới lỏng các mối ràng buộc của sự gian ác, Để tháo gỡ những gánh nặng nặng nề, Để cho những người bị áp bức được tự do, Và bạn phá vỡ mọi ách? Chẳng phải chia bánh cho kẻ đói, và đem kẻ khốn cùng đến cho

nhà mình; Khi bạn thấy người trần, bạn che người ấy, Và không giấu mình khỏi xác thịt của bạn? (Ê-sai 58: 6-7)

Hạnh — phúc rút-tĩa từ những động-lực tư-kỷ tức vượt ra ngoài con đường bốn-phận, thật mong- manh, mơ — hồ và tạm — bợ thay. Hạnh-phúc ấy thoảng qua rồi mất biến, lưu lại tâm-hồn một sự cô-độc buồn-đau. Trái lại trong sự hầu việc Đức Chúa Trời có đầy đủ niềm vui. Người Cơ-độc-đô không hề cảm-thấy bị bỏ rơi để bước đi trên con đường bấp-bênh một mình, không bị bỏ quên trong hối-tiếc, vô-ích và ngã lòng. Dầu chúng ta không hưởng được những lạc-thú ở đời này, chúng ta vẫn sung-sướng trông-chờ cuộc sống tương-lai vậy.

(9) KHI CHÚNG TÔI THƯỜNG THỨC GIAO LƯU VỚI CHÚA VÀ CHIA SẺ, LỜI HỨA NÀO VỀ SỰ THOẢI MÁI CỦA CHÚNG TÔI?

... Dạy chúng tuân theo mọi điều ta đã truyền cho các ngươi; và lo, tôi luôn ở bên bạn, kể cả cho đến cuối thời đại. " Amen. (Ma-thi-ơ 28:20)

Tuy vậy, ngay trong hạ-giới này, người tín-đô vẫn có được niềm vui thông-công với Đấng Christ, họ vẫn có thể hưởng được sự sáng của lòng bác-ái Ngài, được an-ủi ấm-áp bởi sự hiện-diện của Ngài. Mỗi bước đường ta đi trong cuộc đời càng đưa ta đến gần Đức Chúa Jêsus hơn, càng cho ta một kinh-nghiệm sâu-xa hơn về tình yêu của Ngài, và càng đưa ta một bước gần đến chốn ngai nghỉ phước-hạnh và bình-an hơn. Vì vậy không nên bỏ mất lòng tin — tưởng mình, nhưng phải giữ chắc hơn

bao giờ cả. “Đức Giê-hô-va đã cứu—giúp chúng ta bây giờ”, cũng sẽ cứu —giúp chúng ta cho đến cuối-cùng. 1 Sa-mu-ên 7:12.

(10) TẠI SAO CHÚNG TA NÊN GIỮ LẠI THIÊN CHÚA ĐÃ ĐƯA ĐẾN TRONG QUÁ KHỨ LUÔN TƯƠI TRẺ TRONG TÂM CHÚNG TA?

Chỉ chú ý đến bản thân, và siêng năng giữ mình, kéo bạn quên những điều mắt bạn đã thấy, và kéo chúng rời khỏi trái tim bạn suốt những ngày trong đời. Và hãy dạy chúng cho con cháu của bạn, (Phục truyền luật lệ ký 4: 9)

Hãy nhìn đến những kỷ-niệm đời-đời, ôn lại những gì Chúa đã làm để an-ủi, để cứu chúng ta thoát khỏi bàn tay của kẻ tiêu-diệt. Hãy nhớ mãi sự thương-xót êm-ái mà Đức Chúa Trời đã bày-tỏ cho chúng ta,— những giọt lệ Chúa đã lau ráo, những đau-đớn Ngài đã thoa-dịu, những bôn-chồn đã giải-thoát, những nỗi hãi-hùng biến-mất, mọi nhu-cầu được đầy-đủ, mọi phước-hạnh Chúa ban cho, — mọi điều ấy đã làm cho chúng ta thêm mạnh-mẽ, để đương đầu với những gì sẽ xảy đến cho chúng ta trên bước đường trần-thế còn lại mà mình phải đi cho trọn.

(11) LỜI HỨA NÀO CHÚNG TÔI CÓ THỂ YÊU CẦU KHI CHÚNG TÔI GÂY RA CÁC THỬ NGHIỆM VÀ CÁC CHỨNG CHỈ CỦA MẪU THUẦN SẴP TỚI?

Không có sự cám dỗ nào vượt qua bạn ngoại trừ những điều đó là điều

bình thường đối với con người; nhưng Đức Chúa Trời là thành tín, là Đấng không cho phép bạn bị cám dỗ vượt quá khả năng của bạn, nhưng với sự cám dỗ cũng sẽ dọn đường thoát thân, để bạn có thể chịu đựng được. (1 Cô-rinh-tô 10:13)

Chúng ta hãy nhìn đến những bối-rối mới trong cuộc giao-tranh sẽ tới. Nhưng chúng ta cũng có thể nhìn lại những gì đã xảy ra ở quá-khứ như nhìn đến tương-lai và nói; “Đức Giê-hô-va đã cứu giúp chúng ta đến bây giờ”, “Đời con lâu bấy nhiêu, sức mạnh con lâu bấy nhiêu”. Phục-truyền Luật-lệ Ký 33:25. Sự thử-thách sẽ không vượt quá sức-lực mà Chúa đã ban cho để chúng ta chịu- đựng. Vì vậy, ta hãy bắt tay vào công — việc ngay từ chỗ Chúa đặt chúng ta vào, tin chắc rằng dầu việc gì sẽ xảy ra, Chúa sẽ ban cho chúng ta sức- mạnh tương-đương với cam-go mình phải chịu.

(12) SUY NGHĨ CHÚNG TÔI CÓ THỂ LÀM CHÚNG VÀ TRẢI NGHIỆM CÁC THỬ NGHIỆM, CHÚNG TÔI CÓ THỂ CÓ NIỀM VUI VÀ THOẢI MÁI KHI BIẾT ĐIỀU GÌ?

Và chúng ta biết rằng mọi sự hiệp lại làm ích cho những ai yêu mến Đức Chúa Trời, cho những ai được gọi theo ý định của Ngài. (Rô-ma 8:28)

(13) KHI TRƯỞNG THÀNH NHỜ ƠN CHÚA, NHỮNG LỜI NÓI TỐT ĐẸP NÀO CHÚNG TA MONG ĐỢI ĐƯỢC NGHE?

Bây giờ, Vua sẽ phán cùng những người bên hữu Ngài rằng: Hỡi các người được Cha Ta chúc phúc, hãy đến thừa hưởng vương quốc đã dọn sẵn cho các người từ khi sáng thế: (Ma-thi-ơ 25:34)

Bây giờ kẻ được cứu-chuộc sẽ được nghênh tiếp vào những ngôi nhà mà Đức Chúa Jêsus sắm- sẵn cho họ. Bạn hữu của họ không phải là những kẻ gian — ác ở đời — những kẻ dối-trá, thờ hình-tượng ô-ué và bất-tín — nhưng họ sẽ bầu-bạn với những người đã thắng Satan nhờ ân-diễn của Đức Chúa Trời, và đã tạo được đức-tánh hoàn-toàn. Mọi khuynh-hướng tội-lỗi, mọi sự bất-toàn làm cho họ đau-đớn ở đời này đều đã được tẩy sạch bởi huyết của Đấng Christ. Họ sẽ được ban cho sự tuyệt-hảo rực-rỡ của vinh-hiễn Ngài vượt quá sự sáng của mặt trời. Rồi tinh-thần đẹp-đẽ, bản- tánh toàn-vẹn của Ngài từ họ chói lòa vượt quá sự rực-rỡ bên ngoài. Ở trước ngôi trắng-tinh của Đức Chúa Trời, họ không còn một dấu-vết tội- lỗi, đồng chia phần thánh-khiết và đặc — ân của thiên-binh.

(14) NHƯ CUỘC ĐẤU GIỮA ĐIỀU THIÊN VÀ ĐIỀU ÁC, CÂU HỎI CHÚNG TA NÊN TỰ HỎI LÀ GÌ?

Vì lợi ích gì cho một người nếu anh ta được cả thế giới, và đánh mất linh hồn của chính mình? Hay một người đàn ông sẽ cho gì để đổi lấy linh hồn của mình? (Ma-thi-ơ 16:26)

Ngắm xem tài-sản vinh-hiễn rực-rỡ mà mình có thể nhận-lãnh được, thì

“người lấy chi mà đổi linh- hồn lại?”
Ma-thi-ơ 16:26. Người có thể rất nghèo — khó nhưng lại vô-cùng giàu-có với phẩm- hạnh mà thế-gian không thể nào hiển cho họ được. Tâm-hồn được cứu- chuộc và tẩy sạch tội-lỗi với mọi năng — lực cao-quí đã hiến-dâng để hầu việc Chúa, thật quý — báu không ước — lượng nổi. Cả thiên-cung trước mặt Đức Chúa Trời và các thiên- sứ thánh đều tỏ kín một niềm vui được diễn-đạt qua những khúc hát khải-hoàn thánh-khiết.

Tôi nhận ra rằng nếu tôi tin tưởng vào trí tuệ và sự hiểu biết của mình, tôi sẽ không phải nản lòng. Tôi biết ơn vì lời hứa trung thành của Chúa sẽ hướng dẫn tôi vào vương quốc của Chúa.

Khoanh tròn: Có Chưa quyết định

Tôi chọn luôn ghi nhớ những phước lành trong quá khứ của mình để tôi không nghi ngờ sự dẫn dắt của Chúa trong hiện tại và tương lai của tôi. Tôi biết ơn vì sự an ủi và hướng dẫn của Chúa đã giúp tôi vượt qua những thử thách và khó khăn trong cuộc hành trình của cuộc đời này.

Khoanh tròn: Có Chưa quyết định

Tôi biết ơn Chúa vì đã chia sẻ những bước mà tôi có thể chọn để đến gần Chúa hơn trong loạt bài học Kinh Thánh này và tôi mong được nghe những lời tuyệt vời đó, “Làm tốt lắm thiên sứ trung thành của tôi, chào mừng đến với ngôi nhà tôi đã chuẩn bị cho bạn.”

Khoanh tròn: Có Chưa quyết định